

Id

Sammelband 122

JOANNIS à^{s.} SOMEREN, JC^o
ULTRAIECTINI
TRACTATUS
DE
REPRÆSEN-
TATIONE.

Colonia Agrippina
Sumptibus JACOBI PROMPER Bibliop.
ANNO 1713.

JOHANNES BOEMERUS

DE ACTIBUS

PER ROSTEM

STATIONE

1700

1700

1700

LECTORI S.

Lerique Populi in successio-
nibus non aliorum tradita
aut Mores, sed proprias se-
cuti sunt Consuetudines; Romana
Legis autoritate Repraesentationem
pauci agnoscunt, plurimi ex Consti-
tutionibus & Principum Edictis. Re-
gias de hoc Jure leges observat Hi-
spania; pleraeque Galliarum Con-
suetudines de eo mentionem fa-
ciunt; Caroli Quinti Edictum habet
Germania, & omne ferè Belgium
scriptâ lege idem sancivit. Serius a-
pud nos & in vicinis Regionibus ob-
tinuit vicaria successio, quibus antea
etiam in descendentibus incognita
fuit. In Fœderatis Provinciis Gelri,
Trajectini, Frisii, Transylulani, Gro-
ningani,

P R Æ F A T I O.

ningani , Omlandi in fratrum filiis
repræsentationem terminavére. Ex
Scabinico successionis jure in infi-
nitum apud Hollandos Meridiona-
les admiffa fuit , fed posterioribus
Constitutionibus ad fratrum nepo-
tes & patruorum filios coarctatur ;
Quod & apud Boreales ibidem po-
pulos receptum est, quorum Mori-
ribus olim ex Jure Azingico nullus
repræsentationi erat locus ; Apud
Zelandos etiamnum hodiè in utrà-
que lineâ fines non habet ; Quod
cum plurimis Flandriæ Brabantia-
que Civitatibus convenit, nisi quod
nonnullæ retentâ antiquæ successio-
nis formâ subingressionem ab hære-
ditatibus omnino arcent. Ab inte-
ftato per se locum habet ; in testa-
mentis, fideicommissis non nisi ex
testatoris voluntate seu tacitâ seu
ex-

P R Æ F A T I O.

expressâ ; in Regno, feudis, emphyteusi , quatenus cujusque Gentis Consuetudo aut partium consensus eandem admisit. Apud alios in individuis patrum exclusionem operatur; Nostratibus autem non nisi in universali successione, & quidem ad concursum solummodo prodest. Ita propter dissonas hæreditatum leges pro more cujusque Populi dirimenda controversia est. Quæ de Representatione in Majoratibus & Primogenituris Hispani commentati sunt, quæ exclusis Statuto Fœminis de subingressione Itali scripsere, Blasius Robles fusius pertractavit ; Ad eorum autem Constitutiones hæc præcipuè spectant ; Nostræ Consuetudines majorem cum Gallorum Placitis consensum habent. Quod si dubium circa hæreditatum delationes

PRÆFATIO.

tiones in Statuto nostro oritur , ex Romanis Legibus decidenda quæstio est , uti Carolus Imperator in Ordinationis Ultrajectinæ Epilogo statuit; Ordines etiam in Edicto de Repræsentatione Juri Cæsareo sese inhærere declarant. Concesso mihi nuperrimè orio , ad trutinam Patriæ Legis hanc materiam expendi , adjunctis iis , quæ ex vicinis Moribus huc tendunt; V A L E.

*Dabam Trajecti ad Rhenum
1. Martii 1676.*

ELEN-

ELENCHUS CAPITUM.

Caput I.

De Repraesentatione in lineâ descendenti.

Caput II.

De Repraesentatione quoad ascendentes.

Caput III.

De Repraesentatione in lineâ collateralâ.

Caput IV.

De iis, qui ex uno latere sunt conjuncti.

Caput V.

De Repraesentatione in Testamentis.

Caput VI.

De Repraesentatione in Fideicommissis.

Caput VII.

*De Collatione seu Imputatione quoad re-
praesentantes.*

Caput VIII.

De Aëris alieni inter ipsos divisione.

Caput IX.

De Repraesentatione conventionali.

Caput X.

De Repraesentatione in Feudis.

Caput XI.

*De Representatione in Regiis successioni-
bus.*

Caput XII.

*De Representatione in emphyteusi, censu,
jure Patronatus.*

Caput XIII.

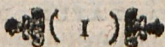
*De Representatione in retractu gentilitio,
tutelis, alimentis, &c.*

Caput XIV.

De Representatione in Statutis.

TRACTA-

TRACTATUS

DE

Repräsentatione.

CAPUT I.

De Repräsentatione in lineâ rectâ.

- I. Germanis, Gallis, Belgis olim incognita fuit.
- II. Antiqui juris ratio tradunt.
- III. Jure Civili in infinitum procedit.
- IV. De Statuto Ultrajectino.
- V. An suo jure, an vero ex parentis persona nepotes veniant.
- VI. An in spuris locum habeat representatio.
- VII. Nepotes etiam soli in stirpe avo succedunt.
- VIII. Olim apud nos contrarium obtinuit.
- IX. De computanda inter nepotes legitima.
- X. De filiali vitrici vel naverca portione.

I. Ajoribus nostris incognita fuit repräsentatio; Si liberi non essent, fratres, patrui, avunculi proximum in successione gradum obtinebant, Tacitus de morib. Germanor. Idem legibus Wisigothorum cautum fuit, libr. 4. tit. 2. leg. 2. uti Fredericus Lindebrogius edidit, Antiquissimum hoc jus ex

Marculphi formulis patet; locum notat Cujacius
ad Novell. 18. In Germaniâ apud plerosque po-
 pulos repræsentatio observata non fuit, & tero
 nepotes cum filiis admissi, Grotius *de jur. bell. &*
pac. libr. 2. cap. 7. num. 30. Sub Orthone
 Primo in Imperio initium habuit, sed rursus ob-
 literata sequentibus sæculis; donec anno 1500.
 Maximilianus Primus, contrariâ consuetudine
 abrogata, in descendantibus vicariæ successio-
 nis jura ad forum reduxerit, Heigius *part. 1. quest.*
8. num. 30. & 31. Mevius *ad Jus Lubec. part. 2.*
tit. 2. art. 1. num. 30. & 33. Nepotes apud Gallos
 ab avita hæreditate per patruos constanter sub-
 motos, nisi ab avo aviave expressè ad successio-
 nem vocati forent, ex Codice Antiquitatum Lute-
 tiani fori edisserit Choppinus *de Morib. Paris.*
libr. 2. tit. 5. num. 2. Omnes ferè populi trans Se-
 quanam versus Belgium & Aquilonem in eo fuê-
 re pares, notante Molinæo *ad Cons. Bononiens.*
art. 76. Varias in hoc Consuetudines collegerunt
 Tronçonius & Guerinus *ad Consuet. Paris. art.*
319. In hac etiam Dicecesi & vicinis regionibus
 olim cum avunculis Nepotes ad avorum bona
 non fuêre admissi, donec ex Edictis & Principum
 Constitutionibus, mutatâ lege patriâ, repræsen-
 tatio locum ceperit, *Statut. Ultraject. Rubr. 23.*
art. 24. Grotius *in manuduct. libr. 2. part. 28. vers.*
de grond. Sandius *de feud. tract. 1. tit. 3. cap. 1. §. 1.*
num. 11. & 12. Goris *tractat. 2. cap. 1. num. 1.*

II. Antiqui juris ea traditur ratio, ne invito avo
 suus agnoscatur hæres, qui ex matrimonio absque
 con-

consensu parentum forsitan inito prodiret; Soliti itaque fuêre Franci veteres & Belgæ tabulis nuptialibus nepotes ex filio nascituros sibi hæredes scribere, Moïnæus *d. art. 76.* Choppinus *d. tit. 5. num. 2.* Charondas, Tronçonius, Guerinus *ad Consuet. Paris artic. 319.* Mornacius *ad l. 2. ff. de Rit. nuptiar in med.* Christinæus *ad Leg. Meehlin. tit. 16. artic. 1. num. 8. & seqq.* Præter hanc autem rationem graduum proximitatem præcipuum fuisse successionis fundamentum in veterum simplicitate existimaverim; Ex antiquo apud nostrates paræmia est; *et naeste bloedt erst het goedt.* Et non malè ita conjicias ex allegato Taciti loco; uti etiam de Gallis quoad repræsentationem expressè notat Brodæus *ad Louet. lit. R. cap. 9. vers. ce droit estou fondé.*

III. Jure civili repræsentatio inter descendentes in infinitum procedit; venit Imperator in hoc ordine gradum quæri, §. 15. *Institut. de heredit. qua ab intestat. defer. Novell. 118. cap. 1.* De pronepotibus, non abnepotibus expressa in lege fit mentio §. 7. §. 16. *Institut. de heredit. qua ab intestat. defer. l. 17. C. de Collation.* Verum de iis, quæ ut plurimum fiunt, leges loqui solent; rarius abnepotem avus vidit; idem tamen illi jus competeret, Mainardus *libr. 6. decis. 95.* Grivellus *decis. 130. num. 8.* Sesse *decis. 62.* Robles *de Repræsentat. libr. 2. cap. 18.* Mean *ad Jus Leodiens. observ. 100.*

IV. Plerisque etiam Galliæ & Belgii Moribus hæc recepta sunt; quibus tamen non ex jure civili
Ro.

4 TRACTATUS DE
Romanorum, sed potius ex lege patrâ repræ-
sentatio placuit; Nonnullæ Consuetudines ex-
pressis verbis in infinitum eam extendunt, tollen-
di dubii causâ. Statutum quidem Ultrajectinum
de nepotibus solummodo loquitur; sed eorum
nomine pronepotes quoque comprehendi be-
nignâ interpretatione Curia censuit, & repræsen-
tationis jure tam ad proavi quam proavia hære-
ditatem eosdem ab intestato admisit, *ult. Julii*
1594. & iterum *ult. Julii 1600.* Eodem modo
Statutum Lubecense, quod nepotes duntaxat ad
successionem vocat, in infinitum extendit *Mevius*
ibid. part. 2. tit. 2. art. 1. num. 36. & seqq.

V. Repræsentatio quidem jure Romano hæc
nulla dici potest, cum nepos ex proprio capite
avo hæres existat, §. 1. *Institut. de hæred. qualit. &*
differ. §. 3. Institut. de ex hæredat. liber. l. 2. C. de Li-
ber. præterit. Bessianus ad Consuet. Arvern. cap.
12. articuli 9. num. 6. Castillo Controvers. lib. 3.
cap. 19. num. 162. & 163. Argentæus ad Consuet.
Britann. artic. 367. num. 6. & seqq. Unde etiam
DD. statuunt gradum potius quam patris perso-
nam à nepote repræsentari, *Faber in C. S. libr. 2. tit.*
3. def. 1. num. 4. & def. 14. num. 28. Valascus
consultat. 122. nu. 7 & seqq. Gamma decis. 385.
num. 2. Cabedo part. 1. decis. 100. num. 13. in fin.
Cancerius var. resolut. part. 1. cap. 5. num. 10.
Robles de Repræsentat. libr. 1. cap. 11. Quamvis
veri etiam repræsentationis effectus inde pro-
fluant, ut scilicet in parentis locum ingrediatur,
& in stirpes cum reliquis hæreditatem dividat; in
hisce

REPRÆSENTATIONE

hisce autem regionibus nepotes ex speciali privilegio & Principum Constitutionibus per repræsentationem succedunt, cum antea jure suo & ex proprio capite venientes per thios, tanquam proximiores ab avlâ hæreditate fuerint seclusi.

VI. Non tantum autem legitimus, sed naturalis quoque & spurius nepos avo aviaque maternis per repræsentationem hæres est, *Zans de divis. bonor. libr. 4. cap. 6. num. 53. Acacius de Privileg. parent. & liber. privileg. 14. part. 1. cap. 3. num. 37.* Non ideo minus ad avia maternæ bona ab intestato nepotes admittuntur, quod vulgo quæsi proponuntur, inquit *Modestianus in l. 8. ff. Unde Cognati.* Eos cum legitimis liberis per repræsentationem ab intestato avia maternæ hæredes Curia agnovit, *Radelant decis. 58.* Licet enim jure civili deficient, sanguinis tamen ratio eos vocat, *l. 2. l. 4. ff. Unde Cognati. Forsterus de success. ab intestat. libr. 6. cap. 48. Christinæus ad Leg. Mechlin. tit. 18. art. 3. nu. 3. Robles de Repræsentat. libr. 2. cap. 12. & 13.*

VII. Nepotes ubi avo succedunt, non incipita, sed per stirpes hæreditatem dividunt, tantumque capiunt, quantum habuisset ipsorum patens, etiamsi soli sine thio vel in dispari etiam gradu inter se hæredes existant, §. 7. §. 17. *Institut. de heredit. qua ab intestat. defer. l. 2. C. de suis & legitim. hered. Novell. 118. cap. 1. Castillo libr. 3. controu. cap. 19. num. 61. Robles d. libr. 2. cap. 15.*
Id que

Idque Moribus ubique ferè receptum est, & statutis insertum exstat.

VIII. Antiquitus apud nos in capita, uti proximi avo ab intestato nepotes succedere, nondum repræsentatione aut hæreditatis in stirpes divisione ad forum perducta, idque non obscure ex lege Civicâ patet, *Rubr. 23. articul. 27.* Conventionalis ex pactis dotalibus successio, quæ olim ad avitam hæreditatem apud Gallos Belgasque nepotibus proderat, eos in capita solos admisit, uti tradit Choppinus *de Morib. Paris. libr. 2. tit. 5. num. 3.* Sed moribus nostris hæc immutata sunt, postquam repræsentationem in infinitum benignâ interpretatione Consuetudo produxerit; quamvis nonnulli in gradu inæquali repræsentationem solummodo introductam autument, reliqua vetustæ consuetudini relicta esse.

IX. Cum itaque in stirpes seu per repræsentationem avo succedant, in computandâ ipsorum legitimâ parentum seu filiorum personæ considerandæ sunt, non numerus nepotum; è converso autem si ex uno tantum filio nepotes soli existant, pro numero capitum aut triens aut semis legitima est, quia jam absque paterni gradus occupatione suo jure hæredes sunt, Francisc. Stephanus *decis. Aquens. 2.* Fasinaeus *part. 2. decis. 54.* Peregrinus *de fideicomm. art. 36. num. 39.* Bructius *ad l. 1. ff. de jurejur. num. 159.* Merlinus *de Legitim. libr. 1. tit. 4. quæst. 2.*

X. In casu vero *Leg. hâc edictali C. de sec. nupt.* nepotes ex filio unico non in capita, sed omnes
parentes

parentis loco pro uno contentut ; non enim de legitimâ sed filiali ibidem portione agitur ; erronea itaque Bertrandi opinio est qui ad exemplum computandæ legitimæ etiam hîc nepotes per capita considerandos docet, ad d. leg. hâc editi. vers. quam observationem num. 4.

C A P U T I.

S E C T I O I.

- I. *Patre exheredato nihilominus obtinet representatio.*
- II. *Non tamen si post mortem avi nepos fuerit conceptus.*
- III. *Nepos ex matrimonio, invito avo, contracto cum thuis succedit.*
- IV. *Quid si filius uxorem ignominiosam aut meretricem duxerit.*
- V. *Nepos à patre suo exheredatus cum patris quoque admittitur.*
- VI. *Avo succedit, licet patris heres esse nolet.*
- VII. *De servopœna & deportato.*
- VIII. *Repudiatâ per filium hereditate an nepos eum representet.*
- IX. *Quid si patruelis soli hoc casu concurrant.*
- X. *An representatio locum habeat, si mater acceptâ dote paterna hereditati renuntiaverit.*
- XI. *Quid*

XI. *Quid si pro se & heredibus suis ita declarat.*

XII. *An si filius prateritioni consenserit, nepotes venire possint.*

I. Xheredato filio nihilominus ad avitam hereditatem cum thiiis venit nepos, si modo pater ante avum decesserit, l. 9. §. 2. ff. de Liber. & Posthum. l. 6 ff. de Injust. rupt. l. 2. C. de Liber. prater. Gomezus var. resol. tom. 1. cap. 11. num. 21. Ranchinus de Success. ab intest. §. 3. num. 8. Barry de Success. libr. 18. tit. 1. num. 4. Sandius libr. 4. tit. 9. def. 7.

II. Nepos itaque ex filio exhæredato post avi mortem conceptus per representationem non succedit; Marcellus scripturæ, neque ut suum, neque ut nepotem aut cognatum ad hereditatem aut honorum possessionem admitti posse, quod Ulpianus probat in l. 6 §. 1. ff. de injust. rupt. l. 6. & 7. ff. de suis & legit. hered. §. 9. Inst. de hered. qua ab intest. defer.

III. Titius nuptias invito patre contrahit; relicto liberis exhæredatus moritur, obstatne exhæredatio nepotibus? Curia Parisiensis ad avitam hereditatem suam cum patris eos admittit, Papon. lib. 20. tit. 1. arrest. 6. Neque ex hoc capite ab avo eisdem defuncto patre exhæredari posse eadem Curia, uti & Tholosana censuit, Annæus Robertus rer. judicat. libr. 2. cap. 9. Peleus quæst. illustr. 39. Mainardus lib. 8. decis. 73.

Chent

Chenu *quest.* 38. Mornacius *ad l. 11. ff. de Statu homin.* Autumnus *en sa conference ad l. 3. §. 5. ff. de honor. possess. contr. tabul.* Tronconius & Gœtlinus *ad Conf. Paris. art. 299.* Christlinæus *vol. 1. decis.* 325, n. 21. Propter vitium patris nepotes avi elogio, hæreditate non rectè privari judicatum quoque refert Charondas *ad Conf. Paris. art. 319.* Godefroy *ad Conf. Normann. art. 270. circa fin.* Variâ arceffa collegit Mornacius *ad l. 33. §. 1. C. de Inoffic. Test.* Idem post alios docet Costa *de facti scient. & ignorant. distinct.* 45. n. 16.

IV. Quod si filius ignominiosam uxorem vel meretricem duxerit, nepotem ex tam turpi matrimonio rectè ab avo exhæredari, eleganter tractat D. Espeiffes *tom 1. part. 1. tit. 1. sect. 4. num. 41.* Idem censent Cujacius *lib. 3. observat. cap. 5.* & Surdus *de aliment. tit. 1. quest. 38. num. 37.* Justa non tantum adversus filium, sed & nepotem hęc odii causa est, ne ex infami & abjectâ femina suscitata proles hæreditati cum ignominia inferatur; vilitas & parentium turpitudò etiã ad posteros descendit; nepos ex nuru ignominiosâ natus, si ab avo, qui jure suo uti potuit, exhæredatus querelam moveat, non minus inquit Ulpianus, is qui de inofficioso cogniturus est, merita nepotis, quam patris ejus delicta perpendet, *l. 3. §. 5. ff. de honor. possess. contr. tabul.* Centumvirale Judicium hoc casu ex circumstantiis causæ æquitatem pensitabat, Siccamã *de judic. centumvir. lib. 2. cap. 7. in med.* Verum

ex matrimonio cum meretrice vel vili personā contracto iusti etiam & legitimi nascuntur liberi, quibus iura naturalia, uti reliquis competunt, adeo ut sola nativitatis ratio eosdem non secludat; uti ex allegato quoque Jurisconsulti responso palam est, ubi merita seu facta nepotis considerantur, non origo duntaxat perpenditur; quamvis alii ex Pauli & Ulpiani sententiā nepotem ex ignominiosā nuru olim cum effectu ab avo exheredari potuisse sentiant, sed posterioribus Constitutionibus id immutatum esse; Legis veteris iniquitatem tollentes, quam Julius Paulus in suis scripsit quæstionibus, ut filius odio parentis, ex quo progenitus est, exheredetur, penitus delendum esse sancimus, ita Justinianus constituit in l. 33. §. 1. C. de inoff. testam. Ursinus de success. feudor. part. 1. quæst. 6. artic. 3.

V. Nepos à patre suo exheredatus avo nihilominus succedit, patre enim de medio sublato, neque persona neque elogium ipsi obstat & proximus fit avo per se hæres; paterna successio cum avitâ nihil commune habet; ad avitorum libertorum bona patris exhereditatio filio non nocet, ex Juliani responso, l. 10. §. 1. ff. de bon. libert. Imo si vel patri justa exhereditationis causâ fuerit, eam avus quoad se remississe præsumitur, dum ab intestato decedens aut aliter exhereditationem non confirmat, l. 1. §. 10. ff. de suis & legitim. hered. Delommeau ad Cons. Andegav. art. 271. in fin. Barry de success. libr. 18. tit. 10. §. 10.

VI. Quam

VI. Quamvis etiam patris hæres esse nolit, avo tamen succedit; ex juris dispositione locum & gradum patris occupat; personam ejus subductam; utriusque separata hæreditas est, acceptari una, repudiari altera potest, DD, ad l. 3. C. *Undo liberi.*

VII. Deportato filio aut servo pœnæ declarato, non minus quam mortuo nepos primum gradum occupat, l. 1. §. 8. ff. *de bonor. possess. contr. tabul.* l. 29. §. 3. ff. *de Liber & posthum.* Si quâ pœnâ pater fuerit affectus, ut vel civitatem amittat, vel servus pœnæ efficiatur, sine dubio nepos ejus loco succedit, l. 7. ff. *de his qui sunt sui vel alien. jur.* l. 4. §. 2. ff. *de bon. libert.* Judicatum refert Delommeau *ad Cons. Andegava artic. 249. in med.* Moribus nostris pœ. a tervitus cum deportatione in desuetudinem abiit, & successionis jura retinent condemnati; nepotes ex filio capitis damnato olim apud Normannos patrius secludebat, sed postea usus per repræsentationem eosdem unâ hæredes fecit, ita solemani arresto declaratum fuit, Chenu *quest. 40.* Berault & Godefroy *ad Consuet. Normann. artic. 277.*

VIII. Repudiatâ hæreditate repræsentatio non admittitur, quia patris obstat persona, l. 1. §. 4 ff. *de Suis & legitim. hered.* l. 6. C. *de Legitim. heredib.* Refert quidem arrestum Jofias Berault *ad Consuet. Normann. artic. 243. circa fin.* quo nepos matre repudiante cum matertera avo successor declaratus fuit; sed rectius Curia Parisi-

fiensis nepotem ab avi hæreditate, quam pater repudiaverat, rejecit addicta soli patruo successione, Mornacius ad l. 7. ff. de his qui sunt sui vel alien. jur. Tronçonius ad Conf. Paris. artic. 319. Coquille ad Conf. Nivern. tit. des successions artic. 11. Autumnus en sa conference ad l. 6. C. de repud. vel abstinend. hæred. Corbin arrest 64. Buridan ad Conf. Veromand. art. 74.

IX. Quamvis autem vivo patre ad avitam hæreditatem per repræsentationem nepotes venire nequeant adversus Patruum; communiter tamen existimatum fuit ex Edicto successorio eisdem admittendos esse, si cum reliquis hæredibus ex suo capite in eodem gradu sint constituti, adeo ut vivo patre repudiante adversus patruales successiones jure gaudeant, Molinæus ad Consuet. Cænoman. artic. 241. Louet in arrest. lit. R. cap. 41. Mornacius & Autumnus in not. ad d. l. 7. sequuntur Tronçonius & Guerinus ad Consuet. Paris. artic. 319. Idemque post Vafquium & Chenu docet Barry de success. libr. 18. tit. 1. n. 4. in med. Verum equidem novissima Justiniani Constitutio defunctis demum parentibus nepotem avi hæredem facit, Novell. 118. cap. 1. & ita pleræque Consuetudines simpliciter loquuntur, de nepotibus post mortem parentum admittendis, adeo ut hîc quoque patris persona ipsos, uti in eadem lineâ existentes secludat; Repudiatio etiam negativa de hæreditate dispositio quodammodo dici potest; Præallegati DD. ex solo Prætoris beneficio tumentur nepotis cau-

sam

sam, cum tamen mores rejeētis bonorum possessionibus, nullam nisi ex lege successionem agnoscant Prætorii juris auxilium ignorantes, Giphanius, Vinnius, Groenewegen *ad tit. Instit. de bonor. possess.*

X. Mater acceptâ dote paternæ hæreditati renunciat; eâ defunctâ ad avita bona cum avunculis nepotes aspirant, repudiato maternæ successionis jure; eos uti ex infectâ radice prognatos removeri sæpius judicatum est, Choppinus *de Privileg. Rusticor. libr. 3. part. 2. cap. 7. num. 5.* Annæus Robertus *rer. judicatar. lib. 2. cap. 5.* Molinæus *ad Consuet. Bituric. tit. 19. artic. 33.* Labbæus *ad eund. artic. 33.* Charondas *ad Consuet. Paris. artic. 308. § 319.* Mainardus *libr. 4. decis. 23.* Vestius *arrest. 98.* Chenu *quæst. 26.* Guerinus *ad Consuet. Paris. artic. 308.* Boguet *ad Consuet. Burgund tit. 3. §. 5. § 6.* ubi cum judicato adducit speciale in hanc rem sui Principis Edictum; ita quoque recentioribus arrestis conclusum narrat Montholonius *arrest. 11. § 79.* Contrarium vero post plurimos DD. relatos defendit Blasius Robles *de representat. libr. 2. cap. 16.* alios longâ serie collegit & sequitur Harpprechtus *ad Princip. Inst. de heredit. qua ab intestat. defer. num. 142.* Quæ quidem juri convenientior opinio est, etiam si nepotes matri hæredes extiterint; quia tacita inest conditio, si vivæ matri delata fuerit hæreditas, nullam enim jus filia competit, nisi patri supervixerit; suo, non alieno juri renunciassè censeri debet; quamobrem nepotes

B 3 etiam

etiam matris hæredes, sub collationis tamen onere, per representationem hinc admittendi sunt, ita à Senatu Sebastianò, Cathalaunico, & Brabantia Curia decifum extat, Faber in *C.S. libr. 2. tit. 3. def. 14.* Fontanella de *pañ. antenupt. clauf. 9. gl. 1. part. 1. num. 61. in fin.* Deckherus *libr. 2. dissertat. II. num. 41. vers. primus est.* Fufius idem prosequuntur Kellenbentz de *renunciat. success. quæst. 33.* & D. Welcl de *Connubial. bonor. societ. tract. 2. cap. 6. num. 139. & seqq.*

XI. Sin autem non simpliciter, sed pro se & hæredibus suis expressè mater renunciaverit, excludendi sunt nepotes si mariti velint hæredes existere, non enim jam conditionalis est renunciatio, sed facti & promissi præstatio, ad quam hæredes validè obligavit, *l. 14. C. de Rei vindicat.* Vincentius de Franchis *decif. 67.* Faber *d. def. 14. in med.* Kellenbentz *d. quæst. 33. num. 46. & seqq.*

XII. Quod de renunciatione diximus, idem dicendum est si filius præteritioni in testamento paterno contulerit; nam & hinc subest conditio, si patri supervixerit; juri non competentis frustra quis renunciat, adeo ut nepotibus integrum maneat, patre ante restatorem defuncto, avitas tabulas impugnare, decifum refert Carpzovius *part. 3. Const. 10. def. 4.*

CAPUT II.

De Repræsentatione quoad ascendentes.

- I. *In lineâ ascendenti nulla repræsentatio est.*
- II. *Per modum tamen repræsentationis hereditas dividitur.*
- III. *An bonorum hic detur distinctio.*
- IV. *An fratrum filii cum avo per repræsentationem patruo succedant.*
- V. *Quid Moribus obtineat.*
- VI. *Nonnulli etiam nepotes ex uno latere cum avo per repræsentationem admittunt.*
- VII. *Statutum Ultrajectinum Rubr. 23. art. 26. ulteriores quoque ascendentes complectitur.*

I. Um, à quo non sis genitus, repræsentatione vix rationis est, cum nullam ab ipso substantiam habeas; defuncto filio prærogativâ gradus succeditur, nec ulla inter ascendentes repræsentatio est, *Auth. defuncto C. ad Sctum Tertull. Novell. 118. cap. 2. Carpzovius part. 3. Constit. 17. def. 8. Mevius ad Jus Lubec. part. 2. tit. 2. art. 1. num. 2.* Mater itaque avum paternum, pater avum maternum & sic ulterius ab hereditate remouent, *Mainardus lib. 6. decis. 95.*

16 TRACTATUS DE
Gomezins ad Leg. Taur. 6. num. 6. Mean ad Jus
Leodiens observ. 101.

II. Licet autem repræsentatio inter ascen-
dentes non obtineat, in æquali tamen gradu con-
stituti per genera & repræsentationis modo seu
quasi per stirpes veniunt; Avus & Avia mater-
ni cum avo paterno concurrentes non in tres por-
tiones, sed duos tantum semisses hæreditatem
dividunt, quorum una pars avo & avia mater-
nis, altera soli avo paterno dabitur, *Novell. 112. c. 2.*
Argentæus ad Consuet. Britann. artic. 561. gl. 1.
num. 1. Barry de success. libr. 18. tit. 2. num. 1. Tul-
denus ad libr. 6. C. de success. ab intest. cap. 5. Carp-
zovius part. 3. Constit. 17. def. 3.

III. Hæc porro inter ascendentes in stirpes
divisio absque ullâ bonorum distinctione facien-
da est, nec paterna paternis, materna maternis
deferenda sunt; Novissima Justiniani Constitutio
eam distinctionem non agnovit; unicum tantum
per confusionem defuncti patrimonium est, ita
à Senatu Sebusiano decisum refert Faber in C.
S. libr. 6. tit. 31. def. 2. à Parlamento Budigalensi
Autumnus en sa conference ad Auth. defuncto C.
ad Sctum Tertull. vers. saepe controversum est.
à Camerâ Imperiali Mynsingerus cent. 6. observ.
55. à Scabinis Lipsiensibus Colerus part. 1. decis.
47. nu. 5. Idem docent Zans de divis. bonor. libr. 4.
cap. 4. n. 1. & seqq. Forsterus de success. ab inte-
stat. libr. 7. cap. 4. concl. 4. nu. 12. & seqq. Robles
de repræsentat. libr. 2. cap. 19. nu. 19. & seqq. Tulde-
nus d. cap. 5.

IV. In

IV. In patris hæreditate fratrum filii per repræsentationem cum avo concurrunt; existimat quidem Cujacius *ad Novell* 112. eos, si soli sint, ab avo excludi, admitrendos autem si defuncti frater germanus superfit, & ita Curia Tholosana censuit, Mainardus *libr. 7. decis* 21. Verius tamen est utrobique etiam solos per repræsentationem cum avo in stirpes venire; utroque casu eadem ratio est; voluit Imperator ut fratrum filii pariter ad imitationem fratrum, etiam extantibus ascendentibus succedant, *Novell* 127. *cap. 1.* Judicatum profert Sandius *libr. 4. tit. 8. def. 5.* & communiter placuisse scribit Mevius *ad Jus Lubecens. part. 2. tit. 2. artic. 1. num. 47.* Robles *de repræsentat. libr. 2. cap. 23.*

V. Moribus hujus Diœcesios à jure civili hæc recessum est; fratrum enim filii cum avo per repræsentationem patruo non succedunt, quippe qui ipsos cum reliquis defuncti fratribus excludit, *Statut. Ultraject. Rubr. 23. artic. 26.* Ita etiam statuunt Veluani, *cap. 31. artic. 2.* Zutphanienteses, *tit. 17. artic. 1. & 3.* Idem servant Saxones, Berlichius *part. 3. concl. 23. num. 10.* uti Lege Regiâ apud Hispanos quoque cautum est, Lopes & Gomezius *ad Leg. Taur. 7.* Idem aliorum mores ferunt; quorum tamen nonnullis diversum placuit interrupto mortalitate conjugio.

VI. Sunt qui matrimonio morte alterutrius ex conjugibus dissoluto non tantum fratrum filios, sed & nepotes etiam ex uno latere, quatenus defunctum contingunt, cum avo per repræsentationem

tationem patruī hæredes declarant, adhibitâ tamen suprâ relatâ Cujacii & Mainardi distinctione, si scilicet frater defuncti germanus extet, *Placcaet van Holland op de success. de anno 1599. artic. 3.* Alii vero fratrum filiis repræsentationem hîc concedunt, licet vel ex uno tantum latere supersit defuncti frater, *Landr. van Overyssel part. 2. tit. 6. artic. 5.*

VII. Statutum Ultrajectinum *Rubr. 23. artic. 26.* de patre & matre duntaxat loquitur, sed iustâ interpretatione monet Jurisconsultus sub filio nepotem, & patris nomine avum demonstrari, *l. 201. ff. de verb. signif. Barbosa de verbor. appellat. cap. 190.* Idem ex finitimis Veluani & Zutphanenses, quibus unum ferè nobiscum successionis jus est, expressè statuunt, *cap. 31. art. 2. Et tit. 17. artic. 1. Et 3.* Eodem modo Saxones suas in intestati successionem Constitutiones explicant, *Coletus part. 1. decis. 47. n. 3. Fachsius differ. 24. Reinhartus part. 1. differ. 29.* De simili Parisiorum lege agit *Choppinus de Privileg. Rustic. libr. 3. part. 3. cap. 8. num. 6.*

C A P U T III.

De Repræsentatione in lineâ collateralī.

I. *A quo introducta sit hac representatio.*

110.

11. Est

REPRÆSENTATIONE. 19

- II. *Ex scriptâ consuetudine, non autem ex jure Romano plerique eam habent.*
- III. *Multi representationem non agnoscunt.*
- IV. *Alii in infinitum eam extendunt.*
- V. *Ultra nepotes jure civili & plerisque moribus locum non habet.*
- VI. *Quarè in fratrum filio representatio terminetur.*
- VII. *Uno gradu ulterius apud Hollandos procedit.*
- VIII. *Roterodamensium privilegium.*
- IX. *Patruelis in Hollandiâ etiam representatione gaudent.*
- X. *De consobrino vel patruelo in furore defuncto.*
- XI. *In statutorum diversitate quomodo consideretur representatio.*
- XII. *De mutatione domicilii.*
- XIII. *De domicilio mortui quoad representationem,*
- XIV. *Nepotes soli in capita, non in stirpes succedunt.*
- XV. *De divisione hereditatis, ubi inter transversales in infinitum representatio procedit.*
- XVI. *Nepotes per representationem defuncti rihos excludunt.*
- XVII. *Quomodo hæc casu bona dividant.*
- XVIII. *Quousque apud alios detur patruorum exclusio.*
- XIX. *Semper rectâ procedit representatio.*

I. Jure

I, Ute civili & duodecim tabularum lege proximior inter collaterales exclusit remotiores nullâ representatione admittâ, §. 6. *Inst. de legitim. agnat. success. l. 3. C. de legitim. hered.* Imperator Justinianus primus fuit, qui contra unanimes veterum Jurisconsultorum sententias nepotes per modum privilegii una cum patruis ad defuncti hereditatem in stirpes vocavit, *ant. cessante C. de suis & legitim. hered. Novell. 118. cap. 3. Novell. 127. Francisc. Balduinus in Justiniano libr. 4. in exposit. Novell. 118. vers. quod autem tribuit fratribus. Antonnus en sa conference ad l. 3. C. de legitim. heredib. Mean ad Jus Leodiens. observ. 3. n. 5.* Cum enim nec vitam nec sanguinem nepotes à patruo ducant, neque proximi reperiantur, non tam juris communis aut sola naturæ ratio, quam Imperatoria potius liberalitas eosdem unâ hæredes fecit, *Grivellus decis. 40. n. 20. Spino de testam. gl. 1. nu. 44. & 45. Kellenbentz de renunciat. success. quest. 33. nu. 10.*

II. Vix aliquam ex jure Romano transversalis representatio locum invenit, sed ex scriptâ cujusque populi lege; de Hispanis ubique obvium est apud eos, qui de majoratu seu primogeniis scripsere; Gallis præcedenti sæculo potissimum innotuit, à Consuetudinum Reformatoribus stabilita. ut illius Gentis scriptores passi m tradunt. In Germaniâ Carolus Quiatus anno 1521. Wormatiensibus Comitibus representationem primum introduxit, *Carpzovius part. 3. Constit. 18. def.*

18. def. 2. Mevius ad *Jus Lubecens. part. 2. tit. 2. art. 7. num. 26.* Apud vicinas quoque nationes ex Principum Edictis obtinuit; à Guiljelmo Juliacensi anno 1549. Veluanis concessa, postea anno 1564. Cætareâ Constitutione ibidem confirmata fuit, *Landr. van Veluwe cap. 31. art. 5.* Ita Zutphanenses eandem quoque habent, *Landr. ibid. tit. 17. art. 3.* & scriptis Moribus Transfulani receperunt, *part. 2. tit. 6. artic. 7.* Hollandi Politicâ suâ Ordinatione anno 1580. repræsentationem corroboravere, *art. 28.* Quamvis ea in nonnullis ibidem locis antea in utraq. lineâ in infinitum obtinuerit, uti habent Consuetudines jussu Ducis Albani per Dordracenos collectæ, *art. 3.* quas refert Oudenhovius in *Hollandiâ Australi pag. 530.* Serius autem nostra Diœcesis anno 1594. speciali Edicto moribus hanc vicariam successione tandem inseruit.

III. Nonnullæ in Galliâ Civitates retinere jus vetus, nec ullam in collateralibus admittunt repræsentationem; ita etiam observant Arragones, *Sesse decis. 61. in fin.* Longobardi, *Visconti ad Vincent. de Franchis decis. 375.* Lovanienses, *Wamesius cent. 6. cons. 67. num. 1.* Tornacenses *tit. 25. artic. 2.* Flandro Insulani, *cap. 1. artic. 16.* Duâcenses, *cap. 1. artic. 7.* Sylvæducentes, *tit. van versterffenisse art. 5.* Idem de aliorum moribus tradit Gudelinus de *jur. noviss. libr. 2. cap. 15. circa fin.* Carolinam Constitutionem nunquam Saxones recepere, denegata repræsentatio-

ne, Schneidwinus *ad princip. Inst. de hered. qua ab intest. defer. Rubr. de tert. ordin. succedend. collateral. num. 14.* Berlichius *part. 3. concl. 24. num. 17.* Ita ex decreto Childeberti Regis ad Legem Salicam inter collaterales nepos patris personam non induit, Pythæus *ad Consuet. Trecens. artic. 92.* Duret *ad Consuet. Aurelian. art. sic. 304.*

IV. Alii vero in infinitum representationem extendunt, uti Britanni, Argentæus *ad Consuet. Britann. art. 559.* Pictones, Petrus Rath *ad Consuet. Pictav. art. 277.* Andegavenses, De-lommeau *ad Consuet. Andium, artic. 225.* Cœ-nomani, Corbin *arrest. 64. in addit.* Turonenses, Peleus *quest. illustr. 136.* Arverni, Bessianus *ad Consuet. Arvern. cap. 12. artic. 9.* Antwerpienteses, *tit. 47. artic. 20.* Brugenses, *tit. 8. artic. 2.* Bruxellenses, *tit. van Successien, artic. 278.* Gandenses, *Rubr. 26. artic. 13.* Aldenardenses, *Rubr. 23. artic. 20.* Alostenses, *Rubr. 20. artic. 44.* Teneramundani, *Rubr. 16. artic. 16.* Casletenses, *artic. 209.* Bellenenses, *Rubr. 8. artic. 10.* Slusâ Flandri, *Rubr. 25. artic. 2.* Idem generaliter Flandriæ ac Walsiæ territorio Rex Philippus Edicto suo præscripsit, 29. Maji 1556. Zypæus *in notit. Jur. Belgic. tit. Unde liberi, in med.* Quod iterum 16. Maji 1615. confirmatum est, *Costuymen van 't Land van Waes Rubr. 2. artic. 8.* & plerisque recentioribus Civitatum in Flandriâ statutis cautum extat.

V. Solis fratrum & sororum liberis hoc privilegium

vilegium Imperator Justinianus largitus est; quæ sententia frequentioribus aliarum gentium calculis comprobata fuit; post eos omnes gradu proximiores succedunt, cessante omni repræsentationis jure, *Novell. 118. cap. 3. DD. in auth. post fratres C. de Legitim. hered. Robles de repræsentat. libr. 2. cap. 19. Carpzovius part. 3. Constit. 17. def. 4. Mean ad Jus Leodiens. observ. 3. num. 5.*

VI. Quare in fratrum filiis terminetur repræsentatio, in descendantibus finem non habeat, discutit Antonius Faber *de error. pragmatic. decad. 55. error. 1.* Parentum hæreditatem natura liberis addicit; domini rerum paternarum quodammodo audiunt, nulla inter fratres necessaria successio est; alter ab altero sanguinem non trahit, *Schneidwinus ad tit. Instit. de hæreditat. qua ab intest. tit. de primo ordine succedendi num. 22. Tuldenus ad C. tit. de success. ab intest. cap. 8.* Quod autem filii tantum; non etiam fratrum nepotes hoc jure gaudeant, præcipuum in solo legislatoris beneplacito fundamentum habet, prout nonnullorum mores ad pronepotes aliosque in collateralibus repræsentationem porrexere.

VII. Uno gradu ulterius, quam jus civile processerunt Hollandi, & in patrum hæreditate nepotes cum fratrum filiis per repræsentationem in stirpes admittunt, *Polit. Ordonnant. artic. 28. Placcet op de Successie artic. 3. 4. 5.*
 § 12.

VIII. Ro-

VIII. Roterodamenses ex privilegio ab Ordinibus ad ipsorum petitionem anno 1604. concessio obtinuerunt, ut ibidem intra Civitatem representatio locum habeat per duos gradus ulterius, quam commune jus patrium apud illos permittit, quod latius explicat Grotius *in manduct.* libr. 2. part. 28. num. 24.

Placuit porro Hollandis representatio, cujus vigore patruorum & avunculorum quoque filii cum aliis defuncti thii ad hæreditatem per stirpes veniunt. parentem etiam uno tantum latere defuncto conjunctum representantes, *Polis Ordonnant. artic. 24. 28.* *Placcæet op de Succession. artic. 9.* Jure alioquin civili nunquam patruales representant, neque cum defuncti thii concurrunt, l. 6. *C. Commun. de success. Novell. 118. cap. 3. §. 1.* Ita se respondisse anno 1605. testatur Molinæus *ad Consuet. Chalon. artic. 82.* & observari scribit Pythæus *ad Consuet. Trecent. artic. 92.* Buridan *ad Consuet. Peromand. artic. 154.* Judicata exhibent Thesaurus libr. 2. *quest. forens. 63.* Veltius *arrest. 80.* Christinæus *ad Leg. Mechlin. tit. 16. artic. 9. in additam.* Carpzovius *part. 3. Constit. 18. def. 20.* Idemque obtinet, etiamsi ex uno tantum latere patruus defuncto fuerit conjunctus, Parladorius *rer. quotidian. libr. 2. cap. 15.* Ranclinius *de success. ab intestat. §. 13. num. 9.* Robles *de representat. libr. 2. cap. 24.* Decisum referunt Boërius *decis. 302.* Pythæus *d. artic. 92. in fin.* Duret *ad Consuet. Aurelian. artic. 304.* Sandius *libr. 4. tit. 8. def. 2.*

X. Titius relicta matertera Gajâ & Mevio consobriño furiosus decessit; ea propter repræsentationis defectum totam postulat hæreditatem; obtendit Mevius prædefunctæ suæ materteræ seu Titii matris, non ipsius proximitatem spectandam esse; ad prædefuncti enim proximos hæreditas revertitur ac si furiosus in medio non fuisset ex Justiniani Constitutione, *l. ult. §. 8. C. de Curat. furios.* A tribus Frisiæ Senatoribus ex partium compromisso responsum fuit etiam Mevium per repræsentationem hæredem esse, Sandius *libr. 4. tit. 8. def. 9.* Cum autem hodiè explosâ Juris Romani subtilitate hæreditatis dominium furiosus acquirat, rectè à moribus nostris alienam hanc arbitrorum sententiam demonstrat Groenewegius *ad d. l. ult.*

XI. Quod si repræsentatio in uno loco obtineat, in altero sit incognita, aut in infinitum inter collaterales hâc procedat, alibi vero ad nepotes aut pronepotes terminetur, secundum cujusque rei sitæ locum seu consuetudinem repræsentatio spectanda est. Charondas *lib. 3. arrest. 20.* Valla *de Reb. dub. tract. 20. num. 44. in fin.* Duret. *ad Consuet. Aurelian. artic. 304.* Bouvot. *part. ultim. verb. legitime succession. quest. 5.* Buridan *ad Consuet. Veromand. artic. 76.* Sandius *libr. 4. tit. 8. def. 7.* Quoad mobilia autem licet in loco existant, ubi repræsentatio ne quidem inter descendentes obtinet, nihilominus per repræsentationem dividuntur, si ea in loco domicilii defuncti observetur, arrestum profert Christinaus *vol. 2. decis. 118. num. 12.*

XII. Sempronius matrimonium contrahit, p̄a³ Otis dotalibus cautum fuit, ut dissoluto sine liberis thoro proximi ab intestato succedant; postmodum ex Hollandiâ in hanc Provinciam lares transfert, & improlis moritur; soli fratrum filii hæreditatem divisuri sunt, exclusis nepotibus, qui retento priore domicilio per repræsentationem unâ fuissent admissi; quod & vice versâ locum habet, si non aliud rei situs disponat, Roderburch *de jur. quod orit. ex statut. diversis. tit. 2. part. 2. cap. 2. num. 1.*

XIII. Trajectinus quidam diu in Hispaniâ in-
fitor, postea Amstelodami propria gessit negotia,
& ibidem cælebs defungitur; in casu repræsentationis non Hollandorum sed Civitatis Ultrajectinæ leges spectandas esse, & ex uno latere nepotes cum germanis defuncti fratribus loco genitoris sui æqualiter admittendos responsum extat, *Consult. Jurisc. Batav. part. 5. cons. 85.* Solâ ad negotiandum habitatione domicilium originis non alteratur, l. 17. §. 13. ff. ad *Municipal. l. 3. C. de Incol. Leoninus cons. 54. num. 2.* Burgundus ad *Consuet. Flandr. tract. 2. num. 33. §. 34.* Qui enim apud alios revertendi animo degunt, ne quidem longissimo tempore domicilium contrahunt, Mascardus *de Probat. concl. 534. num. 13.* Barbosa *ad l. 6. ff. de Judic. num. 58.* Amaya *ad l. 7. C. de Incol. num. 99.*

XIV. Si cum patruo nepotes concurrant, in stirpes sit divisio; sed an idem obtinebit, ubi soli later sese succedunt? ea quidem Accursii aliorum

rum?

tumque Veterum fuit sententia, quos recenset
 & sequitur Forsterus *de success. ab intest.* libr. 8.
 cap. 3. num. 2. Gomezius *ad Leg. Taur.* 8. num. 18.
 Cancorius *variar. resol. part. 1. cap. 5. num. 12.* Va-
 lascus *de jur. emphyt. quest. 50. n. 3.* Caldas Pereira
 libr. 1. *quest. forens. 19. num. 28.* Sönsbekius *de*
feudis part. 9. concl. 6. num. 100. & seqq. Robles
de Representat. libr. 2. cap. 26. Vinnius libr. 2.
quest. 30. Ita in Curia Gravianopolitana decisum
 fuit, Vidus Papius *decis. 134.* & secundum Con-
 suetudines Burbonias iudicatum refert Mon-
 tholon *arrest. 49.* Uti etiam ex moribus Pi&o-
 num aliquoties obtinuisse narrat Petrus Rata
ad Consuet. Pi&lav. artic. 280. in verb. car tous
succedent. Speciali tractatu idem defendit An-
 tonius Faber. Refert Molinæus *in not. ad Ale-*
xandr. vol. 4. conf. 55. hoc communiter DD.
 placuisse, donec Fortunius Garfias & Udalricus
 Zasius hanc sententiam impugnaverint. Utro-
 bique autem jam ferè receptum est nepotes in-
 ter sese solos in capita, non stirpes patruo succe-
 dere; extat de hoc Caroli Quinti Edictum in
 Comitibus Spirensibus anno 1529. latum, quod
 exhibet Forsterus *d. cap. 3.* Idem in hac D'ecessi
 & apud finitimos expressè constitutum est; Ita
 iudicavit Curia Parisiensis. Choppinus *de Pri-*
villeg. rustic. libr. 3. part. 3. cap. 8 n. 8. Normannica,
 Berault *ad Consuet. Normann. art. 320.* Dolana,
 Grivellus *decis. 130.* Taurinensis, Thesaurus
decis. 162. in fin. Tholosana, Mainardus libr. 6.
decis. 92. nu. 2. Burdigalensis, Autumnus *en sa*

conference ad aurb. Cessante C. de Legitim. heredib.
 Camberinensis, Faber in *C. S. libr. 6. tit. 31. def. 1.*
 Mechliniensis, Christinæus *vol. 1. decis. 194.*
 Neapolitana, Paschalis *de virib. patr. potest. part. 4. cap. 9. nu. 16.* Leodiensis, Mean *observ. 74. nu. 13.*
 Rota Romana, Michalorius *de fratrib. part. 3. cap. 15. nu. 15.* Camera Spirensis, Mynfingerus
Cent. 3. observ. 94. Cavit solummodo Imperator
 ne gradu remotior nepos per patrum excludatur,
 concessâ representatione, *Novell. 118. cap. 3. §. 1.*
 In reliquo illibatum remansit jus vetus, quo nepotes
 inter se patruo in capita succedunt, *§. 4. Inst. de legitim. agnat. success. l. 2. §. 2. ff. de Suis & legitim. hered. l. 1. §. ult. ff. Si pars heredit. petat. l. penult. in fin. & l. ult. C. de Legitim. hered.*

XV. Neque aliud mihi dicendum videtur
 representatione inter transversales in infinitum
 productâ; existimat quidem Bessianus in hujus-
 modi Constitutionibus etiam in gradu æquali per
 stirpes divisionem faciendam esse, *ad Consuet. Arvern. cap. 12. artic. 9. num. 8.* Idem de Mori-
 bus Pictonum judicatum tradit Petrus Rath *ad Consuet. Piétav. d. artic. 280.* In bonis in Arver-
 niâ fidei, ubi representatio in infinitum procedit,
 Curia Parisiensis nepotes patruo in stirpes, in
 reliquis per capita hæredes declaravit, Barnabas
 le Vest *arrest. 129.* Nulla quidem de æqualitate
 aut inæqualitate graduum in statuto extat distin-
 ctio, attamen nihil aliud hîc intenditur; nisi quod
 in fratrum filiis representatio non terminetur,
 aliis

aliis casibus juri veteri relictis; Exclusionis præventio præcipuus repræsentationis scopus est; divisionis inde modus demum profluit; Successionem format repræsentatio, non portiones, nisi ex concursu; In Ducatu Burgundiæ indefinitè collaterales succedunt, quamdiu repræsentatus in eodem gradu fuerit cum eo, cum quo repræsentantes concurrunt, Chassanæus *ad Consuet. Burgund. Rubr. 7. §. 10.* Uti apud Contractenses quoque constitutum est, *Rubr. 15 artic. 31.* Has Consuetudines rectè interpretatur Bonvot, ut in pari gradu nepotes per capita succedant, in stirpes vero si pronepotes cum iisdem concurrant, eo enim casu desideratur repræsentatio, *part. 2. verb. succession quest. 4.* Prævalet nihilominus pro more cujusque populi ex usu recepta divisio.

XVI. De fratrum filiis, num defuncti thios per repræsentationem excludant, dubitatum fuit; si cum patris suis hæredes sint, communiter placuit exclusio; sin autem soli succedant, nonnulli secus statuunt, cum ex suo capite venientes repræsentatione non indigeant, & lex ipsos ut in tertio gradu constitutos æqualiter cum thils admittat, *l. ult. §. 3. C. de Legitim. hered.* Choppinus *ad Leg. Andium libr. 3. tit. 1. num. 21. circa fin. in not.* Coquille *ad Consuet. Nivern. tit. des successions art. 8.* Mantica *de tacit. & ambig. convent. tom. 3. libr. 23 tit. 30.* Verum contra juris veteris rationem nepotes quoque solos defuncti patrum excludere voluit Imperator,

rator, *Auth. post fratres C. de Legitim. hered. Novell. 118. cap. 3. vers. illud palam.* Gomezius *ad leg. Taur. 8. num. 14.* Zans *de divis. bonor. lib. 4. cap. 7. num. 24.* Grivellus *decis. 40. num. 3.* & 18. Robles *de representat. lib. 2. quæst. 25.* Sandius *lib. 4. tit. 8. def. 6. vers. nec mutat.* Ita apud nos post receptas vicariæ successionis leges ex jure communi intelligendus est Statuti Ultrajectini articulus 27. *Rubr. 23.* quo proximi vocantur ad hæreditatem. Hoc etiam modo Galli suas de repræsentatione Constitutiones interpretati sunt, Molinæus *ad Consuet. Veromand. artic. 75.* Vallæ *de reb. dub. tract. 20. num. 44.* Barry *de success. lib. 18. cap. 3. num. 5. in fin.* Decisum refert Vestius *arrest. 165.*

XVII. Successionem operatur repræsentatio; ex hæredum vero concursu inter collaterales sequitur bonorum divisio; ubi remotior cum proximior admittitur, in stirpes, ne scilicet ejus, cum quo succeditur, per repræsentationem minuatur portio; sin vero transversales in eodem gradu concurrunt, nulla ratio est, cur qui æquæ proximi sunt & naturâ & lege diversas ex repræsentatione portiones consequantur. In capita itaque inter fratrum filios hæc faciendâ divisio est; submoto defuncti patruo repræsentatio magis locum seu gradum respicit, quam portiones, uti non obscure Justinianus constituit, *Novell. 118. cap. 3. vers. illud palam.*

XVIII. Apud quos porro vicaria successio in collateralibus in infinitum procedit, non
tantum

REPRÆSENTATIONES §1

tantum à fratrum filiis defuncti tñll excluduntur, sed etiam à nepotibus & pronepotibus, quousque se repræsentatio extendit; hi enim omnes tunc gradum & personas fratrum induunt; cum alioquin defuncti patruus uti gradu proximus reliquos præter fratrum filios ab hæreditate submoveat, quia jure civili & plerisque Moribus ulterius cessat repræsentationis beneficium, uti superius annotatum fuit.

XIX. Generaliter quoad repræsentationem observandum est semper eam rectà procedere, nunquam autem retrogradè, uti scripsit Molinæus ad *Consuet. Canonar. artic. 41.*

C A P U T III.

S E C T I O I.

- I. *Repræsentatio requirit mortem seu naturalem seu civilem.*
- II. *Fratre hæreditatem repudiante filius non admittitur.*
- III. *An factà renunciatione creditores hic venire queant.*
- IV. *Ex repræsentatione avi alieno nemo obligatur.*
- V. *An repræsentatio locum habeat si pater deliberans anse aditam hæreditatem decesserit.*

- VI. *Quid de nepotibus ex fratre, qui publicè capite plexus est.*
- VII. *De natis ex Matrimonio bonâ fide & ignoranter cum adultero inito.*
- VIII. *An in casu fratricidii nepotes patrem representent.*
- IX. *Patruo renunciante an nepotes in stirpes veniant.*
- X. *Quid si ex crimine aut Monasterii ingressu patruus incapax hereditatis fiat.*
- XI. *De fratribus naufragio pereuntibus, quis in dubio prædecessisse præsumatur quoad representationem.*
- XII. *Mortuo Titio, cuius frater an vivat incertum est, quomodo nepotes hereditatem dividendam.*
- XIII. *De morte dubiâ in casu representationis per statutum seclusa.*
- XIV. *An ruptio per querelam fratris testamento nepotes cum patruis succedant.*

I. *Ortuorum, non viventium representatio est; mortem seu civilem seu naturalem personæ representandæ in utrâque lineâ hoc jus præsupponit, l. 7. ff. de his qui sunt sui vel alien. jur. l. i. §. 4. & seqq. ff. de suis & legitim. hered. Novell. 118. c. 1. & 3. Molinæus ad Consuet. Cænonian. artic. 241. Labbæus ad Cons. Bituric. tit. 19. art. 6. Coquille ad Consuet. Nivern tit. des successions art. II. Bacquet des droicts de Justice cap. 21. n. 259. Autunus*

nus en sa conference ad l. 7. ff. de his qui sunt sui
vel alien. jur. Corbin arrest. 64. Stockmans de jur.
devolut. cap. 5. num. 7.

II. Fraternali itaque hæreditatem si pater re-
pudiaverit, repræsentationis jure filius non ve-
nit, quia patris obstat persona, decisum refert
Choppinus de Morib. Paris. libr. 2. tit. 5. num. 10.
Charondas ad Consuet. Paris. artic. 320. Gode-
froy ad Consuet. Normann. artic. 304. in med.
Neque aliud dicendum est, si filius repudiantis
non cum patruo, sed cum nepotibus in eodem
gradu existentibus concurrat; quasi jam suo,
non repræsentationis jure hæreditatem capiat,
uti post Covarruviam voluit Zans de divis. bo-
nor. libr. 4. cap. 7. num. 8. Barry de success. libr.
18. tit. 3. num. 1. in fin. Mean ad jus Leodiens. ob-
serv. 102. nu. 4. Utrobique enim eadem ratio est,
sicuti latè deducit Robles de representat. lib. 2.
cap. 28. Censuit Curia Mechliniensis patruum
multis liberis dotatum non posse repudiare fra-
ternam hæreditatem in præjudicium nepotum,
ut in capita fiat successio, Christinæus vol. 1. decis.
194. num. 13. Alii etiam cum patruo repudian-
tis filium admittunt, cum illi non accretat hæ-
reditas, & mortis vicem suppleat repudiatio,
Berlichius part. 3. concl. 24. num. 9. Forsterus de
success. ab intest. lib. 8. cap. 9. num. 4. Mevius ad
Jus Lubec. part. 2. tit. 2. artic. 7. num. 29. Sola
patris existentia hæc diluit; & in legitimis hære-
ditatibus hoc quoque casu accrescendi jus est,
l. 9. ff. de suis & legitim. hered. l. 1. §. 9. ff.

ad SCtum Trebell. docisum refert Buridan sur
les Constums. de St. Quentin artis. 13. vers. que se
le fils.

III. Mater obzrata fraternæ hæreditati re-
nunciat, spe aut tacitâ fide, ut per avunculos
ipsius liberis fiat gratificatio; creditores instant
non valere renunciationem in ipsorum fraudem
excogitatam; Judicatum fuit non nepotes per
repræsentationem aut avunculos jure accrescen-
di, sed creditores repudiantis loco admittendos
esse, quatenus cujusque creditum se extendit,
datâ pro indemnitate per eisdem cautione,
Bacquet *des droiçts de Justice*. cap. 21. num. 359.
idem refert Mornacius *ad l. 68. §. 1. ff. pro socio.*
& exornat Corbin *arrest. 17. in med.* Gallorum
moribus hæreditatis renunciatio in gratiam cre-
ditorum indistinçtè rescinditur; Matre repu-
diante etiam nepotes ab aviæ successione repul-
si sunt, admissis creditoribus; quod & in causâ
fisci, paternæ hæreditati renunciante filio crimi-
nis reo, judicatum fuit, uti duplici arresto pro-
bat Besordeau *ad Consuet. Britann. artic. 571.*
Apud nos autem non statim creditori fraus facta
præsumitur, si quis simpliciter acquirendi occa-
sione non utitur, *l. 6. ff. que in fraud. creditor.*
Groenewegen *ibidem.* Sandius *libr. 3. tit. 13. def.*
3. Mean ad Jus Leodiens. observ. 120. num. 19.
Quod si facta aut ministerio matris liberi seu
nepotes hîc quicquam consequantur, revoca-
toria actio patefactâ fraude creditoribus subve-
nit; quia jam non nuda renunciatio est, sed in
liber

liberorum favorem de repudiata portione dispositio.

IV. Nepotes quando per repræsentationem cum patris succedunt, repudiata genitoris sui hæreditate, debitis ipsius inde obnoxii non fiunt; quoad thios paternum gradum ingrediuntur, non quoad extraneos; Imperator fratrum liberis, non creditoribus per repræsentationem prodesse voluit; neque iisdem obfuit, cum devolvenda hæreditas nunquam fuerit in defuncti debitoris patrimonio, eleganter Antonius d' Espeisses *tom. 2. part. 2. tit. 1. num. 27.*

V. Patre repudiante filii quidem per repræsentationem non succedunt; sed quid si ante aditam fraternam hæreditatem, dum deliberat, moritur? Nepotes admittendos cum patris rectè existimat Berlichius *part. 3. concl. 24. num. 15.* Alexander & Surdus *ibid. alleg.* Hodiè jus adeundi in bonis numeratur, & non tantum in lineâ rectâ, sed in transversali quoque delata hæreditas, licet nondum acceptata ad posteros transmittitur; ita nepos filio suo hæreditatem patri nondum aditam relinquit, seu in ipsum jus adeundi devolvitur, ut licet repræsentationis jure venire nequeat, nihilominus cum superstite propatruo hæreditatem dividat, Charondas *ad Consuet. Paris. §. 328.*

VI. Plures liberos quis reliquit; unus ex illis incestu commisso captus, è carcere aufugit; contracto deinde matrimonio exhæredatus sobolem suscitavit; fato sanguitur pater, & post eum filius primo

primogenitus; acculatione resuscitatâ reus criminis hic iterum peragitur, & illicitam coitionem confessus capite plectitur; de hæreditate primogeniti disceptatio incidit; filii hujus incestuosi ad successionem patruï adspirant; opponunt sese reliqui defuncti fratres, obtendentes patrem ipsorum ante primogeniti decessum ex causâ delicti civiliter mortuum partem in hæreditate non fecisse; eosque removendos esse, uti in tali statu susceptos; quoniam tamen ante sententiam servus pœnæ nemo efficitur, *l. 13. §. 2. ff. qui testam. facer. pess.* Nepotibus unâ cum patruis hæreditas parentis loco adjudicata fuit, Montholon *arrest.* 100. Delommeau *ad Leg. Andriani artic.* 249. Guerinus *ad Jus Civil. Paris.* § 320. *vers. quaro.*

VII. Rusticus quidam vivâ uxore in Provinciâ longè diffitâ ducit alteram; relictis ex eâ quoque liberis decedit; moritur deinde rustici frater; an proderit etiam posterioribus liberis representatio? illegitimi censerî nequeunt, qui de adulteræ conscientîâ non nascuntur, ex Innocentii decreto, *cap. 15. x. qui filii sint legitimi.* Extat Curîæ Parisiensis arrestum, quo legitimi paternæ hæreditatis successores declarati sunt, Choppinus *de privil. rustic. libr. 3. part. 2. cap. 8. n. 3.* Idem apud nos judicatum est, 13. Junii 1665. in causâ *Barbara Carners.* Nonnulli quoad transverfales ex latere parentis, qui in malâ fide repertus fuerit, eos cum legitimis per Rescriptum pares constituunt, quibus representatio

tatio non prodest nisi expresso collateralium consensu, Argentæus *de Legitimat. cap. 5. num. 2.* Kinschorus *de Legitimat. cap. 5. num. 8.* Quæ Molinæi sententia est in notis ad dictam Innocentii decretalem epistolam; Verum legitimæ nativitatis individua conditio est; in legitimatis per Rescriptum transversalium consensus calculum ponit; hinc autem non hominis sed legis operatio est, quæ indistinctè illegitimæ conjunctionis vitia ex bonâ ubius conjugum fide quoad liberos in totum aufert, Costa, Guitierrez, Sanchez, Trentacianus alique quos collegit Barbosa *ad l. 4. C. de Incest. & Inutilib. nupt. num. 22.* Ita ex rescripto Marci & Lucii Imperatorum liberi Flaviæ Tertullæ, quosignara juris in matrimonio avunculi sui pepererat, habiti sunt perinde atque si legitimè concepti fuissent, uti ex secundo Papiniani de adulteris libro notat Marcianus *in l. 57. §. 1. ff. de Rit. Nuptiar.* Judicata in scholiis adjecit Mornacius.

VIII. Fratricida uti indignus à successione repellitur; nec patrem repræsentando nepotes veniunt, ne per avariciam delinquendi detur occasio, Blasius Michalorius *de fratrib. part. 3. cap. 56.* Carrerius, Placha, Menochius *ibidem alleg.* Casus ita decisos referunt Bœtius *decis. 25.* Clarus *§. homicidium nu. 22.* Louet *in arrestis lit. S. cap. 20.* Si pater cognatum suum interim curaverit, ejusque hæreditatem adiit, vel bonorum possessionem accepit, non augeri inde liberorum portiones Paulus respondit, & Imperatoris Antonini

rescripto confirmat, l. 7. §. 4. ff. de bon. damnat. Attamen propter patris crimen aliorum hæreditate innocuos privari iniquum foret; delinquentes non egreditur pœna; Succedit fratricida defuncto & verus hæres est, sed fiscus ab eo hæreditatem aufert, l. 28. §. 1. ff. famil. ercisc. l. 9. ff. de jur. fisc. d. l. 7. §. 4. ff. de bon. damnat. Peregrinus de jure fisci libr. 2. tit. 3. per tot. Guazzinus de confiscat. honor. concl. 13. ampliat. 6. num. 39. Moribus autem hoc casu nulla fisci successio est; neque ratio æquitatis patitur alios collaterales exclusis nepotibus patrui auferre bona, & eodem ex parentis delicto submoveri; nepotes itaque etiam hîc patris loco seu ad ipsius portionem admittendos existimaverim, modo nihil ex hæreditate ad reum perveniat; uti in particido quoque statuunt Gomezius var. resol. tom. 3. cap. 3. num. 52. in fine & Plaça de delict. libr. 1. c. 10. nu. 24.

IX. Hæreditate per avunculum repudiatâ, nepotes nihilominus in stirpes succedunt; jus illud statim post decessum ipsis acquisitum, invito auferri nequit; repudiantis portio jure accrescendi simul omnibus competit, Hyeronimus Brucknerus ad Mainardi decis. Corollar. 4. per tot. Robles de representat. libr. 2. cap. 27. Mean ad Jus Leodiens. observ. 103. num. 7. novissimè Censalius ad Peregrinum de fideicom. artic. 11. num. 22. vers. non prætermittam. Ex Gallorum moribus distinctione quæstionem explicat Choppius de morib. Paris. libr. 2. tit. 5. num. 5. in med.

REPRÆSENTATIONE. 39

ut in capita veniant, si nihil avunculus renuncians perceperit; sin autem legati titulo gaudeat, in stirpes, cum hæreditario juri æquipolleat hæc gratificatio, ita judicatum ibidem traditis sequitur Peleus *libr. 3. action. forens. cap. 16.* Duret *ad Consuet. Aurelian. artic. 322. in fin.* Buridan *ad Consuet. Veromand. artic. 76.*

X Quorum porro moribus ex delicto hæreditatis sequitur incapacitas, aut monasterium intrando à successione quis secluditur, cum jam pro mortuo patruus habeatur, in capita, non in stirpes iis casibus fit divisio; requiritur enim ad hoc realis & cum effectu repræsentatio, Buridan *d. artic. 76. vers. ce n' est encore.*

XI. Lucius relictis liberis cum Cajo fratre improle naufragio submersus fuit, an nepotes ex variis Caji fratribus in capita, an vero in stirpes hæreditatem divisuri sunt, cum incertum sit, quis prior decesserit? superexistentia fratris seu patris repræsentationis fundamentum est; neuter autem ex duobus in naufragio longius vixisse præsumitur, si non alterius imbecillitas concurrat, Menochius *de præsumpt. libr. 6. cap. 50. num. 19.* Carpzovius *part. 3. const. 17. def. 13.* Ubi duo simul decedunt, si quis superviventiam allegat, eam probare debet, inquit Faber *in C. S. libr. 4. tit. 14. def. 2. num. 7. in nos. circ. fin.* Justius est, ut benignâ interpretatione in capita partiantur, quos æquè proximos per se natura constituit; in dubiâ enim hujusmodi morte inspiciendum est, quid naturali rationi & æquitati magis con-

convenlat, Barry *de success. libr. 17. tit. 6. num. 12. in med.* Variâ in hoc arreſta præferunt Boguler *lit. C. arreſt. 4.* & Guerinus *ad Conſuet. Paris. §. 308.*

XII. Quod ſi quis moritur vivis nepotibus & fratre, cujus vitam longa abſentia incertam facit, repræſentationis modo faciendâ diviſio eſt; quilibet præſumitur vivere, niſi contrarium probaverit, cui mors fundamentum intentionis eſt, *DD. ad l. 23. C. de SS. eccleſ.* Mascardus *de Probat. concl. 1073.* Faber *d. def. 2.* Numerabitur itaque abſentis perſona & portio ipſius in caſum redditus conſervanda eſt, deciſum refert Vincencius de Franchis *decif. 149. num. 2.* Quantum vero annorum ſpaciũ ad abſentis quoque patrui bona dividenda requiratur, variant mores, Mor-nacius *ad auth. Quas actiones C. de SS. eccleſ.* Groeneweg. *ad l. 4. C. de poſtlimin. re- verſ.*

XIII. Ubi repræſentatio ſtatuto excluditur, in morte dubiâ, quantum res patitur, iudex ſuccurrit; filio robuſto & vegeto, cujus propter abſentiam incerta habebatur vita, in dubio patrem ſupervixiſſe iudicatum fuit, ut ſic nepotes cum patruis avitam hæreditatem æqualiter dividerent, cum alioquin excluſâ in collateralibus repræſentatione, fraternam portionem primo ex hæreditate patris ſoli filii jure ſubduxiſſent, Barnabas le Veſt *arr. 71.* aliud arreſtum exhibet Boguier *lit. C. arr. 4. verſ. une mere de Alois.* Soror fratris ex aſſe hæres decreto iudicis bona abſentis

absentis occupat , introductâ postmodum Parisiorum moribus repræsentatione, etiam nepotes pro dimidio ad honorum possessionem fiduciariè cum eî admissi sunt , ex Choppino notat Guerinus *ad Consuet. Paris* § 3 8.

XIV. Rupto per querelam inofficiosi testamento an nepotes cum patruis successuri sunt? fratribus solis, non ipsis querela competit, §. 1. *Inst. de inoffic. testam. l. 1. ff. eod. l. 21. C. eod.* etiam jure novissimo, licet per repræsentationem in eodem gradu sint constituti, Gomezus *var. resol. tom. 1. cap. 11. num. 37. vers. secundo.* Thadeus Pifo *var. resol. libr. 2 cap. 13. num. 4.* Caldas Pereira *ad §. soror Inst. de inoffic. testam. num. 28.* Ne itaque fraus legi fiat, eos removendos censent Viglius *ad §. 1. Inst. de inoffic. testam. num. 4.* Bufius *ad l. 1. ff. eod. num. 8.* Tuldenus *ad libr. 6. C. de success. ab intest. cap. 8. circ. fin.* Cum autem querela inofficiosi testamenti patremfamilias faciat intestatum, l. 6. §. 1. l. 17 §. 1 *ff. de inoffic. testam.* Rectius eos rescisso testamento cum patruis ad hæreditatem admittunt Thadeus Pifo *d. loc. num. 4.* Schneidwinus, Baro, Mynsingerus *ad §. 1. Inst. de inoffic. Testam.*

C A P U T IV.

De iis, qui ex uno tantum latere sunt conjuncti.

I. Filii fratrum germanorum fratres defuncti consanguineos & uterinos excludunt.

D

II. Quid

- 42 TRACTATUS DE
- II. *Quid de nepotibus inter sese succedentibus.*
 - III. *Inter uno tantum latere conjunctos etiam representatio est.*
 - IV. *An nepotes uno latere conjuncti cum fratribus germanis ex Edicto Ordinum de anno 1594. apud nos succedant.*
 - V. *Rarius in Belgio duplicitas vinculi exclusionem operatur.*
 - VI. *De bonorum divisione in hoc representationis casu.*
 - VII. *Quid si nepotes soli existant.*
 - VIII. *Quomodo nepotes & thii simul omnes ex uno latere dividant.*
 - IX. *De successione ex antenuptiali parentium contractu.*
 - X. *Ultra representationis terminos duplicitas vinculi non attenditur.*

I. Illi fratrum utrimque conjunctorum jure sanguinis fratres uterinos & consanguineos excludunt, licet soli sine aliis thii succedant, *Auth. Cessante, Auth. post fratres C. de Legitim. hered.* Forsterus *de success. ab intest. libr. 8. cap. 6. concl. 1.* Robles *de representat. libr. 2. cap. 21.* Mevius *ad Jus Lubec. part. 2. tit. 2. art. 1. num. 63.* Representatio quidem eos in gradu pares constituit, sed non præfert; verum exclusio ab arctiore conjunctione in totum profluit, uti rectè observat Modestinus Pistoris *part. 3. quest. 113. num. 8.*

II. Cum

II. Cum itaque thios ex uno latere conjunctos propter sanguinem excludunt, etiam absque repræsentatione eorum liberos ex vinculi duplicitate removebunt, ita à Frisiæ Curiâ judicatum refert Sandius *libr. 4. tit. 3. def. 3.* & à Facultate Marpurgensi responsum narrat Antonius Matthæus *ad ff. disput. 40. thes. 33.* Idem post Cujacium & Barry docet Mean *ad Jus Leodiens. observ. 103. n. 1.* Neque alio sensu accipiendam esse Carolinam Constitutionem, quæ indistinctè nepotes solos in capita vocat, scribit Rickius *de Union. prolium cap. 7. numer. 145.* Nonnulli tamen statuunt sanguinis seu vinculorum duplicitatem non esse considerandam inter nepotes solos, quoties semotâ repræsentatione absque thii succedunt, quia hic casus à Justiniano non expressus veteri juris dispositioni relictus intelligitur, uti latè propugnat Jacobus Ferrerius *ad Guidonis Papæ decis. 134.* & adducto Senatus Tholosani arresto Simon d' Olive *libr. 5. notab. quest. cap. 35.*

III. Si vero nepotes consanguinei & uterini tantum, & thii ex uno quoque latere solummodo conjuncti exstant, remoto jam sanguinis obstaculo, obtinebit inter eos repræsentatio ex Justiniani & Caroli Imperatorum Constitutionibus, *Auth. post fratres C. de Legitim. hered. Pingizer quest. Saxonis. 14.* Mean *ad Jus Leodiens. observ. 470.*

IV. Apud nos autem nepotes uno latere conjuncti etiam cum fratribus germanis repræsentationis

tationis jure succedunt ; quamvis enim Edicto Successorio de anno 1594. in hac Provinciâ representatio juri Cæsareo conformis admittitur ; uti etiam Carolus Quintus representationem introducens ad Jus commune scriptum sese refert, Pingizer *d. quest. 14. num. 12.* Quo jure extantibus germanis uno latere conjuncti nunquam representant ; cessat tamen apud nos hæc dubitatio , postquam ab Ordinibus declaratum fuit nepotes etiam uno latere conjunctos cum defuncti germanis Edicto comprehendere , 2. Julii 1635. *op de Requeste van Jacob Willemsz Burgermeester tot Bunschoten.* Zutphanientes quoque & Veluanialitque , qui unum idemque nobiscum quoad fratres successionis jus antiquitus habuere, in nepotibus hoc modo suas consuetudines interpretati sunt, *Land-recht van Zutphen tit. 17. artic. 4. Land Recht van Veluwe cap 31. artic. 4. & 5. Costuym. van Thiel tit. 8. artic. 6.* Et in hanc rem Ordinum Geltrix decretum de anno 1560. profert Goris *tract 4 §. 13. numer. 4. in notis.*

V. Veteribus Jurisconsultis incognitum fuit duplicis vinculi beneficium, *l. 1. C. de Legitim. hered.* & ex Novellis Justiniani Constitutionibus demum introducta hæc distinctio , *Novell 84. Matthias Stephani ibid. num. 4. Francisc. Balduinus in Justiniano ad Novell. 18. vers. qui absentem fratres.* Ita uno latere conjuncti ceperunt à germanis penitus excludi , qui simul hæctenus ad hæreditatem fuerant admissi ; In Belgio mores ab

ab hoc jure Justinianæo ut plurimum alieni sunt, sublatâ exclusione, quæ ex sanguinis aut vinculi duplicitate hauriri posset.

VI. Diversa tamen inter eos pro more populi hæreditatis divisio est; in hâc Diœcesi nepotes ex uno latere per repræsentationem æqualem cum germanis fratribus portionem habent, nullâ bonorum aut hæreditatis distinctione datâ; plurimi sunt, qui uno latere conjunctis dimidio minus, quam germanis assignant; Alii vero ad latus, unde bona provenerint, reverti jubent, ad acquæstus & mobilia nepotes uno latere conjunctos vel in totum vel dimidiatâ manu cum germanis admittentes, uti ex particularibus cujusque gentis legibus patet.

VII. Verum an apud eos, ubi per dimidiatam manum divisio in uno latere conjunctis locum habet, eadem obtinebit, si soli inter se nepotes absque repræsentatione concurrunt? Et hoc verius est; Jure Romano nepotes ex fratribus germanis excludunt uno latere conjunctos; Statutaria lex eos in aliorum nepotum præjudicium melioris conditionis, quam parentes fecisse non præsumitur; duplicis sanguinis consideratio majorem portionem tribuit fratribus germanis, eadem autem ratio nepotibus favet, ita Hollandorum Constitutiones interpretatur Leeuwius in *Cens. Forens. libr 3. cap. 15. n. 7.*

VI I. Inter nepotes & thios simul ex uno latere conjunctos paterna paternis, materna jure cognationis maternis cedere, reliqua æqualiter

D 3

dividi

dividi plerique docent, Carpzovius *part. 3. Constit. 14. def. 1. num. 5.* Mevius *ad Jus Lubec. part. 2. tit. 2. art. 20. num. 4.* Rectius alii rejiciunt hanc bonorum separationem, & unum defuncti patrimonium indistin&e considerant; imo ne quidem inter fratres jure civili hæc paræmia procedit, cum in novissimis hæreditatum legibus nullam hujusmodi bonorum distinctionem faciat Imperator, *Novell. 118. cap. 3.* Faber *in C. S. libr. 6. tit. 31. def. 2.* Barbosa *ad l. 41. ff. solut. matrim. num. 69.* Robles *de representat. libr. 2. cap. 22.* Tuldenus *ad libr. 6. C. tit. de success. ab intest. cap. II. Vianius libr. 2. quest. 31.*

IX. Sæpius autem ex antenuptiali parentium conventionione frater germanus ejusque filius parentis loco fratrem ex uno latere excludit ab iis bonis seu hæreditatis corporibus, quæ à communi parente ad ipsos devoluta sunt, reliquâ hæreditate æquali inter omnes divisioni subjectâ; pactis enim dotalibus id agi plerumque solet, ut procreandi ex futuro matrimonio liberi absque prole sibi invicem succedant, hisque omnibus deficientibus ad latus, unde provenerint, bona revertantur; quæ successionis ab intestato designatio in contractu matrimoniali per parentes facta vires exferit, donec liberi contrariâ declaratione eandem immutaverint, uti aliquoties apud nos judicatum est, Rodenburgh *de jur. quod oritur ex statutor. diversit. tit. 3. part. 1. cap. 2. num. 2.* Neostadius *de pact. antenupt. observat. I. 2. § 3.*

X. Ultra

X. Ultra nepotes seu extra repræsentationis limites vinculi duplicitatem de jure nullo modo attendi pariter DD. sentiunt, & absque bonorum distinctione etiam ex uno latere proximum remotiores utrimque conjunctos excludere, in *Auth. post fratres C. de legitim. hered.* Molinæus *ad Conf. Blasens. artic. 155.* Mainardus *libr. 6. decis. 90.* Parladorius *rer. quotidian. libr. 2. cap. 15. num. 2.* Christinaeus *vol. 4. decis. 57. num. 5.* Sandius *libr. 4. tit. 8. def. 2.* Mean ad *Jus Leodiens. observ. 344. num. 4.*

C A P U T V.

De Repræsentatione in testamentis.

- I. *An repræsentatio locum habeat in testa-
mentis.*
- II. *Unde hinc desumenda sit interpretatio.*
- III. *An obtineat, si testator vocaverit proxi-
miores.*
- IV. *De proximitate ex antenuptiali paren-
tium contractu.*
- V. *Si in diversis Provinciis testator bona ha-
beat, quomodo proximitas considere-
tur.*
- VI. *Quod si quis non suos, sed defunctæ uxoris
proximiores vocaverit, an admittenda sit
repræsentatio.*

D

VII, Re:

48 TRACTATUS DE

- VII. Relicto uxori usufructu, & vocatis post
ejus mortem proximioribus, quid obti-
neat.
- VIII. An sub vocabulo, kinderem, nepotes ve-
niant.
- IX. De Significatione hujus vocis inter trans-
versales.
- X. Quid apud eos judicandum, qui represen-
tationem latius extendunt.
- XI. De testamento peregrè condito.
- XII. De conjecturis representationis provo-
cata.
- XIII. De representatione inter extraneos testa-
mento formatâ.
- XIV. De vocabulo geboorte.
- XV. Vocatis generaliter nepotibus an etiam pro-
nepotes veniant.
- XVI. Fratibus & eorum filiis institutis, quo-
modo obtineat representatio.
- XVII. Vulgaris, non fideicommissaria hoc casu
substitutio est.
- XVIII. De jure accrescendi quoad representa-
tes.
- XIX. Si quis fratrem & ex alio fratre nepotes
vocaverit an per modum representationis
fiat divisio.
- XX. Quid si nepotes nominibus propriis sint in-
stitutis.
- XXI. De nepote spurio cum patris hæredes
scripto.
- XXII. De nepote ex fratre exheredato.

XXIII.

- XXIII. *An vocatis simpliciter fratribus nepotes repræsentent.*
 XXIV. *Si statuto cautum sit ne collateralis repræsentatio locum habeat, an testamento introduci possit.*
 XXV. *Quomodo procedat, si de quibusdam duntaxat bonis testari liceat.*
 XXVI. *De supplemento legitima.*

I. **R**epresentatio in testamentis locum habet, quousque se lege civili extendit, uti de fideicommissis DD. tradunt & communior sententiâ est,

Quamvis enim in casu solummodo intestatæ successione eandem Imperator introduxerit, in interpretandis tamen defunctorum voluntatibus præsumendum est testatorem juris dispositioni ea reliquisse, in quibus successione ab intestato vestigia non interverrit. Quod si legitimos hæredes defunctus simpliciter instituerit, non alio expresso nomine, eos vocare intelligendus est, quos lex ipsa hoc vocabulo complectitur & legitimos designat hæredes, qualis cum patruo per repræsentationem est nepos; ita enim condito elogio satis declaravit intestatum se velle decedere quoad succedendi ordinem, in aliis vero, quæ testamento constituta sunt, suâ uti dispositione, sicuti Curia judicavit, 18. Martii 1665. inter Antonium de Wub & Guilielmum van Bemmel cum sociis.

II. Quæ autem de mente testatoris ex juris

D 5

dispos

dispositione interpretandâ diximus, non de jure civili Romanorum, sed de successionis legibus statuto municipali receptis intelligenda sunt, quas testator uti jus commune propriæ civitatis sequi voluisse præsumitur, Peregrinus de fideicommiss. artic. 25. num. 53. Clarus §. testamentum quest. 76. num. 12. Mantica de Conject. ultims. volunt. libr. 6. tit. 7. num. 7. Grassus §. testamentum quest. 76. num. 12. Deckherus libr. 1. dissert. 11. num. 20 & 21. Unde cum apud Hollandos testator hæredes sibi legitimos, non expresso nomine, ad successionem vocasset, motâ apud nos inter consanguineos lite, non solum fratrum filios, sed & nepotes ad propatruum hæreditatem Curia admittit, quia eo usque repræsentatio eorum moribus invaluit, contra quam jure Romano aut in hac Diœcesi constitutum est, in d. causâ.

III. Repræsentatio porro admittenda erit, etiam si non tantum legitimos, sed proximiores sibi testamento hæredes scripserit; dum enim non explicat testator, quosnam sub nomine proximiores comprehendi velit, vocare censendus est eos, qui ex juris dispositione & lege patriâ habentur proximiores; patruus autem non potest dici proximior nepote; nepos enim cum patruo succedens per repræsentationem cum ipso in eodem gradu existit, Fusarius de Substitut. quest. 485. num. 3. vers. respondetur. Sandius de Prohibit. rer. alienat. part. 2. cap. 6. num. 27. Knipschilt de fideicommiss. familiar. cap. 9. num. 27. & 28.

Gra-

REPRÆSENTATIONE. SI

Gradus ejusque proximitas respectu ordinis successioneis, non respectu propinquitatis considerandus est, Peregrinus *de fideicom. artic. 21. num. 9, 10. & 17.* Lex ipsa proximos ad hæreditatem vocat, & tamen nepos cum patruo succedit; testator secundum terminos juris loqui creditur, quibus hi duo æquè proximi censentur, Castillo *part. 2. Controvers. cap. 20.* Wamefius *cent. 6. cons. 93.* Mattheacius *de Legat. lib. 2. cap. 6. num. 11.* Fusarius *d. quest. 485. num. 33. & 37.*

IV. Vocatis per filium proximioribus, si qua parentium pacta extent dotalia, non ii intelliguntur, qui ex lege Patriâ, sed ex pactis proximi successores designati sunt, ex Curix arreſto, Rondenburgh *de jur. quod orit. ex statutor. diversit. tit. 3. part. 1. cap. 2. num. 6.* Sed quid si condito testamento filius hæredes sibi ab intestato successuros scripserit, in locum autem demortuorum seu per repræsentationem eorum liberos, an à pactis dotalibus resiliisse censendus est, ut jam proximos ex lege Patriâ, non pactis hæredes consequatur? Provisionali apud nos judicio decisum fuit, repræsentatione priori vocationi subiectâ filium à pactis dotalibus parentium non recessisse, eosque cum repræsentantibus hæredes esse, quos pactitia designatio ipsi elegerat, D. Wesel *de Pact. Dotalb. tract. 2. cap. 5. num. 41.*

V. Batavus quidam condito in Hollandiâ testamento usufructum bonorum matri reliquit;

quit; proximos deinde sibi sanguine, qui ab intestato successores forent, hæredes scripsit; eo defuncto mota lis fuit, num repræsentatio, quæ ex Hollandorum legibus patruales cum amitâ hæredes declarat, ex hoc testamento portigenda fuerit ad bona in ius Provincie sita, ubi non nisi fratrum filii repræsentant; Senatus Frisicæ anno 1603, utriusque Trajectensis anno 1608. ex hoc elogio in bonis ibidem sitis cum amitâ admisit patruales, licet eorum moribus extra repræsentationem forent positi, utriusque Curie iudicata laudat Sandius *libr. 4. tit. 8. def. 7.* Verius crediderim constituto usufructu quoad reliqua intestati causam esse, & iis derelictam hæreditatem, quos lex ipsa designat; proximos sibi successores vocat, sed in bonis Frisicis & Trajectinis amitâ proximior est, neque patruales cum eâ in gradu successionis pares; in Hollandicis unâ veniunt, non in aliis, quibus à Consuetudine Regionis diversa successionis forma præscripta est, ita Revisionis apud nos Judicium retractatâ Curie sententiâ solam amitam in bonis Trajecter sibus hæredem agnovit. *25. May 1611, Sandius d. def. 7. in fine.*

VI. Testator exteris consanguineos testamento vocat; qui si intra decennium non appareant, defunctæ uxoris proximiores instituit; elapso tempore soror conjugis hæreditatem petit; diuidiam partem sibi competere jure repræsentationis regerunt ejusdem ex fratre nepotes; respondet altera proximitatem sanguinis quoad

uxo-

REPRÆSENTATIONE. §§

Uxorem, non successionis considerasse testatorem, cum omnes quoad ipsum sint extranei; repræsentationem non dari, nisi respectu eorum, de quorum hæreditate agitur; neminem ex ipsius sanguine testatorem contingere, cum tamen vicaria successio non nisi sanguine fundata obtineat; naturæ vinculum, non legis, veritatem, non fictionem attendendam esse; militat pro sorore juris ratio, & ita responsum extat, *part. 5. Conf. 7. Cum Batav. 77.*

VII. Maritus uxori omnium bonorum usum fructum reliquit, vocatis post ejus mortem proximioribus; fratrum filii per repræsentationem statim à mariti decessu cum patruo jus ad hæreditatem nanciscuntur; tempus non hîc institutionem, sed usufructus solummodo perceptionem respicit, Mantica *de Conject. ultim. volunt. libr. 4. tit. 5. artic. 10. num. 23. post DD. ibid. allegat.* Purè debetur, quod non conditione, sed morâ suspenditur, quoties conditio non potest non existere, ex Papiniani responso *in l. 79. ff. de Condit. & Demonstrat.* Licet itaque hi tempore mortis usufructuaria defecerint, nihilominus nepotes ex iis & pronepotes transmissionis jure veniunt, qui alioquin deægatâ repræsentatione secludendi forent.

VIII. Liberorum nomine in testamentis nepotes & reliqui descendentes veniunt, *l. 220. ff. de Verb. Signific.* De voce, *kinderen*, an nostro idiomate plures gradus comprehendat, non una omnium sententia est; ex proprietate verbi illud

illud illiciti vix potest, cum ad singulos gradus specialia extent vocabula; Jure etiam Romano aliter filios, aliter nepotes appellari ait Imperator in §. 5. *Inst. Qui testam. tutor. dar. poss.* Ex conjecturis tamen & justâ interpretatione nunquam in testamentis nepotes hâc voce comprehendi pariter sentiunt, Neostadius *suprem. Cur. decis. 59.* Coren *cons. 14.* Sandius *libr. 4. tit. 5. def. 10. & 11.* Groenewegen *ad l. 201. ff. de Verbor. Signific.*

IX. In transversali lineâ rarius obtinet hæc extensiva nostratis vocabuli significatio; Titius Cajam sororem instituit, & in casum mortis ipsius liberos matris loco; nepotes Cajæ ab hæreditate repulsi sunt, & sub voce *kinderen*, in transversalibus non comprehendi judicatum fuit, Modestinus Pistoris *part. 3. quest. 118.* Relicto quoque per testatorem fratris sui liberis legato, iisque sibi invicem substitutis, sub vocabulo, *kinderen*, fratris nepotes non intelligi, sæpius decisum post alios refert Alexander Raudensis *de Analog. libr. 1. cap. 15. num. 370. & 371.*

X. Quibus vero repræsentationem in lineâ collateralis ad fratrum nepotes dilatare placuit, apud illos, quatenus sese ea extendit, comprehensiva significatio huic voci tribuenda est, nepotes enim hisce casibus tanquam filii & tanquam fratres succedunt; quippe quos lex municipalis liberorum loco habet, & in successione pro liberis agnoscit, Læuven *in Cens. forens. libr.*

libr. 3. cap. 5. num. 9. Non quod solâ vi vocabuli fratrum nepotes in testamentis veniant ; sed ex conjecturatâ defuncti mente in casu hujusmodi statuti comprehensiva interpretatio profluit, quatenus testator præsumitur successionis ab intestato ordinem observari voluisse , si non aliud testamento declaraverit ; Unde non eadem in legatis seu particulari dispositione , quæ in institutionibus & universali successione hujus vocis extensiva significatio est.

XI. Disceptatum fuit super testamento ab Hollando Pragæ in Bohemiâ condito, an eadem istius vocabuli adhibenda foret interpretatio; verior affirmativa opinio est; qui enim peregrè aut revertendi animo alicubi degit , in testamento non ad Jus Civile Romanorum , sed ad Patrias ab intestato successionis leges , & sic ad prorogata ibidem repræsentationis jura in dubio respexisse creditur , quæ quidem generalis invaluit præsumptio , DD. recenset Sandius *libr. 4. tit. 8. def. 7. in med.*

XII. Adjuvat hanc interpretationem nonnunquam ipsa dispositio ; ita pronepos cum nepotibus ad avunculi magni hæreditatem sub hoc vocabulo per repræsentationem admissus fuit, ne ex contrario sensu forsitan jure accrescendi testatoris bona extra sanguinem suum fuissent devoluta, Neostadius *Suprem. Cur. decis. 39.* Institutis quoque fratribus & ex prædefunctâ sorore filio vocatisque, nostro idiomate, parentium loco liberis , rectè ab Hollandis responsum fuit
etiam

etiam fratrum nepotes comprehendi ; testator enim jam ad eum gradum testamento produxit representationem, *part. 2. consult. 308.*

XIII. Non tantum inter eos, quibus de jure prærogativa representationis competit de hoc vocabulo dubitatio est, sed etiam inter planè extraneos, qui nequidem affinitatis, multo minus sanguinis vinculo testatorem contingunt ; Non tantum in institutionibus, sed in particularibus quoque legatis sæpius liberi in locum prædefuncti parentis vocantur per representationem; ex testatoris enim voluntate ea locum habet, ubi de jure alioquin non obtinet, uti *post Menochium, Decianum, Castillo* observat Censalius *ad Peregrinum de fideicomm. artic. 21. num. 32. vers. secundo observo.* Cum autem stricti juris sit præter leges ab homine excogitata representatio, de gradu ad gradum fieri nequit extensio; adeo ut liberi hoc modo per representationem substituti jus nullum ad posteros transmittant; vis comprehensiva hujusce vocabuli extendi non potest ad extraneos aut ad eos, quibus jura successionis non competunt ab intestato, *Leeuwen in Cens. forens. libr. 3. cap. 5. num. 9.*

XIV. Frater sororem instituit & ex altera sorore nepotes, eorumque natos, *der selver geboorte*, in casum mortis parentum loco ; Diversa Practicorum fuere responsa ; nonnulli propter vocis generalitatem omnes descendentes comprehendi, alii in gradu primo seu expresso terminari substitutionem opinati sunt; In dubio quidem, si

non

non aliud conjecturata defuncti mens suadeat, posterior sententia magis placet; Natorum quidem appellationem ad nepotes extendit Modestinus in l. 104. ff. de verb. Signif. Sed de excusationibus à tutelis ibidem sermo est; quanquam & malè textum interpres transtulit; vox enim græca, quæ Jurisconsultus utitur, etiam Latinis liberorum nomen est, uti singulari ad Modestinum libro animadvertit Antonius Augustinus *vers. non solum autem filii*. Remotiores non nati, sed natorum nati sunt; inter descendentes & natos nulla foret distinctio; ab intestato successio hîc repræsentationem non agnoscit, neque satis clarè testator eandem introduxit. Nati etiam *ex vel de aliquo*, si vocati fuerint non dari inter collaterales repræsentationem docent Intrigliolus *de Substitut. cens. 3. quest. 87. num. 24.* Fusarius *de Substitut. quest. 485. num. 67.* Decisum refert Faber in *C. S. libr. 6. tit. 20. def. 12.*

XV. Hæredes patruus scripsit, & generaliter nepotes vocat, an pronepotes quoque admittendi erunt? hoc vocabulum secundum nostratum idioma latissimè se extendit & plures omnino gradus complectitur; nihilominus ii tantum hîc vocari intelligendi sunt, qui ad successionem nepotes ipso jure sunt proximi; quousque scilicet ab intestato repræsentatio procedit; cum enim dilucidius se non explicat testator, neque succedendi ordinem immutat, lex supplet defectum & interpretatur hæredum vocatio-

E

nem;

nem; quoad successionem in testamentis, non quoad alium loquendi usum vocabuli facienda interpretatio est.

XVI. Mevius fratres & eorum liberos hæredes scripsit; eo fati defuncto nepotes tam ex fratribus etiamnum in vivis, quam præmortuis in capita successionem unà petunt; Judicavit Hollandiæ Curia nepotes post mortem parentium demum ordine successivo per repræsentationem vocatos intelligi; in dubio enim testator non simultaneè eos, sed ad modum intestatæ successionis instituisse creditur, *l. 33. §. 6. l. 69. §. 3. ff. de Legat. 2. l. ult. C. de Verbor. Signific.* Leeuwen in *Cons. forens. libr. 3. cap. 5. num. 32.* Faber & Carpzovius *ibid. allegat.*

XVII. Nullum etiam ex fideicommissio jus habent, quos ordine successivo ita per repræsentationem testator vocat, vulgaris enim hæc substitutio est, quæ bonorum alienationem non impedit, & aditâ hæreditate evanescit, *l. 5. C. de impu. ber. & aliis substitut.* Clarus *§. testamentum quest. 80. num. 4.* Cancerus *var. resolut. part. 1. num. 56.* Quod in nepotibus hoc ordine à patruo hæredibus scriptis judicatum refert Carpzovius *part. 3. Constit. 8. def. 8.*

XVIII. Mater filios duos & ex tertio defuncto nepotes filii loco nominavit; alter filiorum hæreditate abstinet, ea pars omnibus prorata prodest; nepote autem repudiante, soli fratri ejus accrescit portio, quia per repræsentationem unius vice sunt, sicuti ex Gaji & Pauli sententiâ

REPRÆSENTATIONE. 59

tentiã ab intestato obtinet. *l. 11. §. 1. l. 12. ff. de bonor. poss. contr. tabul.* Gomezius *var. resolut. tom. 1. cap. 10. num. 31.* Bellonus *de fur. accrescend. cap. 5. quæst. 47. num. 20. & seqq.* Thomas Papillonius *de fur. accrescend. pag. 46. §. 47.*

XIX. Sejus fratrem & ex altero fratre nepotes hæredes instituit, num in capita an vero in stirpes per modum repræsentationis divisuri sunt? semissem frater, semissem fratris filii habebunt ex Ulpiani responso *in l. 13. ff. de Hæred. instituend.* Verum est, inquit Cælius, quod Proculo placet duos esse semisses, quorum alter conjunctim duobus datur, *l. 59. §. 2. ff. eod. l. 9. ff. de Vulgar. & Pupillar. substit.* Nisi tamen in capita hæredes aut *aque* succedere testator jussit; eo enim casu non obstat, quod collectivò nomine vocati fuerint, quominus viriles portiones consequantur, *l. 9. §. 12. l. 15. ff. de Hæred. instit.* Mantica *de Conject. ultim. volunt. libr. 4. tit. 11. num. 6.* Ita reformatâ Curix sententiã in casu repræsentationis apud Præcios declaravit Revisõnis judicium, Sandius *libr. 4. tit. 5. def. 19. in fin.*

XX. Quod si fratrem & ex fratre altero nepotes non collectivò sed proprio nomine vocaverit, in capita, non in stirpes absque dubio successuri sunt, Gomezius *ad Leg. Taur. 8. num. 16.* Choppinus *de Morib. Paris. libr. 2. tit. 4. nu. 9.* Decisum refert Afflictus *decis. 309.* ubi addit idem juris esse, etiam si nominibus propriis &

appellativo simul nepotes testator hæredes scripserit; communius tamen placuit distinctio, ut si in testamento nomen appellativum, *nepotes*, post nomina propria adjectum sit, in capita cum patruo admittantur, sin autem post nomen appellativum nomina propria testator expresserit, in stirpes vocati censeantur, eo enim casu ad demonstrationem tantum hæc verba apposita intelliguntur, Menochius de *Presumpt. libr. 4. cap. 18. num. 30. & seqq.* Maulius de *Ultim. voluntat. libr. 1. cap. 18. vers. declaratur septimo.* Barry de *Sucess. libr. 2. tit. 7. num. 1. vers. sexta est.*

XXI. Soror fratrem & ex defuncto fratre nepotem spurium sibi hæredes nominat, an subsistet dispositio? Ex more quidem Regionis iudicandum est, an turpis persona censeatur naturalis, ut inofficiosi testamenti querela competat; verum hæredis institutio difficultatem hîc tollit; fratri supremis tabulis nominato, etiam turpi personâ institutâ, non nisi ad legitimam ejusve supplementum datur actio, ne melior sit ipsius, quam descendantium conditio, DD. enumerat Barbosa ad l. 27. C. de *Inoffic. testam. n. 10.* Senatus Neapolitani arretum exhibet Afflictus *decis. 204.*

XXII. Nobilis quidam fratrem exhæredat & nepotem per repræsentationem patris loco hæredem scribit, adjectâ causâ quod gravissimas à fratre sit perpeffus injurias; impugnatur elogii enor; præteriri scilicet fratrem indictâ causâ
leges

REPRÆSENTATIONE. 61

leges permittere, non injustè exheredari cum vituperio & exprobratione; ratione exheredationis expressâ factorum probationem requirit. Quamvis potior foret nepotis causa, publicè etiam de licibus & inimicitiis constaret, nihilominus Curia Parisiensis sententiæ loco temperandam controversiam rata, posthabitâ exheredationis clausulâ, proprietatem bonorum nepoti, usumfructum patri adjudicavit, *Le Bret libr. 3. decis. 1.* Quæ quidem ex judicantium arbitrio, non jure sententia est.

XXIII. Testator fratres generali vocabulo, non per nomina propria instituit, an nepotes venient? Ab intestato quidem inter fratres succedunt ex legis vocatione, sed in ultimis voluntatibus in nepotes illud verbum non quadrat; non dari hoc casu repræsentationem rectè post alios docet Gomezius *ad Leg. Taur. §. num. 17.* ubi ex Angelo ita decisum refert.

XXIV. Repræsentatio inter transversales statuto exclusâ validè testamento introducitur; Nonnulli requirunt consensum eorum, quorum interest; alii vero simplici testatoris declaratione contenti ad causam intestatâ Consuetudinem restringunt. Si non prohibitionis modo hujusmodi conscripta lex est, ad testamenta non pertinet, sed ordinem ab intestato succedendi solummodo designat, Montholon *arrest. 125.* Broë deau *ad Louet lit. R. cap. 9.*

XXV. Ubi testamenti factio quoad bona omnia non obtinet, institutis per repræsentatio-

nem cum patruo nepotibus , valet nihilominus per modum legati dispositio , & reducitur ad illud , quatenus de consuetudine testari liceat, Molinæus *ad Conf. Blesia General. ars. 6.* Chopinus *de Morib. Paris. libr. 2. tit. 4. nu. 8. in princip. Peleus quest. illustr. 29.* Charondas *libr. II. arrest. 140.* Duret *ad Conf. Aurelian. art. 327.*

XXVI. Pater institutâ in legitimâ filiâ, nepotes matris loco cum filiis hæredes scribit ; illa se læsam rata supplementum legitimæ post mortem patris ab hæredibus petit ; responsum fuit non totius hæreditatis , sed nepotum hoc onus esse, quibus materna portio testamento obtigerat, ad servandam ex defuncti elogio inter liberos æqualitatem , Carpzovius *libr. 6. tit. 5. respons. 47.*

C A P U T VI.

De Repræsentatione in fideicommissis.

- I. *Quousque Repræsentatio locum habeat in fideicommissis.*
- II. *Distinctio vocationis ex verbis.*
- III. *De graduum consideratione.*
- IV. *De clausulâ , salvâ gradus prærogativâ.*
- V. *Constituto ad certum gradum fideicommissi,*

misso, num quoad alienationis prohibitionem gradus sanguinis, an vero successionis intelligendus sit.

- VI. In representatione gravantis, non gravati proximitas spectatur.
- VII. De adiectione pronomini meus vel suus.
- VIII. Quid si testator non vocaverit proximiores, sed bonorum alienationem solummodo prohibuerit.
- IX. An nepotes patruo in stirpes, an vero in capita succedant, si fideicommissum ab avo fuerit relictum.
- X. Vocatis filiis & substitutis filia heredibus quousque se extendat representatio.
- XI. De divisione fideicommissi per patruum constituti.
- XII. An relicto per patruum fideicommissum, & ipsius filio decedente defuncti patruus per representationem cum avia succedant.
- XIII. Representatio secundum tempus existentis conditionis considerari debet.
- XIV. Qui vivo testatore conceptus non fuit, etiam representat.
- XV. Institutis & substitutis sibi invicem liberis, an representatio obtineat.
- XVI. Si institutio per nomina propria facta fuerit, substitutio autem per nomina appellativa an detur representatio.
- XVII. Ex presumptâ mente testatoris nepotes

omnium patrum quandoque in fideicommissis succedunt.

XXVIII. De perpetuo familia fideicommissa.

XXIX. Nepos representando succedens duas quartas detrahit.

XX. Trebellianica hoc casu validè prohibetur.

XXI. De Quartarum computatione.

XXII. De imputatione fructuum.

XXIII. De cautione restituendi fideicommissi.

XXIV. Si avus introducto fideicommissa etiam fructuum perceptionem ad aliquot annos prohibuerit an à reversionis clausula patris dotalibus adjecta recessum censetur.

XXV. An in dubio representationi locus sit.

XXVI. De Coniecturis admittenda vel excludenda representationis.

I. Ommunius placuit admittere representationem in fideicommissis ab ascendente vel patruo sub nomine plurium graduum colectivo relictis, sin vero de succedendo aliis transversalibus agitur, cessare in fideicommissis representationem, ita Florentiae decifum narrat Marzarius de Fideicommissa part. 2. quest. 18. à Senatu Sebustiano, Faber in C. S. lib. 6. tit. 20. def. 8. & 10. ab Audiencia Barenfi, Vivius decif. 418. à Scabinis Lipsiensibus, Carpzovius part. 3. Constit. 8. def. 26. Hanc opinionem Frisiz Curiam sequi refert Sand-

Sandius *de Prohibit. rer. alienat. part. 2. cap. 6. num. 24.* Plurimos ejusdem sententiæ auctores congesserunt Mantica *de Conject. ultim. volunt. libr. 8. tit. 9.* Intrigliolus *de Substitut. cent. 3. quest. 87.* Castillo *Controv. libr. 3. cap. 19. num. 219.* Fusarius *de Substitut. quest. 485.* Barry *de Success. libr. 8. tit. 7. num. 4.* Præsumitur testator ex mente legis ad fideicommissum vocare eos, quos patria Consuetudo hæredes constituit; Dum verbo plurium graduum colectivo utitur, lex ipsa suppeditat, quinam sub legitimo *descendentium, familia, posterorum* vocabulo successores intelligendi sint; Nepos non minus, quam patruus hoc nomine comprehenditur; in fideicommissis quidem proximitas gradatim attenditur, *l. 32. §. 6. l. 69. §. 3. ff. de Legat. 2.* Sed in ordine successionis nepos ex lege cum patruo æquè proximus est; præterquam quod leges allegatæ Papinianum & Modestinum auctores habent, quorum tempore inter transversales nondum obtinuerat repræsentatio, Sandius *d. cap. 6. num. 27.*

II. Sin autem nominibus propriis successores testator constituit, aut per nomina appellativa non plurium sed unius tantum gradus comprehensiva, veluti *filios, fratres, nepotes*, eisdem vocaverit; censebitur exclusa repræsentatio; seipsum jam explicuit testator; neque ex lege inferri potest repræsentatio, dum ipse aliter, quam lex loquitur; ubi verbis plurium graduum collectivis simul & testator & lex utitur, interpretatio

& conjectura ex lege rectè petitur, cum jameadem hominis, quæ legis vocatio est; quod hoc casu secus obrinet; unanimiter itaque DD. tradidère repræsentationem denegandam esse, de vi comprehensivâ vocis *fili* solummodo disputantes, eleganter Ludovicus de Casanate *cons. 59. num. 3. & seqq. post Menochium, Valascum, Parisium, Covarruviam, Bellonum, Acoftam alleg. latè Gratianus Disceptat. forens. cap. 629. num. 16 & seqq.*

III. Proximitas non semper ex sanguine, sed quandoque etiam ex successione desumitur; Ne-
pos cum patruo in eodem successione gradu est, Peregrinus de *fideicomm. art. 21. num. 9. & 10. Mantica de Tacit. & ambig. convent. libr. 22. tit. 18. num. 7.* Fusarius de *Substitut. quest. 485. num. 2. vers. & respondendo.* Sanguinis gradus extensivus dicitur fieri intensivus ratione repræsentationis, Mattheacius de *Legat. & fideicomm. libr. 2. cap. 8. num. 6.* Primogenitus & reliqui fratres quoad sanguinem pares suat; quoad successione tamen, ubi ex lege municipali non concurrunt, hic in primo, illi in secundo gradu positi dicuntur, Fusarius de *Substitut. quest. 357. num. 3.* Deckherus *libr. 1. dissertat. II. num. 24.*

IV. Quod si successores *salvâ gradus prerogativâ* testator sibi scripserit, quamvis ex legis beneficio in eodem gradu positus cum patruo censeatur nepos, gradusque repræsentari, non corrupti dicatur, nihilominus repræsentationi ex hâc clausulâ derogatum judicabitur; nullius
allo-

alioquin effectus hæc verba forent, cum tamen è
 converso ex naturali significatione exclusionem
 vicariæ successionis operentur; nullo alio sensu
 hæc adicere potuit testator, quam ut naturalem
 graduum veritatem amplexus fictionem legis
 à successione suâ secluderet; graduum distin-
 ctionem tollit & supplet repræsentatio; gradus
 autem hic reverâ attendi expressè testator jubet,
 uti etiam relatis in utramque sententiam DD.
 & argumentis concludit Robles *de Repræsentat.*
libr. 3. cap. 10. Gratianus *Disceptat. forens. cap.*
419. num. 24. Barbosa *de Clausul. cap. 138.* Judica-
 tum tradit Paschalis *de Virib. patr. potest. part. 4.*
cap. 9. num. 26.

V. Constituto fideicommissio ne durante se-
 cundo consanguineorum gradu bonorum fiat
 alienatio; contingit ex duobus fratribus in secun-
 do gradu positus ante fideicommissi perceptio-
 nem alterum decedere, relicto tamen filio; quæ-
 situm fuit an onus testamento impositum etiam
 hunc tangat, cum per repræsentationem secun-
 dum gradum occupet, licet in tertio positus? ad
 favorem, non ad gravamen repræsentatio inser-
 vit. Ex fideicommissio quidem filius hæredita-
 tem consequitur, sed in eo gradu, ubi alienatio-
 nis prohibitio accepit finem; sanguinis, non suc-
 cessionis gradus hic considerandi sunt; quod
 si contrarium statuas, duo patruales respectu
 testatoris in eodem tertio gradu positi, si pauco
 post tempore morlatur patruus, unus cum fidei-
 commissi onere, alter liberè bona capiet ex unâ
 eadem-

eademque vocatione & testamento ; mors paterna filio onus imponeret, non voluntas testatoris ab initio formata ; in secundo gradu per representationem lex filium ponit, non testator ; ab eologio autem, non lege emanat alienationis prohibitio ; Stricti juris & odiosa quoad gravatum censetur fideicommissi conditio, neque temere ejus capienda præsumptio est, Thesaurus decis. 648. num. 8. Intrigliolus de Substitut. cent. 3. quest. 75. Faber in C. S. libr. 6. tit. 18. def. 4. Castillo de Consect. ultim. volunt. libr. 4. cap. 9. num. 2. Revisionis apud nos Judicium, confirmatâ Curia sententiâ, filium horum bonorum absque onere hæredem declaravit, 15. May 1672; in causâ van Johan Gerobulus cum socio Impetrantien van revisie ende M. Willem de Gruyter Raed Ordinarius alhier cum socio qua^o q^a gedens.

VI. In fideicommissis ab avo vel patruo relictis, ubi de representatione agitur, gravantis, non gravati proximitas spectanda est, Menochius libr. 2. cons. 124. Mantica de Consect. ultim. volunt. libr. 8. tit. 12. num. 39. & 41. Joan, Francisc, Andreolus Controv. 143. num. 14. Barry de Success. libr. 8. tit. 7. num. 9. Testatori enim, non hæredis gravato succeditur, l. 84. ff. de hæred. instit. l. 410 §. 3. ff. de Vulgar. & pupill. substit. Verior sententia est in fideicommissis simplicibus, aut quod semel tantum deferendum est instar vulgaris substitutionis, proximitatem testatoris spectandam esse, secusquam in fideicommissis perpetuis aut per varios gradus successivo obtinet, Matthea

theacius de *Legat. libr. 2. cap. 15. num. 18.* Flores
de Mena *Præct. quest. libr. 1. quest. 19. num. 28.*
Barry de *Success. d. 11. 7. num. 45.* Mean ad *Jus*
Leodienf. observ. 74. num. 17.

VII. Extra omne autem dubium est testatoris
proximitatem in fideicommissis spectandam esse,
si ut plurimum fieri solet, pronomina meus vel
suus post hæredum vocationem adjecta fuerint,
Mainardus *libr. 5. decis. 32. nu. 1.* Thesaurus de-
cis. 64. in fin. Forsterus de *Success. ab intest. libr. 3.*
cap. 30. n. 20.

VIII. Si vero proximiores nominatim aut
expressè non vocaverit testator, sed alienatio-
nem solummodo bonorum interdixerit, gravati
proximitas inter testatoris consanguineos præ-
ferenda erit, nihil enim quoad successionem, sed
tantum quoad alienationis prohibitionem dispo-
suit, Leeuwen in *Censforens. libr. 3. cap. 8. num.*
11. post Clarum, Peregrinum, Castillo ibid. allegat.
Sempronia instituto filio & defunctorum filio-
rum nepotibus, testamento declaravit se nolle
bona sua devolvi extra gradum cognatorum suo-
rum; eâ defunctâ unus nepotum moritur; con-
tendunt superstites cum patruo de hæreditate;
judicavit Frisæ Senatus in hujusmodi nepotis
successione fideicommissariâ patrum patrueli-
bus præferendum esse denegato repræsentationis
jure; gravato enim, non testatrici succeditur,
quippe quæ tantum caverit, ne bona sua in ex-
traneos transmitterentur, succedendi ordine ju-
ris communis dispositioni relicto, quo patruus
ab

ab hæreditate patrualem secludit, Sandius *libr. 4. tit. 5. def. 6.*

IX. In fideicommissis ab avo constitutis, ubi proximiores vocati fuerint, plurium filiorum nepotes defuncto sine liberis patruo, non in capita sed in stirpes veniunt, cum gravanti avo ita ab intestato successissent, iudicatum refert Mead ad *7us Leodiens. observat. 74. num. 15.*

X. Mevius filios suos hæredes instituit, & si sine liberis decedant, filiam suam & ipsius hæredes iisdem substituit; moritur filia relictis filiabus & ex prædefunctâ filiâ nepribus; decedit masculorum ultimus improlis; filia exclusis nepribus se proximiores arbitrantur, quia hæredis appellatio primum continet, *l. 8. §. 1. ff. de Vulgar. & pupill. substit. l. 70. vers. veluti, ff. de Verb. Signific.* Neptes hæredum vocabulo se quoque comprehendere volunt, cum hæredis hæres eo etiam nomine venit, *l. 65. l. 170. ff. de Verb. Signific.* Parlamentum Burdigalense neptes exclusit, admissis solis filiabus, Antunus *en sa conference ad l. 70. ff. de Verb. Signific.* Mihi potior censetur neprium causa, dum cum materteris admitti postulant; non enim de avunculi magni hæreditate agitur, cui per repræsentationem succedere nequeunt, sed de fideicommissio simplici, non successivo per avum relicto; cuius ab intestato cum materteris sunt hæredes.

XI. Patruus sub nomine colectivo fideicommissum relinquit; quomodo hæreditas dividetur? si fratres tempore mortis supersint, in stirpes facienda

cienda divisio est, per repræsentationem enim tanquam ab intestato succeditur; in capita vero si nepotes soli existant, cum jam ex propriâ personâ ad fideicommissum invitati intelligantur, judicatum profert Faber *in C. S. libr. 6. tit. 20. def. 11.*

XII. Instituto hærede filio unico parens testamento cavit, ut si sine liberis decedat, ad proximiores revertatur hæreditas; existente fideicommissi casu testatoris soror, uti amita & proximior hæres defuncti patrimonium petit, seclusis ex fratre Sempronio nepotibus; causam è contrario illi agunt, ut licet defuncto patrueli per repræsentationem succedere nequeant, in fideicommissis tamen disparem esse rationem, ubi non defuncti hæredis, sed gravantis patrui proximitas spectanda veniat, cui ex repræsentationis privilegio simul cum amita successores forent, pro nepotibus decisum narrat Mean *ad Jus Leodiens. observ. 74. num. 14.*

XIII. Testator fratrem Titium hæredem scripsit, & si sine liberis decedat, sanguine proximos eidem substituit; Tres ex alio fratre nepotes tempore mortis testatoris fuere proximi; ex his duo relictis liberis ante hæredem institutum decedunt; quaesitum fuit an parentium loco hi quoque cum nepote seu patruo suo ex fideicommissis succedant; pro exclusione stat juris ratio; cum enim ultra fratrum filios se non extendat vicaria successio, juris fictione proximi censi nequeunt, nisi in illis locis, ubi jus istud se ulterius porri-

porrigit, Fusarius *de Substitut. quest. 489. num. 128.* Ex parentis autem transmissione nihil juris habent, quandoquidem fideicommissum ad eos solummodo pertinet, qui tempore existentis conditionis reperiuntur proximi in vivis, l. 4. l. 25. ff. *Quando dies legator.* Faber in *C.S. libr. 6. tit. 20 def 13. § 38.* Noalis *de Transmission. cas. 1. numer 2. § seqq.* Christinaus *vol. 4. decis. 33. num. 6.*

XIV. Cum itaque in fideicommissis tempus eventus conditionis spectetur, consequens est etiam nondum conceptos aut tempore mortis testatoris natos per representationem succedere, Mantica *de Consect. ultim. volunt. libr. 8. tit. 9. num. 11.* Barry *de Success. libr. 8. tit. 7. num. 5.* Quod enim in successione requiritur, ut quis tempore mortis, de cuius hereditate agitur, in vivis fuerit, l. 1. §. 8 ff. *Unde Cognat. l. 6. ff. de Suis & legitim. hered.* De intestati successione, non fideicommissio conditionali intelligendum est, in quo sufficit tempore existentis conditionis natum esse. Molina *de Primogen. Hispan. libr. 1. cap. 6. num. 49.* Alexander, Decius, Molinæus *ibid. allegat.*

XV. Cajus plures habens liberos, eosdem heredes instituit, eosque invicem substituit, si sine liberis decedant; primus relicta sobole moritur; decedit alter sine prole; queritur an frater tertius secundo succedet, secluso nepote ex fratre primo defuncto? Juris dispositioni non relinquitur testator succedendi ordinem, sed ipse definit;

definit, dum expressè de primâ tantum successione loquitur; contra nepotem pro patruo iudicavit Sabaudiz Senatus, nullo repæ vocationis jure dato, Faber in *GIS. libr. 6. tit. 20. def. 24.* Idem Curia Tholosana censuit, uti refert & exornat Simon d'Olive *libr. 5. notabil. quest. cap. 23.*

XVI. Institutis per nomina propria liberis aut fratribus, & eorum descendibus appellativo vocabulo substitutis, nepotes cum patruo haud admittendos esse nonnulli tradidere, ex eo quod successivè demum vocati censentur, quia primo venire debent, qui expressè scripti sunt, *l. 32. §. 9. ff. de Legat. 2. l. 57. §. 2. ff. ad SCum Trebell. Mantica de Conject. ultim. volunt. libr. 8. tit. 9. num. 8.* Intrigliolus de *Substitut. cent. 3. quest. 87. num. 22.* Sed rectius alius contrarium placuit, sive enim per ipsam vocationem & accrescendi jure, sive per vulgarem succedere eos velis, utrobique defuncti locum seu portionem occupant, & cum patruo hæreditatem dividunt, ita à Senatu Sebusiano, Parlamento Divionensi & Frisiz Curia judicatum fuit, post Fabrum & Bouvor Sandius *libr. 4. tit. 5. def. 30.* Idem confirmant Peregrinus de *Fideicomm. art. 21. num. 31.* Joan. Francisc. Andreolus *Controv. 37. Robles de Representat. libr. 3. cap. 9. num. 17. & seqq.*

XVII. Pater instituto filio, filias duas & ex tertâ nepotes substituit; post mortem parentis relictis quoque liberis filiarum altera decedit;

F

defua-

defuncto hærede filio nepotes omiffi cum rell-
quis substitutis admitti postulant; eos per senten-
tiam iudicis fuisse exclusos ex Arimino Tepato
notat Barry *de Success. libr. 3 tit. 7. num. 10.* In
dubio extensionem in fideicommissis non dari
communiter placuit, *l. 16. §. 3 & 4. ff. de Testament.
inst. l. 10. ff. de Liber. & posthum.* Nihilominus
ad servandam inter liberos æqualitatem & ut
substitutio per institutionem explicetur, hos ne-
potes testamento includi tradunt Ruinus, Ga-
brielius, Manrica, alique quos sequitur Noalis
de Transm. cas. 1. n. 156. Directa, non transver-
sals hïc fideicommissi successio est; par & æqua-
lis omnium ratio, respectu bonorum, persona-
rum, sanguinis & affectionis; declaravit testator
liberos parentum loco comprehendi, dum per
repræsentationem ex prædefunctâ filiâ nepotes
vocat; noluit succedendi ab intestato ordinem
invertere; quoad verba, non quoad sensum
omiffio est; & avi & avunculi ex suo capite hæ-
redes sunt; contraria autem fideicommissi inter-
pretatio non tantum negativè eos non admitte-
ret, sed positivè à legitimâ successione remove-
ret, contrà quam à Papiniano responsum est,
*l. 102. ff. de Condis. & demonstr. l. 30. C. de Fi-
deicomm.*

XVIII. In bonis ad quæ perpetuo in familiâ
primogenitus testamento vocatus fuerit, pa-
truum anteverrit nepos, uti post acerrimas DD.
altercationes jam receptior opinio est; ita voca-
to majore de familiâ Lex 40. Tauri apud Hispa-
nos

nos primogenia interpretatur. In hisce Regionibus repræsentatio ad concursum, non ad patris exclusionem prodest; Testator ad leges patrias respicere intelligitur, quæ nusquam in individuis pro filio nepotem censent; familiæ quidem conservatio præcipuus scopus est, ubi non tam ætas personæ, quam ordo consideratur lineæ; sed & in feudis eadem militat ratio, ubi nihilominus repræsentatio etiam in descendantibus ex usu nulla est; Major & primogenitus vocabula sunt, quæ non nisi ex fictione nepotem comprehendunt; cum autem Mores nostri repræsentationem in individuis non agnoscunt, ficticia interpretatio ex iis ceu lege patriâ in testamentis peti nequit.

XIX. Nepos avito testamento cum avunculo hæres sub onere fideicommissi scriptus Legitimæ & Trebellianicæ detractionem habet, quia primum obtinens locum parentis vice succedit; quamvis autem communior DD. opinio inter gravatum purè & sub conditione vel in diem distinguat, receptius tamen est utroque casu idem dicendum esse; ita apud nos usus observat; eodemque modo inter avunculum & nepotes per repræsentationem aviæ hæredes judicavit Hollandiæ Curia, Neostadius *decis.* 17. Ita à Senatu Frisico *decisum* scribit Sandius *libr. 4. tit. 7. def. 4.*

XX. Trebellianica autem in nepotibus validè prohibetur; extensionem ultra filios filiasque Zenoniana Constitutio non patitur, *l. jubemus*

6. §. 3. C. ad SC^{um} Trebellian. Clarus §. testam^{ent}. quest. 63. Intrigliolus de Substit. cent. 3. quest. 71. n. 109. Mangilius de Imputat. quest. 116. n. 35. Neque causam invertit repræsentatio, quasi jam nepos cum patruo succedens eadem portione & jure gaudeat, quibus parens frueretur in vivis; privilegium enim gradui duntaxat concessum ad nepotem non transit, licet filium repræsentet, Grammaticus decis. 1. n. 5. Nulla differentia est, an Nepotes cum thiiis concurrant, an vero soli sublatis filiis avo succedant, utriusque enim casu primum occupant gradum; deinde non tantum nepotibus, sed omnibus indistinctè descendentibus hoc modo quoad Trebellianicam jus idem competeret, cum in iis finem non habeat repræsentatio.

XXI Illud de quartarum computatione obiter addendum est, Legitimam & Trebellianicam in hâc Diœcesi pro numero liberorum septuncem cum semunciâ quandoque efficere, uti etiam decisum est inter hæredes Petri & Anthonii Soll, 17. Octobr. 1664. Idem judicatum fuit apud Pedemontanos, Thesaurus decis. 252. Avenionenses, Hieronim. à Laurentiis decis. 147. Patavinos, Peregrinus de Fideicomm. art. 3. num. 56. Frisios, Sandius libr. 4. tit. 7. def. 7. Apud Hollandos autem receptum est nunquam semissem excedere duplicis quartæ deductionem, Groenewegen ad Grotium libr. 2. part. 20. num. 19. Leeuwen in Cons. for. libr. 3. cap. 9. num. 11. Quod & alii statuunt, ne plus commodi gravatus quam

quam honoratus consequatur, Grivellus *decif.*
107. Padilla *ad Auth. res que C. Commun. de Le-*
gar. num. 40. Francisc. Kinschotus *resp. 19. nu. 18.*
Deckherus *libr. 1. dissert. 14. def. 3.*

XXII. De fructuum imputatione, ubi Trebellianica competit, non levis dubitatio est; Nepotes cum avunculo ad filiorum conditionem redactos lex censet, *l. 6. §. 1. ff. de heredib. instit.* & jam æqualis portio inter eos ex lege & testatoris iudicio competit, *Novell. 118. cap. 1.* Inæqualitas autem inde resularet, si fructus ex fideicommissio percepti nepotibus, non autem avunculo in Trebellianicam portionem imputandæ forent; In Concilio Leodiensi pro nepotibus tractatum refert Mean *observat. 488.* Quoties iidem primo loco succedunt, parente ante avum defuncto, fructuum imputationem non admitti docent Molinæus, Menochius aliique, quos citat Mangilius *de Imputat. quest. 125. num. 0.* Gratianus *Disceptat. forens. cap. 265. num. 30.* & *seqq.* Græveus *concl. 133. in fine.* Vinnius *libr. 2. quest. 29.* Judicata referunt Ferrerius *ad Guidon. Papam decif. 51.* Mainardus *libr. 5. decif. 51.* Durantus *Cur. Tholosan. quest. 121.* La Roche *libr. 6. tit. 63. art. 12.* Contrarium supra relata argumentatio & expressa legis verba evincunt, concessio solis primi gradus liberis hoc privilegio, adeo ut nepotes proximitate sanguinis destituti, fictione gradus à fructuum imputatione liberari nequeant, Peregrinus *de Fideicomms. art. 49. num. 62.* Merlinus *de Legitim. libr. 2.*

tit. 2. quest. 32. num. 48. Barry *de Success* libr. 15. *tit. 5. num. 6.* Idque moribus nostris receptum est; & decisum narrat *Vivius libr. 3. decis. 402.* Faber *in C. S. libr. 6. tit. 25. def. 4.* *Christinaus vol. 1. decis. 318. num. 36.* *Sandius libr. 4. tit. 7. def. 6.*

XXIII. Idem esto iudicium de cautione restituendi fideicommissi, quam Zeno liberis primi gradus eadem Constitutione remisit; nepotes enim detractâ legitimâ cautionem præstare tenentur, etiam si sublati è medio parentibus primum obtineant locum, Curiz Grætionopolitanæ arrestum novissimè exhibuit *Joannes Guido Bassetus libr. 5. tit. 9. arrest. 2.*

XXIV. Cum per repræsentationem nepos ab avo sub fideicommissi onere cum amitâ scriptus esset hæres, prohibitâ Trebellianicâ, & fructuum usu ad tricesimum annum suspenso, fato fungitur; mater ipsi superstes legitimam ex avitis filii bonis petit; objicitur de bonorum reversione pactis dotalibus adjecta stipulatio, quâ legitimæ etiam renunciatum mores interpretati sunt, *Neostadius de Pact. Antennps. observ. 2. § 3.* *Rodenburch de Jur. quod oritur ex statut. divers. tit. 3. cap. 2. num. 4. § 5.* Nihilominus pro matre pronunciatum fuit; inverso successionis ordine & fideicommissio hæreditati imposto à dotali coventionione receditur; suo, non alieno facto hæreditate filii se privati consensit mater; renunciatio autem vel pactum dotale non jam ipsam excludit, sed fideicommissi introductio;

ex

ex Trebellianicæ & fructuum prohibitâ perceptione enixa ad matrem submovendam avi patet operatio; Pactorum dotalium, quibus ipse subscripsit, ab intestato quoad successionem nulla efficacia est, substitutis ab eo per fideicommissum hæredibus; alterato proinde pacto ejus quoque vigor subvertitur, neque remanet in suo statu renunciatio; reversionis bonorum clausula in excludendis parentibus, uti odiosa, strictissimam ex usu semper obtinuit interpretationem. Patrem quoque pactis dotalibus à successione seclusum, condito testamento hæredem esse, neque removeri, licet filius eisdem instituerit, qui auteruptiali conventionione designati forent, adstruit D. Wesel *de Pact. Dotalib. tracl. 2. cap. 5. num. 34. & seqq.*

XXV. In fideicommissis representationi in dubio locus non datur. Intrigliolus *de Substit. cent. 3. quest. 87. num. 2.* Calanate *cons. 59. num. 17. & seqq.* ubi de moribus Arragonum idem tradit. Generaliter eam nunquam præsumi judicatum refert Ciarlinius *Controv. forens. cap. 81.* Sed rectius distinctio causam dirimit, ut in dubio ea, tanquam jus nostrum commune & municipale, admittatur, ubi ab intestato locum habet, aliis vero casibus in fideicommissis deneganda judicetur, uti post Castillo scripsit Fularius *de Substit. quest. 485. num. 131.*

XXVI. In testamentariis dispositionibus & fideicommissis strictè loquendo representatio quidem nulla est, sed ex præsumptâ defuncti

80 T R A C T A T U S D E
 mente potius jus propriae vocationis, & testato-
 ris dispositio ad hereditatem per modum re-
 praesentationis dividendam; Causa autem & con-
 jecturas repraesentationem in fideicommissis ad-
 mittentes aut denegantes latissime discutunt
 Mantica de Conject. ultim. volunt. libr. 8. tit. 9.
 Menochius libr. 4. praesumpt. 95. Peregrinus de
 fideicomm. art. 21. Intrigliolus de Substitut. cent.
 3. quest. 87. Petra de Fideicomm. quest. 11. Matthea-
 cius de Legat. libr. 2. cap. 6. Faber de Error Prag-
 matic. decad. 55. error. 6. & seqq. Fusarius de
 Substitut. quest. 485. Barry de Success. libr. 8.
 tit. 7. num. 5. & seqq. Tomafius de Primogenitur.
 tit. 10. cap. 3. Robles de Repraesentat. libr. 3. cap. 8.
 & 9. Censalius in observat. ad Peregrinum de
 fideicomm. d. art. 21.

C A P U T V I I .

De collatione seu imputatione in casu
 repraesentationis.

- I. *Nepos per repraesentationem confert.*
- II. *Quid si à paternâ hereditate absti-
 neat.*
- III. *De particularibus patris in avitâ heredi-
 tate debitis.*
- IV. *De eo, quod avus pro delicto filii sui ex-
 pendit.*

V. *As*

- V. *An nepotes in patrum hereditate conferant, quod pater ipsorum debuit.*
- VI. *Quid si in avitâ hereditate inter sese soli concurrant.*
- VII. *Si avus condito testamento decesserit, an locum habeat imputatio.*
- VIII. *Quid si imputatio nepotum legitimam absorbeat.*
- IX. *De collatione avi testamento nepotibus injunctâ.*
- X. *De nepotibus in dote maternâ ab avo institutis.*
- XI. *Ex representatione nepos, si non sui heres, paternis creditoribus non obligatur.*
- XII. *De donatione vivo patre in nepotem collatâ.*
- XIII. *Si dotata neptis hereditatem avi repudiet, cui accrescat ipsius portio.*
- XIV. *An nepotes cum thuis heredes scripti maternam dotem conferant, si ea hereditatem repudiaverit.*
- XV. *De collatione dotis matri à fratre suo data.*
- XVI. *De dote per patrum nepti concessâ.*

I. A nepotes patrem repræsentando in avitâ hereditate conferunt, quæ pater vivus conferre teneretur, l. 17. l. 19. l. 20. C. de Collation. Zans de Divis. bonor. libr. 4. cap. 13. num. 44. Brunneius de Collation. cap. 3. num. 113. § 114. Nam è converso thuis

in commodum ipsorum idem propter repræsentationem incumbit, *d. l. 19. vers. talem.* Gomezius *ad Leg. Taur. 29. num. 6. vers. octavo.* Valascus *de Partition. cap. 12. num. 53. Et seqq.*

II. Quod si vero à paternâ hæreditate abstinant & nihil ex rebus conferendis ad ipsos pervenerit, cessare collationem, licet per repræsentationem cum patruis avo hæredes existant, latè tractat Herbajus *Rev. Quotidian. cap. 9.* Judicatum refert Valascus *d. cap. 12. num. 63.* Vir bonus, inquit Jurisconsultus, non arbitrabitur id conferendum, quod quis nec habuit, nec dolo aut culpâ desit habere, *l. 2. §. 2. ff. de Collat. bonor. l. 6. C. de Collation.* Verum patruis hoc casu in gratiam nepotum conferunt, *DD. ad l. 19. C. de Collation.* Æquitas itaque postulat, ut idem sit nepotum, repudiatâ paternâ hæreditate, onus quo partem in collatis tunc quoque consequantur; nepotes paternum intrantes gradum tantam capiunt portionem, quantam parens vivus habuisset, *Novell. 118. cap. 1.* Justiniani Constitutio non distinguit an nepotes parentum sint hæredes, nec ne; vel an aliquid de datis acceperint, & nihilominus generaliter collationem ipsidem injungit, *l. 19. C. de Collation.* Apud nos olim nepotes avo hæredes non erant, donec repræsentationis privilegio in lineâ rectâ per Carolum Quintum introducto ad avitam hæreditatem demum vocari sint. Non præsumitur Imperator repræsentationis beneficium nepotibus indulgisse, relicto collationis incommodo
 ethis

thiis, qui omnem antea hæreditatem soli jure occuparant ; Neque ulla ratio suadet ut melioris conditionis nepotes , quam ipsorum parentes censeantur ; Major æquitas est ut factum parentis dilapidantis filio, quam fratribus præjudicet, adeo ut nepotum portioni hæc justius imputentur, Berlichius *part. 2. decis. 247. num. 14. & seqq.* Barry *de Success. libr. 14. tit. 4. num. 5.* Heigius *part. 1. quest. 24. num. 37.* Mean *ad Jus Leodens. observ. 78. num. 17. & seqq.* Vinnius *de Collation. cap. 12. num. 1.* Pro collatione etiam, licet nepotes paternam hæreditatem repudiaverint, judicavit Curia Parisiensis, Choppinus *de Privileg. Rusticorum libr. 3 part. 3. cap. 9. num. 1.* Tholosana, Mainardus *libr. 8. cap. 58.* Sabaudica, Faber *in C. S. libr. 2. tit. 3. def. 17.* Mechliniensis, Christinæus *vol 4. decis. 2. num. 7.* Ita apud Armericos decisum refert Belordeau *ad Consuet. Britann. art. 596.* Apud Saxones, Carpzovius *part. 3. Const. 11. def. 33.* Idem docent Pythæus *ad Cons. Trecent. art. 142.* Aucumnus *en sa conference ad l. 19. C. de Collation.* Delommeau *ad Consuet. Andegav. art. 261.* Berault *ad Cons. Normann. art. 434.* Duret *ad Consuet. Veromand. art. 88.*

III. De particularibus debitis major dubitatio est ; Pater si quid filio suo mutuo dederit, aut ex fidejussione pro ipso solverit, in eo creditor, non pater est ; neque ad æris alieni exolutionem tenetur nepos, siquidem repudiata paternâ hæreditate, ex gradus repræsentatione nulla profuatur obli-

obligatio, l. 7. ff. *Unde Liberi*. Et quamvis saltem moribus ex patris personâ nepotem succedere statuas, à Lege tamen seu Consuetudine, non patris factò hoc consequitur; ita Lipsienses censuere nepotem repudiatâ patris hæreditate ad ejusdem debita in avitâ successione non teneri, Carpzovius *libr. 6. tit. 7. respons. 72*. Quamvis autem patris factum ex repræsentatione per se nepotem paternis debitis non adstringat, Lex tamen ipsa seu Consuetudo in avitâ hæreditate hanc obligationem eidem imposuit, cum alioquin non portio cum paternâ æqualis, sed diversa obtingeret, contra quam ab Imperatore indistinctè constitutum fuit, *Novell. 118. cap. 1*. Si quid patruï ex hoc capite hæreditati debeant, eorundem imputatur portioni; urget itaque hîc etiam imputationem æqualitatis ratio; durum foret patruos in gratiam nepotum primum sua exsolvere & insuper fratris debita unâ ferre, quæ sanè liberis ipsius æquius incumbunt, in quam sententiam Facultas Juridica Wittebergensis respondit; Berlichius *part. 2. decis. 247. num. 8. & 9*. uti etiam Scabini Breslavienses, Carpzovius *d. respons. 72. num. 4*. Idem de Gallorum Moribus adstruunt Charondas *in observ. verb. Collatio*. Duret *ad Consuet. Aurelian. d. art. 307*. Godefroy *ad Consuet. Normann. art. 359*. Guerinus *ad Consuet. Paris. art. 304*. Judicata exhibent Annæus Robertus *Rer. judic. cat. libr. 2. cap. 5*. Vestius *arrest. 138*. Brodeau

in not. ad Louet lit. R. cap. 13. Corbin. arrest. 79.
Boguiet. lit. R. arrest. 19.

IV. Eodem modo nepoti etiam non hæredi imputandum est, si quid avus pro delicto patris seu filii sui expendit; naturæ instinctus & necessitas solutionem à parentibus quasi extorquet, ne liberos post delictum sequatur condemnatio, aut latae in eos sententiæ executio; qua de causa semper in dubio conferendum est, si quid ex hoc capite, pro ipsis solutum fuerit, Mangilius *de Imputat. quest. 40. num. 33.* Tuldenus *ad tit. C. de Collation. num. 12.* Vinnius *de Collation. cap. 13. num. 10.* Nepotis autem major quam paterna portio esse non potest, *Novell. 118. cap. 1.* Ita in casu repræsentationis à Senatu Concilii Leodiensis responsum fuit, *Mean observat. 276.*

V. Sunt qui non tantum in avita hæreditate nepotem absque distinctione, ad particularia patris debita teneri existimant, sed etiam in patruum successione, ne ex parentis obitu melior nepotis, patruum deterior causa fiat, quod duplici Facultatis Juridicæ Viadrinæ responso nuperrimè firmavit Brunnemannus *ad l. i. ff. de Collation. num. 6.* Si patris sit hæres, rectè ad solutionem obligatur nepos, non vero si ipse hæreditatem repudiaverit; Non ex collationis ratione, sed hæreditatis additione inter transversales imputatio sequitur; Si quid ex debito chirographario aut præstita pro se fideiussione pater debuit, liberos non tangit; neque enim tenentur ex personâ propriâ, quippe qui cum patruo non contraxerunt, neque

ex

ex personâ patris, cui hæredes non existunt ; successionem patruî à lege, non à patre consequuntur ; sola repræsentatio per se neminem debitis involvit ; eandem quidem nepotibus , quam fratri lex assignat portionem , *Novell 118. cap 3.* & patruî tenentur exolvere , si quid hæreditatis debeant ; verum extraneorum jure in eo censendi sunt ; alia quoad avitam hæreditatem subest ratio ; in lineâ descendenti , non collateralî necessaria successio est ; & sic anticipatæ hæreditatis inter liberos extat præsumptio ; hæc debitorum imputatio revera collatio est, aut ejus saltem vices supplet ; collatio autem ex communi DD. opinione inter transversales non obtinet ; Nepos itaque, cum nihil ad ipsum pervenerit , jure repræsentationis patruo succedens , si patris hæreditatem repudiaverit, ad ipsius debita cohæredibus non obligatur, judicata profert Carpovius *part. 2. decis. 165.*

VI. Quoties nepotes soli succedunt, communior sententia est non teneri in avitâ hæreditate conferre, qui paternâ abstinent , cum jam omnes absque repræsentatione æquè proximi sint, neque ex gradu aut personâ defuncti , neque ex perceptione rerum conferendarum ad collationem adstringantur, Vitalis, Nemausensis *de Collation. cap. 3. quest. 23. num. 31.* Berlichius *part. 2. decis. 247. num. 3.* Hanc usu inveteratam opinionem testatur Carpovius *part. 3. Const. 11. def. 34.* Contraria nihilominus sententia juri magis congruit ; Stirpium ubique inter descen-

descendentes, non capitum successionem Lex format, l. 2. C. de Suis & legitim. hered. Nepotes in collatione considerandi sunt, quasi omnes unus essent, inquit Celsus in l. 7. f. de Collation. bonor. Sive cum thiiis concurrant, sive absque iis avo soli succedant, idem hæreditatem dividendi modus est, & eadem hæredum per representationem portio; ne itaque una sit pars minus, quam altera consequatur, suadet collationem faciendam æqualitatis ratio, ita Ruremundensibus placuit, part. 3. tit. 9. num. 2. Quod latius ex jure representationis deducunt Mean ad Jus Leodiens. observ. 78. num. 22. & D. Wesel de Patr. Dotatib. tract. 2. cap. 6. num. 148.

VII. Quæ de imputatione vel collatione diximus, ubi nepotes avi, non patris hæredes bona dividunt, non solum ab intestato locum habent, sed etiam ubi condito elogio fati munus defunctus adimplevit, Auth. ex testamento C. de Collation. Novell. 18. cap. 6. Berlichius d. decis. 247. num. 29. & seqq. Vitalis Nemausensis & Heigius ibid. allegat.

VIII. Hæc autem imputatio quoad legitimam, quæ salva competit, non procedit; plurimi quidem ex iis, qui collationem à nepotibus paternâ hæreditate abstinentibus faciendam docere, legitimam eorum sub hoc onere quoque comprehendunt, à collatione ad imputationem in legitimam argumentantes; Dos quam forte mater renunciando percepit, ex Canonum jure legitimæ locum capit; ne itaque duplici legitimâ præ-

prægraveretur hæreditas, imputationis onus, quod maternæ inhæsit, ad nepotum legitimam transit ex eorum sententia, ita à Senatu Sabaudico decitum refert Faber in *C. S. libr. 2. tit. 3. def. 18.* & in Brabantia Curia indistinctè admitti adserit Deckherus *libr. 2. dissertat. 6. in fin.* Ita etiam à Batavis responsum extat, *part. 5. conf. 257.* Ubi nepotes matris sunt hæredes difficultas nulla est, hoc modo ex collatione imputatio in legitimam sequitur; secus si avo, non matri successores existant; alia parentis, alia nepotis legitima est; ea in viventis bonis non datur, post mortem demum comperit; Avi creditor hoc nomine per se nepos audit; suo, non patris jure, à lege, non homine eam consequitur, *l. 8. §. 8. ff. de Inoff. testam. l. 13. ff. de Injust. rupt. testam.* Nepotum legitimæ neque avus neque pater ulla obligatione, renunciatione vel rerum perceptione vim facere cum effectu potest; omnem illa gravamen respuit, *l. 30. l. 32. l. 36. §. 1. C. de Inoff. testam. Novell. 18. cap. 3.* Imputatio autem nonnunquam eandem ex factò parentis contra legis providentiam omnino tolleret; legitima nepotum parentis portio non est; quod si nepotes eam affectent sola legitima non contenti, in tantum rectè exigitur collatio; quod enim plus legitima ex hæreditate auferunt, paternam respicit portionem, cui soli collationis seu imputationis onus, non autem nepotum legitimæ lex imposuit; aliud est quid in hæreditariam portionem,

tionem, aliud in legitimam imputari, Faber *d. def.*
 18. *in princip.*

IX. Avus nepotes sibi hæredes scripsit; iisdem testamento collationem injunxit eorum, quæ patrens vivus conferre teneretur, posthabitâ ratione, quod paternam hæreditatem repudiassent. Ex testatoris voluntate profluens collatio ex aliorum opinione locum capit, etiamsi totam nepotum paternâ hæreditate abstinendum legitimam in bonis avi absorbeat, Berlichius *pars. 2. decis.* 247. *num. 33. & 34.* Ex superioribus contrarium evidenter elucescit; legitima neque onerari neque minui potest; legis dispositioni ne locus sit in testamento nemo facere potest; legitima naturæ & legis debitum est; nepotibus ex proprio capite ad hoc avus adstringitur; eo juris vinculo se non validè extricat, cum ab ipsius voluntate non dependeat.

X. Idem obtinet, si nepotes in dote solummodo maternâ avi testamento instituti fuerint; hæreditate enim matris repudiatâ nihilominus in bonis avi legitima competit; sin autem ejusdem hæredes extiterint, nulla ipsis prodest actio, nisi quatenus dotis datio legitimâ forsan minor reperiatur. Neque illusoria dicenda est institutio, quasi jam nihil ex testamento consequantur, cum tamen hæredis qualitas non nudum titulum, sed utilitatem quoque præsupponat; dos enim materna ad computandam avitæ hæreditatis massam conferenda est, adeo ut non conferendo retineant, quod alioquin ex testamento

G

perci:

perciperent, iudicatum refert Claudius Henrys
libr. 5. arrestor. cap. 4. quest. 63.

XI. Quamvis vero quoad cohæredes nepos
repeatur conferre aut imputationem pati, si eam
consequi velit portionem, quam parens vivus
habuisset, non tamen reliquis defuncti credito-
ribus inde sit obnoxius; dum paternam hæredi-
tatem repudiat, per aditionem cum ipsis non
contrahit; nepos in patris locum succedit priva-
tivè, non transmissivè, uti docet vulgata Baldi
distinctio in l. 2. C. de Liber. præterit. Quicquid
habet per representationem à lege, non patris
facto consequitur, cui hæres non existit, Gravianus
tom. 4. Discept. forens. cap. 776. Carpzovius
libr. 6. tit. 7. respons. 72.

XII. Plotia trium liberorum mater vivo filio
quasdam ædes nepoti donat; bona deinde dupli-
ci scripto inter liberos dividit, nullâ rei donatæ
mentionem habita; defuncto patre & mox avia
cum patris succedit nepos; exigitur ab eo colla-
tio, cum jam per representationem pro mo gradu
succedat, & vice debita portionis videatur præ-
via bonorum concessio; Nepos ex suo, non pa-
tris capite se donata possidere adserit; in eo tan-
quam extraneum censendum esse; hæreditatis
ad quam jus nullum competiit, anticipationem
non dari; vivente patre factam esse donationem,
cujus mortem avia prævidere nequiverit; con-
trarium etiam innuere divisionis actum, latè
pro nepote causam edisserit. Claudius Henrys
libr. 6. arrestor. quest. 1.

XIII. Dotem amplam in neprem avla contulit; eâ defunctâ donataria abstinet; reliqui nepotes a lavi am hæreditatem adspirant, urget collationem avunculus ut æqualitas inter stirpes observetur, cum matrem repræsentando nepotes succedant, in cujus personâ etiam donataria consideranda veniat, aut saltem sibi repudiantis portionem competere obtendit; ut umque ex Senatusconsulto denegatum fuit, & hæreditati accrescere judicatum, quia totam hæreditatem non portiones donatio imminuerat, Choppinus de Morib. Paris. libr. 2. tit. 3. num. 19. in fin. Montholon arrest. 109. Auumnus en sa conference ad l. 1. C. Quando non petent. portion. Guerinus ad Consuet. Paris. 310. Stirpi alioquin seu repudiantis fratribus, non universæ hæreditati accrescendi jus competit, l. 11. §. 1. l. 12. ff. de Honor. possess. contr. eabul. Quibus tamen hoc jure gaudentibus onus conferendi dotem repudianti forori ab avo aviave concessam Parisiensis decreto in junctum tradit Louetius lit. D. cap. 56. & ex eo Barry de Success. libr. 14. tit. 4. num. 5. in fin.

XIV. Mater in legitimâ filiam instituens liberos ejusdem cum avunculis universales scripsit hæredes; illa hæreditatem repudiat; liberi cum avunculis adeunt; quæsitum fuit num conferre teneantur, quæ mater præceperit; ad collationem non teneri rectè dixeris, quia repræsentando non succedunt, quamdiu mater viva eosdem antecedit; neque jam uti nepotes, sed ut extraneæ

per expressam vocationem veniunt ; & proinde avunculi vel eorum liberi etiam in commodum horum nepotum nihil conferunt , Gomezius *ad Leg. Taur* 29. num. 7. vers. decimo infero. Valascus *de Partition. cap. 12. num. 60. & 61.* Brunnerus *de Collation. cap. 3. num. 282. & seqq.* Sandius *libr. 4. tit. 10. def. 1.* Vinnius *de Collation. cap. 8. num. 3.*

XV. Soror à fratre dotata ipsius hæreditati futuræ renunciat ; illa fato defuncta liberi per repræsentationem avunculo succedunt ; postulatæ dotis collatio ; lege nepotes se defendunt, scilicet inter collaterales non conferri , DD. *ad l. 9 C. de Collation.* Neque ex rerum perceptione se obligari, cum nihil ex donatis ad ipsorum manus pervenerit ; Quod si autem matris hæredes fuerint , judicavit Senatus Sebusianus cessante collationis remedio , arbitri familiæ eriscundæ partes esse , ut nepotes cogat suæ portioni imputare, quicquid ex causâ renunciationis per matrem ad ipsos fuerit devolutum , Faber *in C. S. libr. 2. tit. 3. def. 2.*

XVI. Patruus si nepti dotem concesserit, nulla collatio est, licet per repræsentationem succedat. Ad evitandam inter hæredes inæqualitatem nonnullis contrarium placuit. Donationem propter nuptias à nepote conferendam, si avunculi hæres sit , ex Molinæi ad Rupellanas Consuetudines notis tractat Mornacius *ad l. 29. C. de Inoff. testament.* Inter transversales nulla collatio est ; nulla etiam inæqualitatis ratio, cum
vel

vel ipsa hæreditas exclusis reliquis uni in totum relinqui possit, secus quam in descendantibus; Dotem à patruo nepti datam ne quidem in legitimam paternam imputari aut ab eâ conferri, decisum refert Carpzovius *part. 3. Constit. 11. def. 35.* Idem de Moribus Lusitanæ tradit Valascus *de Partition. cap. 13. num. 28.* latè Mangilius *de Imputation. quest. 24.*

C A P U T VIII.

De divisione æris alieni in casu representationis.

- I. *Ex solâ representatione nemo creditoribus obligatur.*
- II. *Quando in stirpes succeditur, representantes in ære alieno pro unâ habentur personâ.*
- III. *Quid inter ascendentes obtineat.*
- IV. *De nepotibus loco parentis in legitimâ institutis.*
- V. *De obligationibus individuis.*
- VI. *De pignore vel hypothecâ.*
- VII. *De regressu adversus cohæredes.*
- VIII. *Si testator inter fratrem fratrumque filios hæreditatem supremis tabulis dividerit, an in capita an vero in stirpes succedere intelligantur.*

G 3

IX. Quis

- IX. *Quis modus hoc casu in exolutione aris alieni observandus sit.*
- X. *De legatario universali.*
- XI. *An honorum divisio pro institutione inseruiat.*
- XII. *Quid si partitio totam hereditatem non absorbeat.*
- XIII. *Si defunctus Ultrajelli obierit relicto alibi bonis; quenam inter representantes in eunda sit aris alieni ratio.*
- XIV. *Quid si in Hollandiâ decesserit, ubi non tantum filii, sed & fratrum nepotes representant.*
- XV. *De debitis super fundo aut predio constitutis.*

I. **L** X solâ representatione nemo quoad extraneos obligatur; genitoris sui hereditate abstinens nepos rectè & avi & patruj successor est denegatâ paternis creditoribus actione, Gratianus *Disceptat. forens. cap. 776.* D' Espeisses *rom. 2. part. 2. tit. 1. numer. 27.* Carpovius *libr. 6. tit. 7. resp. 72.*

II. Quoad hereditatem ejus, cui per representationem nepotes succedunt, sive in lineâ rectâ sive collateralî, in aris alieni exolutione non in capita, sed in stirpem, quam representant, loco parentis pro unâ personâ considerantur, Charondas & Guerinus *ad Consuet. Paris. §. 332. & 335.* Gillet *de Tutel. cap. 32. vers. or pour seavoir.* Goris *trakt. 2. cap. 1. num. 2.*

III. Af-

III. Ascendentes, quia nulla inter eos repræsentatio est, æqualiter debita hæreditatis exolvunt, Gillet *d. loc. vers. le second cas*. Quod si avus & avia paterni ex unâ parte, ex alterâ vero non nisi avus maternus concurrant, in tantum postremus tenebitur, quantum reliqui duo simul luunt, licet enim repræsentationis jure non veniant, repræsentationis tamen modo hæreditatem dividunt, *Novell. 118. cap. 2.* Argentæus *ad Conf. Brieann. art. 561. gl. 1. nu. 1.* Carpzovius *part. 3. Const. 17. def. 3.*

IV. Avus filium suum instituit, & in filia præmortuæ locum nepotes ex eâ hæredes in legitimâ declarat; in æris alieni exolutione quoad creditores nulla nepotum, sed hæreditatis obligatio est; Quoad titulum ad excludendam infiduciosi querelam hæredes audiunt, ratione vero onerum, dato cohærede universali, ex communis DD. opinione pro legatariis Lex ipsos habet, *l. 13. C. de hered. Instit.* Valascus *de Partition. cap. 17. nu. 20.* Menochius *de Adipisc. possess. remed. 4. qu. 22.* Faber *in C. S. libr. 6. tit. 18. def. 7. num. 8. & seqq.* Deckherus *libr. 1. dissertat. 1. nu. 34.*

V. Quamvis autem nepotes non ex suo capite singuli, sed ex parentis personâ simul omnes per repræsentationem unius hæredis vice sint; quoniam tamen in iis residet hæredis qualitas, in individuis non collectivè omnes, sed singulâ distributivè obligantur in totum. *l. 2. § 2. l. 25. ff. de Verb. oblig. l. 25. §. 10. ff. famil. eresc.* Mi-

nozem

norem quidem portionem lex h̄isdem tribuit, exinde vero non minus h̄eredes sunt; in minimā autem parte h̄eres æquē per se tenetur in solidum in individuis, atque h̄eres in maximā, Molinæus ad *Consuet. Paris. tit. I. §. 1. gl. 4. num. 36.* Grassius §. *Hereditas quest. 12. num. 15.*

VI. Ubi pignus vel hypotheca intercedit, in solidum per se unus ex nepotibus tenetur; personam non respicit, sed rem sequitur obligatio, l. 2. C. de *Hereditar. action. l. 2. C. Si unus ex plurib. hered.* Faber in *C. S. libr. 6. tit. 21. def. 1.* Costalius ad l. 55. ff. de *Rei vindicat.* Non quod uti h̄eres in totum conveniri queat, sed quia indivisa pignoris causa est, ut obligatæ possessor rei, l. 69. ff. de *Eviçtion.* Excusā hypothecā si quid deficiat, non nisi pro h̄ereditariā portione quoad residuum obligatur; vel si rem obligatam dereliquerit, pro virili conveniendus est, Mornacius ad l. 2. C. de *hereditar. action.*

VII. Si quid etiam possessori decesserit, aut per eundem fuerit exolutum, adversus coh̄eredes pro h̄ereditariis portionibus regressus datur, l. 25. §. 1. ff. *famil. ercisc. l. 2. §. 2. ff. de Verb. obligat. l. 11. §. 23. ff. de Legat. 3.* Molinæus de *Divid. et individ. part. 2. quest. 7. num. 175.* Valascus de *Partition. cap. 27. num. 11.* Goris tract. 2. cap. 1. num. 5. Aut si creditor jus legalis hypothecæ cesserit, adversus unum ex coh̄eredibus alia h̄ereditatis bona possidentem in solidum actio competit, suā portione solummodo confusā, uti arrestum protulit Tronçonius ad

ad *Conf. Paris artic. 333.* quod Guerinus ibidem confirmat.

VI. Mevius universa bona inter hæredes suos, sororem scilicet & plures ex fratre & sorore alterâ nepotes testamento dividit; pro lubitu autem tum majores, tum minores partes singulis assignat, quaesitum fuit an per repræsentationem fiat successio; Mornacius decisum refert in capita hoc casu succedi, in lite super testamento Gillotii Senatoris motâ, quia nominatim, inquit, à testatore cautum fuerat ut æqualis fieret partitio, in *not. Positivum. ad l. 10. C. famil. erisc.*

IX. Ex superioribus profluit quænam ratio ponenda sit æris alieni inter hæredes, si ita suprema tabulas divisionis modo testator condidit; hæredes scripti pro hæreditariis portionibus æri dividunt alienum, licet inæqualiter instituti sint, *l. 35. §. 1. ff. de Hæred. instit. l. 1. C. Si certum petat.* In præmemoratâ quoque lite judicatum fuit pro hæreditariarum partium modo inter defuncti sororem & nepotes debita exolvenda esse, Mornacius *d. loc.*

X. Testator inter fratrem superstitem & ex aliis nepotes de hæreditate disposuit, singulis mobilia, bibliothecam, redditus allaque bona assignando; uni quod reliquum foret testamento donavit; Cæteri hunc pro legatario universali habendum asseruere, & proinde debitis obligari in totum; Cum autem hæreditas legatorum multitudinem inter legitimos hæredes penitus exhausta

foret, ad debita singulos Curia Parisiensis damnavit, *arg. l. 90. §. 1. de Legat. 1.* Tronçonius ad *Conf. Paris. art. 334.* Verum non juris hæc tantum, sed præcipuè voluntatis controversia est; Ex declaratâ per testatorem æqualis partitionis formâ profluxit memoratum Lutetiani Confessus Judicium, uti de eodem annotavit Mornacius ad *l. 10. C. Famil. ercisc.*

XI. Quæcunque itaque postmodum emergunt testamento non enumerata, ad singulos æqualiter pertinebunt. Non quidem ex solâ divisione, sed ex aliis quoque conjecturis & præcipuè ex portionis cuiuslibet assignatæ quantitate videri poterat colligendam esse testatoris intentionem, an in capita, an vero per repræsentationem in reliquis eos hæredes esse voluerit; Veruntamen quoniam dispositio per modum legati, si de universitate bonorum fiat, institutionem sapit; quia etiam hæc divisio ex mente testatoris, dum de omnibus omnino bonis loquitur, pro eodem titulo inservit, *d. l. 90. §. 1. ff. de Legat. 1.* omnes voluntatis ratione æqualiter hæredes censentur; ut rebus assignatis per singulos ad modum prælegati in hæreditatis divisione, salvâ tamen Falcidâ, perceptis, *l. 78. ff. de Hæred. instit. posthabitiâ rerum quantitate & pretio ex æquis partibus*, si quid emergat, hæredes judicentur, *l. 9. §. 13. l. 10. l. 11. l. 35. ff. eod.* Gomezius *tom. 1. cap. 10. num. 14.* Alvarado de *Conject. mens. defunct. libr. 2. cap. 3. §. 1. num. 14.*

XII. Quod si non de omnibus defuncti bonis

nis inter successores ab intestato extet partitio, licet pænè exhausta inter eos legatis fuerit hæreditas, in stirpes per repræsentationem, non in capita cum thiiis nepotes successuri sunt in eo, quod restat aut Falcidia nomine inter cohæredes detrahitur, *l. 35. §. 1. ff. de Hæred. instit. l. 22. ff. ad Leg. Falcid. l. 17. C. eod.* Cum enim universam hæreditatem divisione seu assignatis cuique hæredum portionibus non distribuit testator, non idem qui superiore casu, hæredes per bonorum partitionem constituendi animus elicitur, sed legatarii simul & hæredes ab intestato nepotes cum thiiis judicantur; Moribus testator etiam pro parte intestatus decedit.

XIII. Sejus Ultrajecti moritur; fratrem relinquit & ex defunctis filios & nepotes; Illi in omnibus bonis cum patruo succedunt; hi vero solummodo in Hollandicis, ubi uno gradu ulterius se extendit repræsentatio, in stirpes cum reliquis concurrunt; quid juris? verius est non pro portionibus hæreditariis, sed pro emolumentum modo solutionem faciendam esse; fratrum nepotes titulo hæredis quoad bona Hollandica quidem insigniuntur, verum hæc qualitas universalitatem præsupponit; cum tamen hi non nisi ad certum corpus seu fundum Hollandicum unà jus habeant, quoad reliqua hæredum qualitate destituti.

XIV. Sed quid si è converso in Hollandia patruus decesserit, eo enim casu non tantum hæredis titulo, sed ejusdem jure quoque gaudent; &

in

in omni patrimonio per representationem veniunt, exceptis solis lis immobilibus, quæ loco situs extra Hollandiam fratrum nepotes non admittunt; nonnulli ipsos in stirpes cum patris tanquam hæredes, emolumentum quantitate postpositâ, teneri censent; ita Supremus Hollandiæ Senatus æs alienum pro portionibus hæreditariis exolvere voluit, licet alter hæredum in bonis soli Brabantici, quæ defunctus reliquerat, ex lege municipali nihil caperet, Coren *observ.* 21. Groenewegen in *not. ad Grotium libr. 3. part. 26. num. 4.* Alii inter debita in hæc & illâ provinciâ distinguunt, arg. l. 17. §. 1. ff. de Testam. milit. l. 16. ff. de Compensat. Rectius factâ totius hæreditatis æstimatione, eaque in unam massam redacta, æs alienum pro modo emolumentum inter eos dividi tradit Goris *tract. 2. cap. 6. num. 7.* Onera hæreditaria universum defuncti patrimonium respiciunt, non certi loci facultates, l. 50. §. 1. ff. de Judic. Ex æquitate in successione hæc receptor opinio est, Costa de *Ration. rat. quest. 24.* Gillet de *Tutel. cap. 29. vers. la quatriesme.* Burgundus ad *Consuet. Flandr. tract. 13. nu. 34.* Et sequi Judicata referunt Argentæus ad *Consuet. Britann. artic. 219 gl. 8. num. 11 in not.* Bouot *tom. 2. verb. Collateraux quest. 1. in fin.* Mollerus *libr. 3. Semestr. cap. 44.*

XV. Dubitatum fuit, an reditus super fundo Trajectensi constitutus etiam à fratrum nepotibus, qui in eo partem non faciunt, lvi debeat; existimaverim totius hæreditatis seu defuncti,

NON

non vero particularis fundi seu hypothecæ onus esse, nisi in subsidium & accessorie tantum, Molinæus *ad Consuet. Paris. libr. 1. tit. 1. gl. 1. num. 10. & seqq.* Covarruvias *var. resolut. libr. 3. cap. 7. num. 5* Garfias *de Expens. cap. 4. num. 42. & 43.* Gaill *libr. 2. observ. 7. num. 13.* Recepta distinctio est inter reditus pro pecuniâ numeratâ constitutos seu redimibiles, quos & volantes vocant, & inter eos, qui principaliter fundum afficiunt, ut in emphyteusi, censu, oneribus publicis videre est; hi enim fundi dominium sequuntur, secus quam in aliis obtinet, Valla *de Reb. dub. tract. 20. num. 49. & 50.* Lofeau *de Deguerpissement libr. 1. cap. 3.* Costa *de Ration. rat. quest. 72.* Mornacius *ad l. 50. §. 1. ff. de Judic.* Grotius *part. 3. Consult. Batav. 190. num. 1. & 2.*

C A P U T IX.

De Repræsentatione conventionali.

- I. *An repræsentatio locum habeat in contractibus.*
- II. *An pactis dotalibus introduci possit.*
- III. *De Leodiensium Moribus.*
- IV. *De Unione prolium.*
- V. *An propter ingratiitudinem filii repræsentatio inverti queat.*

VL. G.

- VI. *Generaliter in pactis dotalibus quoad favores loco filii nepos venit.*
- VII. *An nepos ex filio naturali, quem pater antenuptialibus tabulis legitimum professus est, representatione gaudeat.*
- VIII. *De representatione conventionali in fensdis.*
- IX. *Apud nos in dubio non intelligitur in iis introducta.*
- X. *Non nominati, licet in eodem gradu existant, non comprehenduntur.*
- XI. *Instrumento hereditatis divisorio etiam in fensdis representatio formari potest.*
- XII. *De actione ad interesse propter neglectum Domini consensum.*
- XIII. *De reversionis bonorum clausulâ in pactis dotalibus quoad representantes.*
- XIV. *An condito testamento ea intercيدات.*
- XV. *Fratres in scio fratre improle convenire nequeunt, ut representatio statuto exclusa in ipsius successione admittatur.*
- XVI. *An ea pro neposibus declarata postmodum immutari possit.*

I. Epos quidem in contractu concurrere, imo & patrum excludere potest, si hoc inter contrahentes actum fuerit; Persona alioquin in stipulationibus non venit, nisi expressa. l. 126. §. 2. ff. *Verb. obligat.* In contractibus non admitti representationem docet Valascus *consult.* 122.

num. 24. Caldas Pereira *libr. 1. quæst. forens. 19.*
 num. 18. & latius Robles *de Repræsentat. libr. 3.*
cap. 12. Ex naturâ rei & contrahentium mente
 interpretandum est, quales personæ in conven-
 tione designentur; repræsentatio enim à contra-
 ctibus non omnino secluditur, Covarruvias
Prælic. quæst. cap. 38. num. 12. Castillo *libr. 3. Con-*
trou. cap. 16. num. 252. Et seqq.

II. Pactis dotalibus repræsentatio validè in-
 troducitur in iis locis, ubi consuetudine non
 obtinet, um non sit de genere prohibitorum, uti
 demonstrat Præles Everardus *conf. 231. num. 30.*
Et seqq. Decisum referunt Vestus *arrest. 90.*
 & Christinæus *vol. 4. decis. 55. num. 2.* Franci ve-
 teres & Belgæ, quorum Moribus vicaria succes-
 sione quidem inter descendentes inoleverat,
 in ipso matrimonii contractu fuere soliti ean-
 dem futuris nepotibus largiri, uti ex Molinæo,
 Charonda, Choppino supra annotatum est;
 tantoque favore nuptiales tabulas iis casibus
 profecuti sunt, ut extensionem pati hanc stipu-
 lationem censuerint, & ad reliquos, etiam non
 nominatos pertinere, si unum ex filiis hoc succes-
 sionis beneficium fuisset concessum, quod so-
 lenni arresto comprobatur Molinæus *ad Conf. Syl-*
vaneftens. art. 139.

III. Apud Leodienses in bonis censualibus
 extra urbis terminos masculi fœminas secludunt;
 quod si autem in elocandâ filiâ pactis dotali-
 bus conventum fuerit, ut unâ cum fratribus sic
 parentibus successura, auctoritate hujusce clau-
 sulæ

fulæ nepotes neptesque eâ defunctâ cum avunculis per repræsentationem ad avitam hæreditatem veniunt, à quâ alioquin, uti ex filiâ progeniti, ipso jure arcendi forent; quod de ipsorum Moribus tradit Mean *observ. 70. num. 15. § 16.*

IV. In iis quoque locis ubi prolium unio apud Germanos frequentatur, repræsentatio hujusmodi pactis inclusa censetur; nam & is, qui ex adoptivo natus est, nepotis locum obtinet, ex Juliani sententiâ *in l. 27. ff. de Adoption.* Latius hoc prosequitur Rickius *de Union. prolium cap. 7. num. 116. § seqq.*

V. Sed quid si filius postmodum ingratus fuerit, an concessâ repræsentatio per ipsius exhæredationem poterit immutari? verius est eo mortuo conventionem nihilominus effectum sortiri; præcipua hujus obligationis intentio & finis est de liberis nascituris & posteritati providendo; non in filii solius, sed nepotum præcipuè favorem concepta stipulatio est; Antenuptialis pactio quatenus nepotes respicit, propter filii ingritudinem non rescinditur, Godefroy *ad Conf. Normann. artic. 244.*

VI. Generaliter, quæ in filiorum favorem à futuris conjugibus constituta sunt, parentum loco ad nepotes quoque pertinent; prioritas gradus munificentiam non tribuit, sed sanguis & nativitas; Eadem in nepotibus quæ in filiis militat benevolentix ratio; comprehensiva, non extensiva interpretatio est, quæ sub filiis in pactis dota-

dotalibus nepotes deorat, *Surdus decis. 73.*
Fontanella de Pact. antenupt. claus. 10. gl. 1.
num. 58.

VII. Titius filium nothum & naturalem matrimonio jungit, eumque præsentibus consanguineis legitimum in pactis dotalibus designat & nominat; qualem etiam fama consentiens professus est; Hic relicto ex se filio decedit, qui uti nepos jure repræsentationis cum altero Titii filio avi hæreditatem petit; Patruus nepotem arcet tanquam ex naturali, non legitimo progeneratum, cui in avitâ hæreditate ex paterno latere repræsentatio non competit. Bonâ fide mater se prolemque defendit; honestis se oriundam natalibus nunquam spurio fuisse nupturam asserit, si per dolum & fraudem fœceri non esset circumventa; sobolem suam propter illius fallaciam ab hæreditate non jure submoveri; Judicatum fuit nepotem ex lege avi non esse successorem, Patruum vero avi hæredem ob dolum Titii in pactis dotalibus asseverationem ad interesse matri, ejusque nomine nepoti obligari; idque rectius æstimari non posse quam ad mediam totius hæreditatis partem, quæ nepoti ex repræsentatione competeret, si mater non decepta legitimo Titii filio nupsisset, *Annæus Robertus Rer. judicat. libr. 2. cap. 18.*

VIII. In feudis non minus, quam in reliquâ successione repræsentatio nuptialibus tabulis formari potest, si Mores eandem non admiserint, *Everardus cons. 231. num. 25.* Modo Domini

consensus super hâc stipulatione adhibeatur; Antonius Matthæus *Param.* 8. num. 34. Uti in pactis dotalibus generaliter circa feudi successiones obtinet, Sandius *ad Conf. feudal. Geln. tract.* 1. tit. 2. cap. 1. num. 5. Bortius *de Feud. part. 2. cap. 5. num. 7.*

IX. Cum autem privatorum pactiones in dubio jus publicum non intervertant, contra representationem in nostris vicinarumque Gentium feudis præsumptio est, si non satis aperte contrahentes eandem declaraverint; Sempronius filium primogenitum elocans pactis dotalibus pollicetur, *se relicturam ei in Jurisdictionibus & feudis post mortem suam ætatis prerogativam Majoribus ipsi competentem*; Postmodum secundis contractis nuptiis masculos etiam inde sustulit ipsa moriente nepos ex primogenito superstes vi pacti dotalis & jure per patrem transmissio feudum Trajectense, quod vicariam successionem non patitur, sibi præcipuum postulat; Patruus, licet ex secundo matrimonio, gradu proximior ad se feudum devolutum obtendit, nec representationem ex hâc conventionem introductam, aut receptæ in feudis successionem quicquam detractum esse, ita de facto consultus rectè respondit Sandius *d. tit. 2. cap. 3. n. 10. & seqq.*

X. Stricta itaque hâc interpretatio obtinet omni rejecta extensione; unde si quis representationem suæ hæreditati præscripserit successores designando, non nominati hac prerogativa gaudere nequeant, licet in gradu sint pares cum

lis, quibus præviâ declaratione prospectum est,
Barnabas le Velt *arrest.* 224.

XI. Sicuti pactis dotalibus, ita etiam in instrumento familiæ circumscribenda de repræsentatione quoad feuda agi potest; Liberi paternam hæreditatem divisuri convenerant, ut bona feudalia inter eos æqualiter dividerentur, vocatis etiam per repræsentationem nepotibus, si forsitan ex ipsis quis decessisset durante bonorum usufructu, quem maritus uxori legaverat; responsum fuit subsistere hanc conventionem super feudi successione inter cohæredes initam, uti Moribus receptum tradit Sandius *ad Conf. feudal. Geln. tract. 1. tit. 2. cap. 3. num. 4.*

XII. Neglecto autem Domini consensu ad ipsa quidem feudorum corpora jus nullum competit, sed personalis solummodo ad interesse actio, ut aliunde nepotes percipiant, quantum ex bonis feudalibus per repræsentationem fuissent consecuti, cum speciatim super his inita sit pactio, Wamelsius *cent. 5. conf. 25. num. 37.* Sandius *d. loc. tract. 2. tit. 2. cap. 3. num. 6.* Rodenburch *de jur. quod oritur ex Statut. divers. tit. 2. cap. 5. nu. 13. in med.* Ant. Matthæus *parem. 2. num. 24.* Judicata refert Goris *tract. 1. cap. 3. num. 8.*

XIII. Nepotes ex fratre consanguineo cum germanâ defuncti sorore ad hæreditatem aspirant, incognitâ scilicet apud nos duplicis vinculi distinctione; instat ea pactis dotalibus repræsentationem à bonis maternis excludi propter reversionis clausulam; Idque Moribus con-

venit ; Parentibus licitum est nuptiali instrumento successionem sibi liberisque formare hæredem nominando, vel etiam designare legitimæ successionis ordinem, quo bona revertantur ad latus unde processerint ; Ita tamen ut strictam interpretationem fortiatur reversionis bonorum stipulatio ; Hæc enim non tam hæredem facit, quam quidem potius jus tribuit ad ea hæreditatis corpora, quæ ex parentis successione ad filium devoluta aut aliter pactis dotalibus ad reversionem destinata sunt, illibato manente quoad reliqua legitimorum ab intestato hæredum jure, Everardus *conf. 209. n. 3. Coren obs. 30.*

XIV. Sed quid si mater filium testamento hæredem scripserit, an à pactis dotalibus resiliisse judicabitur, ut proinde nepotes ex uno latere per representationem indistinctè patrui hæreditatem cum amitâ dividant ? Potior pro nepotibus opinio est ; Successionis ab intestato designatio cum testamento nihil commune habet ; Mater dum instituto simpliciter filio de secundo hærede nihil loquitur, rejectâ antenuptiali designatione successionem legi Patriæ commisit. Ex pactis nulla successio est, ubi mutato successionis titulo pacta defecerint. Liberè filius, enervatâ reversionis conventionem, testamento consequitur, quæ alioquin sub designati successoris onere possideret, nisi alio hærede scripto ; Duplex inest reversioni bonorum conditio, renunciatio scilicet parentis de non succedendo, & deinde successionis ab intestato designatio ; facto testamento

PRIORE

prior remanet conventio, sublato designatæ successionis ordine, qui pactis inerat; casus testati, uti omissus, juri nostro communi relictus intelligitur. *l. 99 ff. de Verb. oblig. l. 10. ff. de Liber. Et posth. l. 22. ff. Solut. matrim.* Gravellus *decis. 68.*

XV. Statuto exclusâ repræsentatio inter fratres pro liberis suis ex contractu non validè introducitur circa successionem fratris improlis, si ipsius consensus non accesserit; æquè dubius quidem & incertus ab initio eventus est; pro pupillis in casum mortis paternæ vigilatur, & ad jus commune redeunt contrahentes; attamen contra bonos mores est de viventis pacisci hæreditate & circa alterius patrimonium successionem lege municipali stabilitam invertere, *l. ult. ff. de Suis Et legitim. hered. Lult. C. de Pact.* Nullitatis vitio laborare hanc conventionalem repræsentationem duplici judicato confirmat Brodæus *in not. ad Lovet lit. R. cap. 9. vers. l' on à demandé.*

XVI. Cæterum jus pactis dotalibus circa repræsentationem acquisitum non tantæ vicissitudini Mores subiectum voluere, ut ad lubitum unius ex conjugibus subverti queat; sed de eo dubitatum fuit, si patrus successionis ordinem in nepotis favorem ultro declaraverit, idque acceptatum & porro actis publicis insinuatum fuerit, an poenitentiam infirmari possit. Admittenda equidem revocatio est; nemo sibi legem scribere potest, ut à declaratâ voluntate recedere non liceat; in hanc sententiam Senatus Pa-

VIO TRACTATUS DE
sissentis arrestum profert Annazus Robertus *Res.*
Judicat. libr. 3. cap. 16.

C A P U T X.

De Repräsentatione in Feudis.

- I. *An repräsentatio locum habeat in successi-
onibus individuis.*
- II. *Quid obtineat in feudis.*
- III. *Qua sit feudorum nostratum successi-
o.*
- IV. *An nepos ex primogenito per amitam in
eis secludatur.*
- V. *Quid de Adibus Nobilium genearchia
dicendum sit.*
- VI. *An jus hoc equum sit in descendenti-
bus.*
- VII. *De Repräsentatione in lineâ collate-
rali.*
- VIII. *De Repräsentatione apud Saxones.*
- IX. *De Edictis Caroli Quinti.*
- X. *An nepos senior ex filiâ juniori ex primo-
genito præferri debeat.*
- XI. *De Repräsentatione secundum jus devolu-
tionis.*
- XII. *Quomodo in feudis de repräsentatione ju-
dicandum sit.*

I. Re-

I. Repræsentationem ad concursum, non vero ad patris exclusionem prodesse voluit Imperator; In parentis quidem jura & portionem succedit nepos, verum de dividuis, non individuis bonis loquuntur leges; Non sanè in exclusione, uti in concursu æquitatis evidentia elucescit; In individuis successioneibus ex lege Civili eam non admitti rectè observant Cujacius *de Feudis libr. 2. tit. 11.* Pythæus *ad Conf. Trecent. art. 15. verb. en auss.* Hottomannus *quest. illustr. 3.* Molina *de Majorat. tract. 2. disp. 627. num. 7.* Cevallos *quest. 905. num. 121. & seqq.* Brodeau *ad Lones tit. R. cap. 9.* Ranshinus *de success. ab intest. §. 13. num. 19.* Buridan *ad Conf. Veromand. artic. 163.* Quoties vero hodiernis Moribus patrui nepos antevertit, illud juri Romano non rectè imputatur, sed ex receptis cujusque populi consuetudine profluit.

II. In feudis habere locum repræsentationem communiter placuit, DD. recenset Castillo *controvers. libr. 3. cap. 19. num. 223. & seqq.* uti & Vultejus *de Feudis libr. 1. cap. 9. num. 109.* Nisi quod nonnulli inter feudum ex pacto seu providentiâ, & inter hæreditarium distinguant, quod fasius propugnat Robles *de Representat. libr. 3. cap. 18.* Non incerta de repræsentationis jure in feudorum Codice extant vestigia, *cap. 1. de success. feud. cap. 1. de success. fratr.* Aliæ autem Nationes singulæ suas leges de feudis, non minus, quam Longobardi habuêro, uti

eleganter tractat Grotius *de jur. bell. & pac. libr. 2. cap. 7. num. 21.* Ita etiam Nicolau. Goffon *ad Conf. Aitabat. art. 13.* De feudorum successio-
nibus ex more cuiusque populi præcipuè judi-
candum est ; Primo quidem ad pacta recur-
rendum, ut autem deficientibus ad Consuetudi-
nem locutur, demum ad Jus scriptum, Can-
cerius *var. resot. part. 1. cap. 12. num. 21.* Zypæus
in notis Jur. Belgic. tit. de feudis in fin. Illud
nō que ferè in Belgio observatur, ut rejectâ
feudorum divisibilitate ad unum feudalis hære-
ditas perveniat, Christinaus *vol. 1. decis. 388.*
Neostadius *de Feudis cap. 5. num. 67.*

III. In feudis Trajectensibus non admittitur
repræsentatio ; in hac D.œcesi eam Carolus
Quantus in lineâ rectâ primus introduxit, sed
non aliter obtinere voluit, nisi reservato uni-
cuique suo hæreditario & præceptio jure,
Costum. van Utrecht Rubr. 23. art. 24. & 27.
Jus itaque repræsentationis antea inauditum de
allodialibus non rectè ad feuda porrigimus; Con-
suetudines quoque jussu Ducis Albani apud
nos collectæ §. 63. expressè & indistinctè ferunt
natu majorem in feudis præferri minori ejus-
dem gradus ; ubi Magistratus urbis ita Moribus
invaluisse testatur ; Idem de feudis Trajectensi-
bus quoad repræsentationem tradit Fredericus
Sandius *de Feudis tract. 1. tit. 3. cap. 1. §. 1. num. 13.*
& uterque Antonius Matthæus *Param. 8. num.*
24. & Observat. 37. num. 4. Vicinorum Con-
suetudines nobiscum etiamnum hodie in feudis
eam

eam non agnoscunt ; de Hollandicis testatur Neostadius *de Feudis cap. 3. num. 4.* Grotius in *manud. libr. 2. part. 4. vers. maer hoevvel.* & post eos Bortius *de Feudis part. 5. maxim. 3.* de Gelricis Christinæus *vol. 6. decis. 43. num. 82.* Sandius *d. §. 1. num. 12. & 13.* Goris *tract. 2. cap. 1. num. 1.* de Zelandicis Bortius *d. loc. nu. 7.* de Transylvanicis patet ex Philippi Episcopi Constitutione, quam ex Winhovio refert Antonius Matthæus *d. Param. 8. num. 24.* Quod ibidem postea confirmatum est, *Landr. van Overyssef part. 2. tit. 25. art. 21.* Flandriæ, Artesiæ, Hannoniæ, aliarumque Gentium Moribus nulla etiam in feudis inter liberos datur repræsentatio; Gudelinus *de Feudis part. 3. cap. 2. num. 14.* Sandius *d. loc. num. 15.*

IV. Incapaces feudorum scæminas, repudiata Longobardorum lege admiserunt Nostratum Mores; eas quidem in æquali gradu positas masculi à feudo arcant; verum ipsæ sanguine proximiores excludunt reliquos, licet sexu prævaleant; denegata repræsentatione nepos per se gradu remotior non tantum à patruo juniore, sed per amitam quoque à feudis secluditur, Neostadius *de Feudis cap. 5. num. 9.* Grotius in *manud. libr. 2. part. 4. vers. een nieuww.* Sandius *de Feudis tract. 1. tit. 3. cap. 1. §. 7. num. 57. & §. 15. num. 6.* Nullâ inter prius aut posterius matrimonium distinctione datâ, Christinæus *vol. 6. decis. 44. num. 2.* Sandius *d. cap. 1. §. 12. num. 2.*

V. Dubium est quoad auitas Nobilium ædes, unde originem & nomen teta ducit familia; Stemmatum bona, quamvis libera, instar feudorum habent Saxones, Moller. *ad Constit. Saxons. part. 2. Constit. 12. nu. 3.* Allodialia Nobilium, quibus annexa iurisdicção est, feudorum naturam apud Gallos imitantur ex Molinæ, Chopini & Losæi traditis, quorum doctrinam in hæc quoque Provincias translata notat Bortius *de Feudis part. 5. maxim. 1. num. 7.* Nos autem diverfam ab allodio & feudis bonorum speciem in successione habemus nullam; Ædes seu domus Nobilium gensarchicæ, uti reliqua in hæreditate bona ceteri solent, nisi in feudum datæ Dominum agnoscant, quo casu secundum feudales patriæ Consuetudines deferuntur.

VI. Hæc nepotum per patruos à feudis auitatis seclusio non immerito duriciem plerisque sapit; Cum vero in individuis concursus non admittatur, necesse est ut unus alteri cedat; ab ipsâ autem hæc Gentium origine patruû ante nepotem successio est; & nondum seculis æculam effluxit, quo primum innotuit representatio. Alii ad temperandas in descendens feudorum prærogativas, patruo bessim concedunt, triente cæteris cohæredibus dato, quæ Zachphanici & Transylvanici feudi natura est, Goris *tract. 2. cap. 2. num. 1 & 2. Landr. van Over vylfel part. 2. tit. 25. art. 21.*

VII. Quibus inter descendentes representatio non placuit, multo minus in lineâ trans-

versall

REPRÆSENTATIONE. 115

versali eadem arridebit, ita supra allegatæ auctoritates & argumenta evincunt; Declarant hujus Provinciæ Ordines Edicto suo, quo repræsentatio in lineâ collateralis apud nos anno 1594. demum introducta est, sese eam admissuros quoad bona, nota, allodialia. Mechlinienses licet repræsentationem inter liberos in feudis receperint, in lineâ transversali nihilominus eandem non habent, *Costuym. van Mechelen tit. 10. art. 12.* Wamesius *cent. 6. conf. 11. num. 1.* Generaliter in feudis Brabanticis nulla in obliqua successione repræsentatio est, quamvis eo privilegio descendentes gaudeant, *Stoekmans de jur. devolut. cap. 7. num. 3. & 4.* Unde sequitur, quod soror ex gradus prærogativâ fratri defuncto ante nepotem succedat, *Neostadius de Feud. cap. 5. n. 47. & 48.* *Grotius in Manud. libr. 2. part. 41. num. 25.*

VIII. Sicuti autem apud nos in feudis quoad collaterales cessat repræsentatio, in allodialibus vero est recepta; ita è converso apud Saxones à reliquis bonis exclusa in feudalibus locum habet, uti à Serenissimo Electore constitutum est, *part. 3. Const. 29.* ubi *Mollerus in not. Hartmannus Pistoris libr. 2. quest. 23.* *Berlichius part. 3. cons. 40.*

IX. Edictum de repræsentatione anno 1521. Wormatiæ à se latum, Carolus Quintus in Comitibus Spirensibus anno 1529. interpretatus est, ut nepotes absque patris in capita succedant, *Carpzovius, part. 3. Constit. 18. def. 2. & 3.* Eam
 Con

Constitutionem non tantum in allodialibus, de quibus loquitur, sed specialiter in feudis quoque obtinere tradunt Mynfingerus *cent. 3. observ. 94.* Dasselius *ad Consuet. Lunenburg. art. 17. num. 26.* Vultejus *de Feud. libr. 1. cap. 9. nu. 111.* Christinæus *vol. 4. decis. 57. nu. 4.* Rosenthal *de Feud. cap. 7. concl. 56. nu. 9.*

X. In nostratum feudis nulla agnationis præ cognitione prærogativa est; Ita Consuetudines jussu Ducis Albani à Senatu Civico collectæ sonant, §. 63. Major natu ex fœminâ nepes reliquos, licet ex masculis descendentes in feudali successione prævertit; Refert quidem Radelantius adductis in utramque partem testimoniis contrarium, secundum juris Longobardici regulas judicatum, *decis. 31.* Major nihilo minus ratio suadet in probandâ consuetudine Magistratus auctoritatem & fidem sequi, quam in testium incertitudine & conflictu in adversam inclinare opinionem; Vicinorum Mores vulgatam secuti paræmiam etiam pro nepote ex filia, posthabito agnationis jure censuere, Neostadius *de Feud. cap. 5. num. 10.* Grotius *in Mand. libr. 2. part. 4. num. 18.* Gudelinus *de Feud. part. 3. cap. 3. num. 14.* Bortius *de Feud. part. 5. maxim. 2. num. 5. & seqq.* ubi ita à Consuetudinum peritis responsum & à Curia decisum refert. Unam autem eandemque apud nos & Hollandos Juris Feudalium cognitionem esse scripsit Neostadius *de Feud. in præfat.*

XI. Quomodo præsentatio in feudis considerari

siderari debeat in iis locis ubi jus devolutionis obtinet, non una omnium sententia est; Nonnulli tempus interrupti fato thalami, alii vero horam mortis parentis, unde feudum proficiscitur, spectandam voluere; Pater pluribus relictis liberis decesserat; uxor superstes filios omnes amisit; vivis deinde ad huc filiabus & ex primogenita masculo, ipsa quoque fatalitatem explevit; disceptatio super feudo materno inter nepotem & materteras incidit; Suprema apud Brabantos Clientelaris Curia nepotis causam potiolem habuit, devolutionem scilicet eorum Moribus non operari successionem, sed solummodo in spe & sub conditione hæreditatis conservationem; aviæ, non avunculis hic nepotem succedere; in feudis quidem apud eos repræsentationem inter collaterales non observari; sed quo minus nepos ex primogenita materteris in aviæ hæreditate præferatur, nihil impedimenti esse; latius hoc arrestum ex jure patrio adornavit Petrus Stockmans *de jure devolut. cap. 7.*

XII. In feudorum successionibus de repræsentatione judicandum est non secundum Curie dominantis leges, sed rei sitæ seu loci servientis Mores; eadem manet feudi successio, quæ antea allodii fuit, si non aliud suadet patrum conditio, Schraderus *de Feud. part. 5. cap. 2. nu. 46.* Gudelinus *de Feud. part. 6. cap. 5. num. 3.* Zoësius *de Feud. cap. 17. num. 16.* Kinschotus *de Licent. restand. cap. 5. num. 1.* Rodenburch *de jur.*

CAPUT XI.

De Repraesentatione in Regiis successi-
onibus.

- I. De nepote ex primogenito Regis.
- II. Quid si filiam tantum reliquerit.
- III. De Regiâ successione inter transversales.
- IV. De sexus diversitate.
- V. Quid si nepotes & neptes absque patruis solâ existant.
- VI. De Repraesentatione per Carolum Quintum introductâ.

Quatenus repraesentatio in Regiis successi-
onibus locum habeat pertracta-
runt Tiraquellus de *Primogenit.*
quest. 40. & 41. Molina de *Primo-*
gen. Hispan. libr. 3. cap. 6. Choppinus de *Do-*
man Franc. libr. 2. tit. 12. Jacob. à Saa de *jur.*
primogen. Costa tract. de *patruo & nepote.*
Hottomannus *illustr. quest. 3.* Michael ab Aguir-
re de *regn. Portugall. success.* Castillo *controv. libr.*
3. cap. 19. num. 117. & seqq. Robles de *Repraesent.*
libr.

libr. 3. cap. 16. Potior pro repræsentatione seu
 nepotis causa opinio est, à plerisque recepta Na-
 tionibus; Ita in regno Hispaniæ, Galliæ, Angliæ
 observatum tradunt Saa *de primogenit. num. 15.*
 Ranchinus *de success. ab intest. §. 10. num. 11.* Kalsp-
 schilt *de fideicom. famul. cap. 9. num. 64.* De Ar-
 ragoniâ, Hungaria, Majoricarum Insulis te-
 statur Valascus *de jur. emphycent. quest. 50. num.*
12. De Regno Castellæ & Legionis Molina *de*
Primogen. d. cap. 6. num. 3. De Electoratibus
 Imperii Knichea *ad Jus Saxonie, cap. 3.* Mollerus
libr. 1. semestr. cap. 40. Varia ex historiis exem-
 pla referunt Tiraquellus, Choppinus, Hotto-
 mannus *d. 11.* Alciatus *libr. 8. parerg. cap. 15.*
 Lipsius *in Monit. Politic. libr. 2. cap. 4.* Gude-
 linus *de Fend. part. 3. cap. 4. num. 12.* Zouchæus
de jur. Feodal. inter gent. part. 2. sect. 3. quest. 12.
 Ex propriis cujusque Gentis Constitutionibus &
 receptâ Consuetudine, non autem ex jure civili
 vel Romanorum legibus hæc decidenda sunt, uti
 observant Molina *de Majorat. tractat. 2. disput.*
626. num. 2. circa fin. Grotius *de jur. bell. & pac.*
libr. 2. cap. 7. nu. 30. Fachinæus *libr. 6. con-*
trou. 2. Besoldus *de Regiâ succes. libr. 1. dis-*
sertat. 14.

II. Non tantum autem nepos, sed etiam nep-
 tis ubique ferè præ patruo succedit, nisi fœmina
 incapax censeatur, uti de Galliarum Regno ex
 Lege Salicâ constans opinio est; Repræsentationis
 quidem ex Justiniani constitutione hæc
 nulla datur operatio, utpote quæ in Regiis suc-
 cessionibus

cessionibus apud alias Genres legem non facti, sed ex linealis successionis formâ profluit, quæ in Regnis hodiè recepta mortuos pro vivis habet, donec linea defecerit, Grotius *de jur. bell. & pac. d. cap. 7. numer. 22.* Besoldus *d. libr. 1. dissert. 8. num. 2.* Peregrinus, Hottomannus, Ranchinus, Buxtorffius *ibid. allegat.*

III. Defuncto patruo Rege ultimo inter collaterales nepos quoque præcedit; Juris nondum delati legalis transmissio hoc efficit, non representatio, quæ propriè loquendo hîc nulla est; Etiam ultra representationis terminos in infinitum Regia procedit successio; Nepotem tuentur Tiraquellus, Hottomannus, Grotius & O. D. supra allegati; Patruum causam discursu exotetico doctissimè egit Goldastus; quoniam vero ex representationis lege secundum jus civile hæc controversiæ definiti nequeunt, parum iisdem in hærebimus.

IV. De nepte ex fratre illud addendum est, quod & ipsa patruo præferenda sit, cum sola lineæ prærogativa hæredem faciat; In Regni Neapolitani & Ducatus Britanniæ successione exempla profert Gudelinus *de Feud. part. 3. cap. 4. num. 12. in fin.*

V. Ubi porro non nisi nepotes & neptes, vel etiam pronepotes absque patruis soli existunt, quid circa lineam, sexum, ætatem vel defuncti parentis personam spectari debeat, per Hispanos, Italos, Lusitanos super Regni Portugalliæ successione variè tractatum fuit, uti speciali

ciali de eâdem controversiâ scripto retulit Michaël ab Aguirre, Nonius, Sousa, alique quos in Hispaniensi defensione novissimè recensuit Gonsales; diversa responsa collegit Zilettus de *ulimar. voluntat. caus. conf.* 138. & seqq. Idem tractant Rumelinus ad *Auream Bullam libr. 1. dissertat. 6. num. 17.* Knipschilt de *Fideicom. familiar. cap. 9. num. 74.* Gudelinus de *Feud. part. 3. cap. 2. num. 12.* Zouchizus de *jur. feccial. int. gent. part. 2. sect. 8. cap. 23.*

VI. Antiquitus in harum Provinciarum Regimine non videtur habita lineale successione ratio, omni etiam repræsentatione seclusâ; Carolus Quintus celebratis in Belgio Ordinum Comitibus anno 1549. repræsentationem in Dominatrice familia demum introduxit, ut ex Ditiones & Provinciæ, quæ diversimodè hæcenus in successione regebantur, omnes sub repræsentationis jure comprehensæ unius imperio securius subsisterent, ex Edicti verbis notans Stockmans de *jur. devolut. cap. 21. num. 8.* & Gonsales in *examin. veritat. tract. 2. §. 4.* In matrimonii contractu inter Archiducem Austria Albertum & Philippi Secundi filiam Elisabetham de repræsentatione quoad hæc Provincias specialiter cautum fuit, Haræus in *Annalib. Brabant. ad annum 1598.* Grotius in *Annalib. Belg. libr. 7.*

CAPUT XII.

De Repræsentatione in emphyteusi, censu, jure patronatus.

- I. *An repræsentatio locum habeat in emphyteusi.*
- II. *An in bonis censualibus.*
- III. *De emphyteusi per modum primogeniî constitutâ.*
- IV. *De pretii refusione.*
- V. *De jure patronatus.*

AN repræsentatio in emphyteusi obtineat, variis distinctionibus latissimè tractant Caldas Pereira *de jur. emphyteut. libr. 2. quæst. 17.* Mantica *de tacit. & ambig. convent. libr. 22. tit. 18.* Castillo *controv. libr. 3. cap. 19. num. 237. & seqq.* Zans *de divis. honor. libr. 1. cap. 6. num. 47. & seqq.* Gratianus *tom. 2. discept. forens. cap. 347.* Robles *de repræsent. libr. 3. cap. 17.* Ea apud nos Emphyteusios natura est, ut intra Civitatis terminos sita ad modum allodii in successione deferatur; uti apud Gallos quoque patroo & nepoti per repræsentationem fundus emphyteuticus unâ competit ex Senatus Lutetiani decreto, Chop:

Choppinus *de privil. ruffic. libr. 2. part. 1. cap. 2. num. 5.* In agro vero Trajectensi bona emphyteutica tam ecclesiastica quam secularia ex receptâ consuetudine jure feudorum, quæ sub Ingressione ibidem respaunt, ad seniosem pertinent, *Consuet. juss. Duc. Alban. Collect. art. 78.* Radelant *decis. 31. nu. 2.* Rodenburch *de jur. quod orit. ex Statut. diversit. tit. 2. cap. 2. num. 1.*

II. In bonis censualibus similiter instar feudi succeditur, & seniori in gradu absque repræsentatione cedunt, modo Dominum Curiamque agnoscant; quæ si defecerint, cum reliquis alodialibus in hæreditatis divisione censualia confunduntur, *d. Consuetud. §. 87. & 88.* Hæc quidem bona more magis, quam lege regi tradit Sandius *de Feud. tractat. preliminar. cap. 1. num. 10.*

III. Emphyteusis intra fines Civitatis sita absque repræsentatione etiam feudorum naturam sequitur, quoties inter contrahentes adum fuerit, ut major natus in eam succedat, ita à Curia judicatum fertur, 26. Januarii 1575. *In der saccke van Lambert Roeloffz contra Gerrit Eeliffz.* Apud alios vero in emphyteusi per modum primogenii seu majoratus constitutâ non patruus nepoti, sed nepos eidem per repræsentationem præferri solet, Covarruvias *prædic. quæst. cap. 8. nu. 13.* Molina *de primogen. libr. 3. cap. 7. nu. 12.* alter Molina *de Majorat. tractat. 2. disp. 627. num. 13.*

IV. Quoad bona emphyteutica & censualia, quæ excluso repræsentationis beneficio jure

feudi patruus solus capit, si pretio empta fuerint, ejus faciēda refusio est ad augendam hæreditatis massam; Quod in primis descendentium successione obtinet, prout dictæ Consuetudines sonant; Secus in fraternâ seu collateralî hæreditate, propter denegatam inter transversales collationem, uti in feudis quoque receptum est, Neostadius *de Feud. Holland. success. cap. 5. num. 49. & 50.* Grotius *in Manud. libr. 2. part. 41. num. 20.* Sandius *ad Cons. feud. Gebr. tract. 1. tit. 3. cap. 1. §. 1. num. 35.* Bortius *de Feud. part. 9. art. 1. cap. 2.* Judicatum refert Josue Amicangelus *quest. feud. 16. num. 9.*

V. In beneficii collatione nepos jure repræsentationis cum patruo admittitur, Robles *de repræsentat. libr. 3. cap. 19. nu. 74. post ibid. allegat.* Quamvis enim jus patronatus per se individuum sit, quoad exercitium tamen præsentandi, ad plures rectè pertinet, Spino *de testament. gl. 4. num. 56. & seqq.* Censuit Curia Parisiensis voces per stirpes, & non per capita colligendas esse inter plures patroni ecclesiastici hæredes, Mornacius *ad l. 41. ff. famil. ercisc.* Quod si jus Majoratus fundator introduxerit, patruum à nepote per repræsentationem excludi docent Covarruvias, Molina, Spino *d. ll.* Contra quam apud nos receptum est. Vocato tamen de sanguine proximo liberi per transmissionem juris ad præsentandum acquisiti succedunt. Avus collationem habuit; eo defuncto jus suum filius primogenitus non exercuit propter casum defectum;

Ne

Nepos equidem tunc patruo præferendus est, ita Curia iudicavit in causâ Zyliorum 26. *Octobr.* 1663. Jus præsentandi semel lineæ quæsitum ad aliam non transit, nisi ea extinctâ, Gudelinus de Feud. part. 3. cap. 2. num. 12. in fin. Covarruvias & Hottomannus *ibid.* allegat.

C A P U T XIII.

De Repræsentatione in retractu gentilitio, tutelis, alimentis, redditu vitalitio.

- I. *An repræsentatio locum habeat in retractu gentilitio.*
- II. *Quid de tutelis dicendum sit.*
- III. *An obtineat in alendi onere.*
- IV. *De lucris nuptialibus.*
- V. *De iis qua jure sanguinis deferuntur.*
- VI. *De redditu vitalitio.*
- VII. *De beneficio Inventarii.*

I N retractu Gentilitio; qui jure sanguinis proximioribus competit, locum habere repræsentationem tam in lineâ collateralis, quam inter descendentes multis placuit, cum ad modum successione ab intestato hoc jus soleat deferri, liberisque

risque per gradus subingressionem eadem, quæ parenti commoda obveniant, Schraderus de Feud part. 8, cap. 7, num. 38. & seqq. Gratianus discept. forens. cap. 43, num. 25. & seqq. ita Burgalensium Consuetudines habent, tit. de retractu art. 6. ubi Arnoldus Ferronus sæpius sic decisum notat; sequatur Andium Mores, De lommeau ad Conf. Andegav. art. 363. Idem apud Pictones receptum extat, Petrus Rath ad Conf. Pictav. art. 332. Pro hac opinione aliquoties iudicatum ferunt Berault & Godefroy ad Conf. Normann. artic. 476. & 477. Alii vero contrarium docere, ne speciale jus protimesios cum repræsentationis privilegio concurrat, Tiracuellus de retract. §. ii. gl. 9 num. 1 & seqq. Forsterus de success. ab intest. libr. 4. cap. 22, num. 15. Reit king de retract. quæst. 2. nu. 66. & seqq. Ita apud Armoricos iudicatum tradit Argentæus ad Consuet. Britann. art. 299. gl. 2. num. 4. & à Jenensibus responsum narrat Richter de success. ab intest. Sect. 1. vers. hoc jus autem. Hoc sensu jus Burgundicum interpretati sunt Boguet ad Consuet. Burgund. tit. 13. §. 3. num. 5. & Grivellus decis. 40. num. 19. & seqq. uti etiam jus Bavaricum explicat Joannes Balthasar practic. resol. part. 1. tit. 10. resol. 10. num. 4. Ita Leges Regias Hispaniæ accipit Blasius Robles de represent. libr. 3. cap. 15. Arvernorum Consuetudines, quæ generaliter in retractu repræsentationem concedunt, ad descendentes restringit Belfianus ibidem cap. 23. art. 19. num. 3. Præcipue
hic

hic attendendum est, quid moribus cujusque populi receptum fuerit, cum materia retractus planè consuetudinaria & stricti juris sit, uti post Fabium & Tiraquellum observat Sandius *libr. 3. tit. 5. def. 1.* In hac Diocœsi gentilitius ille retractus non frequentatur, Rodenburch *de jur. quid orit. ex statut. diversit. tit. 2. part. 1. cap. 5. num. 17.* Anton. Matthæus *de Auction. libr. 1. cap. 16. num. 41. in fin.*

II. Filium in tutelis patrem non repræsentare evincit textus *in l. 3. §. 7. ff. de Legitim. tutel.* Hanc legem à novissimâ Justiniani Constitutione inviolatam mansisse Antonius Faber opinatus est, *in disp. de patruj success. circa fin. in not.* Rectius contrarium scripsit Forsterus *de success. ab intest. libr. 4. cap. 22 num. 9.* Robles *de repræsent. libr. 3. cap. 2.* Expressè nepotem cum patruo admittit Gajus *in l. 8. ff. de Legitim. tutel.* Sed à Compileribus interpolatam eam legem notat Wiffembachius *in Triboniano ad d. l. 8.* Litem hanc Imperator Justinianus decidit *in Novel. 118. cap. 5.* Sancimus, inquit, unumquemque secundum gradum & ordinem, quo ad hæreditatem vocatur, aut solum aut cum aliis functionem tutelæ suscipere; Dummodo legitima qualitas & ætas in filio patrem repræsentante concurrant, *l. ult. C. de Legitim. tutel.*

III. Repræsentatio fratrem ejusque filios unam eandemque personam efficit; hinc nepotem alere patruum teneri, & è converso latè probat Surdus *de aliment. tit. 1. quest. 28.* Giurba
 I 4 decis.

decif. noviss. 5. Ita in regno Castellæ, Sicilia, Arragoniæ, Granatensi decisum refert post alios Larrea *decif. 47. num. 13. & 14.* Contrarium vero receptius est, quia nullibi id lege cautum extat, Garfias *de expens. cap. 3. num. 35.* Michaelorius *de Fratrib. part. 3. cap. 32. num. 15.* plurimos DD. in hanc sententiam colligit Larrea *d. decif. 47. num. 20. & 21.* Idem Frisorum Curia iudicavit, Sandius *libr. 2. tit. 8. def. 2.* sequitur Groenewegen *ad l. 4. ff. ubi pupill. educ. deb.* A successione enim ad alimenta non procedit argumentatio, Molina *de primogen. Hispan. libr. 2. cap. 15. num. 67. vers. sed quamvis.*

IV. Quæ lucra nuptialia propter secundas parentis nuptias ad liberos prioris thori spectant, in iis per repræsentationem cum thjis succedens nepos partem consequitur, etiam si patris hæreditatem repudiaverit; Quod si autem vivo genitore secundum avi matrimonium initum fuerit, requiritur ut patri hæres existat, Claudius Henrys *libr. 4. cap. 6. quest. 56.* Non enim hoc casu in bonis avi, ad quæ suo jure nepos venit, hæc reperiuntur, sed in bonis filli, cui etiam non hæredi ex nuptiarum reiteratione jus quæsitum fuit, uti immutatâ Zenonianâ Lege Justinianus constituit, *Auth. hæres C. de Sec. Nups. Novell. 22. cap. 22. & 26.*

V. In iis, quæ jure sanguinis deferuntur, cessare repræsentationem communior DD. opinio est, Castillo *part. 2. Controv. cap. 20.* Robles *de Represent. libr. 3. cap. 9.* Hujusmodi autem bona

ex naturâ suâ vix agnoscimus ; quæ ab aliis ita indigantur, hæreditaria apud nos audiunt.

VI. Titius ad vitam trium liberorum reditum emit; an repræsentatio locum habeat? respectu venditoris nulla subingressio est; certa corpora contractus designat, non nova complectitur; quoad fructuum vel redditus perceptionem diversa ratio est; sola liberorum nomina conventionem expressa nullam ipsis proprietatem aut accrescendi jus inde tribuunt; reditus hic in parentis hæreditate & bonis est, non minus, quam si ad extraneorum vitam constitutus fuerit; Nepotibus itaque per repræsentationem, ad ultimum patruorum usque, etiam reditus pro suâ portione quotannis competit, uti duplici Parlamento Divionensis arresto confirmat Bouvot *part. 3. verb. bail à rente quest. 3. alia collegit Charondas libr. 7. cap. 38.*

VII. Nonnullis placuit inventarii beneficium non prodesse, si quis alius simpliciter hæredem se gesserit, modo in priori vel æquè proximo gradu sit cum eo, qui inventarii beneficium impetraverit; Quæstionem hanc inter patrum & nepotem, qui per se gradu remotior, repræsentationis vero jure æquè proximus defuncti existit, tractat Nicolaus Valla *de rev. dub. tract. 20. nu. 20* Apud nos cessat hæc dabitatio, ubi hæres sub inventario ab aliis non secluditur, ex Ordinum Edicto super hæc successionis formâ lato, 3. Aprilis 1523.

CAPUT XIV.

De Repraesentatione in Statutis.

- I. *De Repraesentatione Moribus recepta.*
- II. *An admitti possit, ubi lege municipali non introducitur.*
- III. *Quomodo in Statutis obtineat.*
- IV. *De uno latere conjunctis.*
- V. *Repraesentatio naturam Statuti realis habet.*
- VI. *De hereditatis divisione.*
- VII. *Si Statutum proximiores vocat, an Repraesentationi locus sit.*
- VIII. *De distinctione inter Majorem & primogenitum.*
- IX. *Cessat Repraesentatio si qualitas statutaria in alterutro deficiat.*
- X. *Incapacitas alia est perpetua, alia accidentalis.*
- XI. *An locum habeat Repraesentatio in particulari ex Statuto successione.*
- XII. *In praecipuo Statutario apud nos non datur.*
- XIII. *Quid si nepos cum amitis succedat.*
- XIV. *De instrumentorum hereditariorum custodia.*

I. Ollm

I. Lim in Boreali Hollandiæ regione Repræsentatio nulla fuit, in Meridionali vero ejusdem Provinciæ parte in infinitum processit, Neostadus de Paçt. antenupt. observ. 2. in not. Hodiè indistinctè non tantum fratrum filii sed & nepotes ibidem repræsentant; Ita tamen ut ex Jure Azingico in gradu solummodo inæquali, ex Scabinico vero etiam in gradu æquali per stirpes inter eos hæreditatis fiat partitio, Politic. Ordin. art. 28. Placit. Success. artic. 11. Apud Zelandos nullo gradu terminatur vicaria successio, Neostadius d. loc. Grotius libr. 2. part. 28. nu. 3. Reliqui Belgæ Fœderati ultra fratrum filios eam non extendunt; de Gelris & Trajectinis supra patuit; Ex jure Romano ita Frisii observant; Apud Transylvulanos autem, Groninganos & Omlandos idem expressè constitutum est, Landr. van Overysseel part. 2. tit. 6. art. 8. Landr. der Oldampten libr. 3. art. 84. & 88. Landr. van Hunsingo libr. 3. art. 58.

II. Sunt qui ex vicinis legibus supplendum tradidère, si forsan scriptâ consuetudine de Repræsentatione cautum non fuerit; rectius Senatus Parisiensis eandem denegavit, ubi lege municipali non introducitur, arrestum pronunciantem Brissonio, Annæus Robertus Rev. judicat. libr. 3. cap. 15. Montholon arrest. 32. Aurumnus en sa conference ad l. 2. C. de Suis & legitim. hæredib. Guerinus ad Consuet. Paris. §. 320. Idem confirmatâ Scabinorum Mechliniensium sententiâ

tentiâ Suprema judicavit Curia, *Christinaus ad Leg. Mechliniens. tit. 16. art. 9. num. 10.*

III. Quæ itaque Statutum non determinavit, juri veteri repræsentationis exclusivo subjecta manent; si in immobilibus expressâ lege admittitur, ad mobilia non porrigitur; aut si de allodialibus tantum hujusmodi Edictum loquitur, feudalia non complectitur, vel si alicubi in infinitum quoad collaterales in immobilibus avitis introducta sit repræsentatio, ad mobilia & acquisita non extenditur. Ita in Statutis procedit generalis DD. regula, Repræsentationem scilicet non dari, nisi in casibus à lege expressis, *Covarruvias, Molina, Cancerius, Castillo* allique, quos sequitur *Robles de Repræsentat. libr. 1. cap. 6. num. 25.*

IV. Repræsentatio uno latere conjunctos cum germanis non admittit; eam ex Jure civili interpretationem Statutum recipit, *Mascardus de Statutor. interpret. concl. 2. num. 32. & seqq.* Veruntamen cum plerisque exclusio per vinculi duplicitatem displicuit, hæc subingressio indistinctè fratrum filiis prodest, ut secundum receptam inter fratres bonorum divisionem patris loco debitam portionem consequantur; Ita *Hollandi & Transylvaniæ* dimidiatâ manu consanguineos & uterinos cum aliis per repræsentationem admittunt duplici vinculo duplicem tribuentes portionem, *Polizio. Ordinat art. 23. Placit. Success. art. 4. Landr. van Overysse part. 2. tit. 6. art. 7.* In *Gelriâ & in hac Diocesi* absque

que bonorum aut vinculi distinctione nepotes ex uno latere cum germanis defuncti fratribus hæreditatem dividunt, *Landr. van Veluwe cap. 31. artic. 4. Landr. van Zutphen tit. 17. art. 4. Goris tract. 4. §. 13. num 4. in not.* Ubi verò duplicitas vinculi ad exclusionem inservit, uno latere conjuncti non nisi inter sese repræsentant, uti apud Frisios, Groninganes & Omlandos obtinet, *Sandius libr. 4. tit. 8. def. 3. Landr. der Beyden Old-Ampten libr. 3. art. 84. & 85. Landr. van Hunsingo libr. 3. art. 59. & 60.*

V. Denegatâ in descendentiis repræsentatione, si alibi avus bona habeat, corrumpit ipsius testamentum, nisi etiam nepotes titulo institutionis fuerint honorati, ex Curia arrepto lato 9. *Septemb. 1589. in saccke van Dirck Quirijnsz contra Cornelis Cornelisz.* Verius est hanc testamenti rescissionem ad bonorum universitatem non pertinere; Hodie ex rei sitæ diversitate diversa unius hominis patrimonia sunt; Statuti autem realis naturam habet repræsentatio, quod ex Charonda, Valla, Duret aliisque supra demonstratum est.

VI. Introductâ simpliciter inter collaterales repræsentatione, non expresso per Statutum hæreditatis dividendæ modo, in stirpes cum patris erit successio, in capita vero si nepotes soli fuerint, uti monet Eguinarius Baro. *ad tit. Inst. de hæredit. quæ ab intest. defer.*

VII. Admissâ porro repræsentatione, si Statutum alicubi proximiores vocat, idem nepoti cum

cum patruo jus competit, quia Lex & Consuetudo eisdem in gradu jam pares fecit, Ferronus *ad Cons. Burdigalens. tit. de Testam. art. 2.* Marta *de Success. legal. part. 4. quest. 1. art. 4. num. 40. & seqq.* Mevius *ad Jus Lubecens. part. 2. tit. 2. art. 1. num. 8. & seqq.* Knipschilt *de Fideicom. Familiar. cap. 9. num. 28. & 29.* Mean *ad Jus Leodiens. observ. 102. num. 3.*

VIII. Vocato primogenito repræsentationem, ut plurimum, concedunt, quia nomen juris est; quod secus statuunt, si de Majore fiat mentio, quandoquidem jam factum præsupponitur, Alexander Raudensis *de Analogis libr. 1. cap. 15. num. 275.* Gabriellus *tit. de success. ab intest. concl. 3. nu. 18.* Major & primogenitus nostro idiomate in multis idem est; Ex circumstantiis pro subjectâ materiâ eliciendum reor, an præcipue annorum numerum Legislator spectaverit; Major enim ætas repræsentari non potest, post plurimos Censalius *ad Peregrinum de Fideicom. art. 21. num. 3. vers. secundo observo.*

IX. Cessat repræsentatio, si qualitas à Statuto requisita in alterutro deficiat; vocato masculo neptis loco patris non venit, cum sexus non repræsentetur, Robles *de Repræsentat. libr. 1. cap. 12.* Matre per Statutum exclusâ filius per repræsentationem non admittitur, ne plus juris sit in causato, quam in influente potentiâ causæ, uti DD. in hâc materiâ loqui solent, Larrea *decis. 51. num. 31.* Molina, Castillo alique *ibid. allegat.*

X. Quod

X. Quod si incapacitas non sit originaria aut perpetua, sed ex accidenti obveniat, repræsentatio nihilominus obtinebit; Vitium aliunde obortum vel extrinsecum per mortem evanescit, & ad casum habilitatis antea existentis causa redit; personam gradumque patris nepos repræsentat, non fortuitas aut temporarias qualitates; sufficit jus successionis spe & potentiâ defuncto parenti competiisse, Josephus à Sesse *decis.* 229. *num.* 12.

XI. Repræsentatio universalem successionem præsupponit; In particulari ab intestato nulla ejus in jure civili extant vestigia; Apud plurimos quidem in Feudis & Primogeniis recepta est, sed expressâ lege aut inveterato populi usu locum invenit; In hisce Regionibus Nepotes antea per patruos ab avitâ hæreditate exclusi sunt, donec repræsentatio in universali demum successionem admittitur; sive itaque veteres harum Gentium Mores, sive Consuetudinum ex jure civili interpretationem consideres, nusquam in particulari ex Statuto successionem datur repræsentatio; idem post Baldum & Valascum probat Caldas Pereira *libr.* I. *quæst.* forens. 19. *num.* 13.

XII. Lege nostrâ municipali filius primogenitus quædam jure præcipui habet, sed in iis nepotem patruus excludit; ita usu receptum est; Ante introductam in lineâ descendentem subingressionem hoc jus antiquitus obtinuit, neque usquam innovatum est, uti ex Legibus Civici patet

patet, *Rubr. 23. art. 24. Et Rubr. 24 art. 1. Et seqq.*
 Saxones autem Nepoti ex primogenito avi gladium jure præcipui tribuunt, excluso juniore patruo, judicata refert Carpzovius *part. 3. Constit. 38 def. 36.*

XIII. Cum itaque filio primogenito tantum, seu seniori jus præcipui Statutum deferat, consequens est nepotem removeri, etiamsi cum amitis solis, quæ uti scemina hæc prærogativâ gaudere nequeunt, per repræsentationem avo succedat; gradus istud simul & ætatis privilegium est; in hoc Statuti beneficio, uti in particulari successione, voce filii nepos non venit.

XIV. De Instrumentorum in hæreditate re-
 pertorum custodiâ idem statuendum est; A Senatu quidem Dolano & Leodiensi pro nepote judicatum fuit, ex eo quod nepos per repræsentationem sit feudalis successor & familie caput, Grivellus *decis. 146. Mean observ. 373.* Verum nobis minus convenit hæc ratio, quibus nulla in feudis repræsentatio est, aut in particularibus nepotis prærogativa; Jure Municipali, uti & Legge Romanâ hęc ætas prævalet, *Rubr. 23. art. 19. l. 6. ff. de fid. instrument.* Potior itaque mihi censetur Patruï causa, quæ Tiraquelli, Alciati, Fontanellæ quoque opinio est, quos refert *Mean d. observ. 378.*

S E C T I O I.

- I. De divisione ex Statuto inter nepotes in gradu aequali ejusque ratione.
- II. An vocatis proximioribus in gradu aequali per stirpes fiat divisio, ubi representatio ex Statuto in infinitum procedit.
- III. Patruelles cum fratrum nepotibus ex Statuto nostro concurrunt.
- IV. Defuncti vero Patruis nepotes excludit.
- V. Statuto exclusis fratribus uno latere conjunctis, an in gradu aequali inter germanorum filios per capita fiat partitio.
- VI. Quid de eorum nepotibus dicendum sit.
- VII. De rescissione representationis prater Statutum formata.
- VIII. Exclusa per Statutum in feudis representatio quomodo testamento introducta judicetur.
- IX. An vocatis in stirpes consanguineis representatio ultra Statutum porrecta censetur.

I. Epresentatio apud Hollandos Australis in infinitum antiquitus extensa efficit, ut etiam hodie divisio in stirpes in gradu æquali obtineat; Cum enim postea ex Ordinum Decreto ad fratrum nepotes coarctata fuerit subingressio, nihilque aliud circa eam immutatum sit, remansit verus dividendæ hæreditatis modus. Frequentius placuit inter æquales in stirpes divisio ubi graduum distinctione non terminatur repræsentatio; E converso apud Boreales, aliosque populos in gradu æquali per capita fit partitio; quia apud eos antea incognita repræsentatio non nisi Principum Edictis introducta locum cepit, quoties itaque subingressio, veluti inter æquales non desideratur, superest olim recepta per capita successio.

II. Sempronius fratrem testamento nominat, eo autem sine liberis decedente consanguineos sibi proximos hæredes instituit; plures ex diversis fratribus nepotes reliquit, an in capita successuri sunt, ubi in gradu æquali obtinet in stirpes divisio; Per repræsentationem equidem non succedunt, sed ex propriâ vocatione, licet appellativo nomine designati, ad hæreditatem veniunt; quibus itaque in casu intestati, non testamento præcipua hujus Consuetudinis vis est, in capita eos succedere statuunt, nisi diversa testatoris mens aliunde colligi queat, Mantica *de Conject. ultim. volunt. libr. 4. tit. II. nu. II.* Aliud tamen juris ratio syadet, nepotes hinc ex testamento non

per

per se, sed tanquam gradu ab intestato proximè admittuntur, unde cum de portionibus non disposuit testator, & de ipsius voluntate quæstio incidit, petenda interpretatio ex statuto est, quod hæreditatem in stirpes exercisci jubet.

III. Ex Statuto nostro inter collaterales gradus prærogativa hæredem facit, *Rubr. 23. art. 27.* Postea in fratrum filiis concessâ repræsentatione Ordinum Edicto id immutatum est, non ulterius; Patruales & fratrum nepotes quarto gradu utriusque defunctum contingunt, *l. 1. §. 6. l. ult. §. 15. ff. de Gradib. & affin. §. 4. Inst. de Gradib.* Consequens itaque est ut omnes absque repræsentatione in capita simul succedant; ita etiam decisum referunt Sandius *libr. 4. tit. 8. def. 6.* Carpzovius *part. 3. Const. 18. def. 19.*

IV. A fratrum filiis defuncti thios jure subingressione apud nos excludi supra demonstravimus; Eorum vero nepotibus thii successionis viam præcludunt, cum uno gradu eosdem antevertant, exclusâ scilicet repræsentatione, quæ tertio collateralium gradu expirat, *Auth. post fratres C. de Legitim. heredib. Novell. 118. cap. 3. Novell. 127. Barry de Succession. libr. 18. tit. 3. num. 6. Carpzovius d. Const. 18. def. 7.* Aliis autem vicariâ successione ulterius prorogatâ contrarium placuit, *Politic. Holland. Ordinat. art. 24. Placit. Success. art. 8 & 9*

V. Ubi fratrum germanorum filii fratres

ex uno latere conjunctos excludunt, si soli inter sese aut in gradu æquali succedunt, in capita, non in stirpes separatur hæreditas; locum enim hic magis respicit repræsentatio quam portiones, Ant. Matthæus *ad ff. disp. 40. th. 31.* Landr. *der Old-ampten lib. 2. art. 85.* Landr. *van Hunfingo libr. 3. art. 59. § 61.*

VI. Ad eorum autem nepotes hæc non pertinent; Frater ex uno latere fratris germani nepotes in hujusmodi Statuto excludit; uti & filius fratris seu consanguinei seu uterini nepotem ex fratre utrimque conjuncto; Repræsentatio enim & vinculi duplicitas fratrum filios quoad exclusionem non egreditur, Forsterus *de Success. ab intest. libr. 8. cap. 9. concl. 1.*

VII. Gajus testamento repræsentationem præter Statutum introduxit; eo è vivis sublato reperitur in hæreditate cancellata & incisa ipsius dispositio; judicavit Hollandiæ Senatus inter Enchufanos, quibus ante Politicam Ordinationem incognita erat repræsentatio, validè eam introductam esse, neque solâ incisione rumpi nostratum testamenta, Neostadius *desis. 1.*

VIII. Repræsentatione in feudis Statuto seclusâ Titius cum uxore testamentum condidit; feudalia filio relinquit, & in casum mortis ipsius filix seniori tunc in vivis existenti, aut eâ moriente ipsius liberis; Defunctis parentibus decedente filius improlis; Liberi ex natu majore filiâ repræ-

repræsentando vi testamenti sese proximos arbitrantur; præferri postulat junior defuncti soror; Responsum fuit Materteram nepotibus anteponendam esse; parentes non seniori secundum nativitatem sed secundum existentiam tempore mortis filii prospicere voluisse; seniori scilicet tunc in vivis, quo casu junior sola existens jam major & senior evasit; Quod de liberis filiarum testamento adjicitur, non aliter intelligendum esse, quam filiabus omnibus sublatis, ut vulgata in feudis parcemiæ & repræsentationis in iis receptæ exclusioni in dubio testantes sese conformasse censeantur, latè causam Batavi discussere, *part. 4. cons. 154. 155. 156. 157. 158. & 159.*

IX. Vocatis consanguineis tam paternis, quam maternis in stirpes, etiam ii succedunt, qui extra repræsentationis terminos per Statutum sunt positi; Stirps equidem ex pluribus diversisque gradibus conficitur & unum corpus reputatur ex toto isto genere, ideoque inter paulo proximiorē & paulo remotiorē nulla differentia est, cum is paulo remotior unitatis ratione æquetur proximiori, uti disserunt Menochlus *libr. 4. præsumpt. 95. n. 35.* Intrigliolus *de Substit. cent. 3. quest. 87. num. 37.* Quamvis si nepotes in gradu æquali inter sese soli existant, hanc clausulam non tam successions substantiam, quam modum seu dividendæ hæreditatis formam respicere alii asserant, Robles *de Representat.*

142 TR. DE REPRESENT.
libr. 3. cap. 8. num. 6. Fusarius *de Substitutis.*
quest. 485. num. 116. Quæ tamen ratio iis non
convenit, quibus in infinitum porrecta repræ-
sentatio etiam inter gradu æquales divisionem
in stirpes operatur; Nostro Belgicissimo in stirpes
vocatio repræsentationem introducit & exten-
dit; promiscuè etiam in Edictis cum subingres-
sione confunditur, *Pol. Orde. art. 20. 24. &*
28. Placit. Success. art. 10. & 11. Placit. Ordin.
Traject. de Success. in bon. patr. circa med. Conf.
Æt. Batav. part. 4. Conf. 408. In stirpes
quoque succedere & repræsentare idem esse
statuunt *Cancerius var. resol. part. 1. cap. 5. n. 12.*
in fin. Grivellus decis. 130. nu. 4. Vocatis
proximioribus consanguineis & repræsentatio-
ne inter eos testamento introductâ, horum li-
beros, licet ab intestato per repræsentationem
venire non possent, tamen loco demortui pa-
rentis ad hæreditatem admisit *Supremus in*
Hollandiâ Senatus, 11. Decembr. 1664. Leeuwen
in Jurispr. Roman. Holland. libr. 3. part. 8. num. 15.
Idem post Alexandrum, Parisium, Menochium
probat Petrus Zans de divis. bonor. libr. 1. cap. 6.
num. 61.

INDEX

I N D E X
R E R U M

Quæ hoc tractatu continentur.

A Crescendi jus inter representantes locum
habet. 58

As alienum quomodo lui debeat, si repre-
sentatio in quibusdam tantum bonis obtineat.
99. & seqq.

Quid si testator inter fratres & nepotes ul-
timo elogio bona diriserit. 97

Alienatione simpliciter interdicta gravato, non
gravanti succeditur. 69

Alienatione ad certum gradum prohibitâ num
sanguinis an vero successionis gradus intelligen-
dus sit. 67 & 68

Alimentandi onus ad patruum, non vero nepotem
spectat. 128

Amita in feudis nepoti apud nos præfertur. 113

Ascendentes non representantes, licet in equali
gradu representationis modo bona indistincta
dividant. 15 & 16

Ascendentes debita hereditatis per stirpes excol-
vunt. 94

B.

Belgis antiquitus ab intestato nulla fuit repre-
sentatio, sed tabulis nuptialibus eandem
formabant. 2 & 3

K 4

Com.

I N D E X

C.

- C**ensualia bona quomodo deferantur. 123
Clausula, saluâ gradus prærogatiuâ, exclusi-
 representationem. 66
Collatio per nepotes parentis loco faciendain avi-
 tã hereditate ipsorum legitimam non minus,
 si patris heredes non fuerint. 87
Conjecturas admissa vel seclusa representationis
 qui DD. recenseant. 80
Consensus patris de præteritione nepotibus non
 nocet. 14
Contractus an admittant representationem. 102

D.

- D**ebita patris in auitã successione nepoti in-
 cumbunt, licet ipsius hereditatem repudia-
 verit. 83 & 84 & 86
Debitis ex representatione quoad extraneos nemo
 obligatur. 35 90 & 94
Devolutionis jus an representationem in feudis ad-
 mittat. 117
Divisio hereditatis in gradu equali quomodo fiat.
 26 & 27 & 138
Domicilii mutatio alterat representationem. 26
Dos à patruo nepti data non conferitur. 92
Dos nepti ab avo concessa ab ejus fratribus in
 sibi gratiam non conferitur, si donataria absti-
 neat. 91

Edictum

R E R U M,
E.

- E** Dictum Successorium de anno 1594. apud nos
etiam uno latere conjunctos comprehendit. 44
Emphyteusis an & quomodo per representatio-
nem deferatur. 122
Exheredari non potest nepos ex nuru ignominiosâ
natus. 9
Exhereditio patris in avitâ successione filio non
nocet. 8 & 10

F.

- F** Feuda nostratia neque in rectâ neque transver-
sali lineâ representationem patiuntur. 112
& seqq.
Fideicommissa admittunt representationem. 64
Filii fratrum Germanorum fratres ex uno latere
eorumque liberos excludunt. 42 & 43
Eo autem casu non in stirpes sed in capita
hereditatem dividunt. 140
Filii fratrum non vero nepotes representant. 23
Fratricide filii an representatione gaudeant. 37 & seqq.
Fratribus invicem substitutis non datur repre-
sentatio. 72 & 73
Fratribus institutis an nepotes veniant. 68
Fratre hereditatem repudiante filius ejus non ad-
mittitur. 33 & seqq.
Fructus nepotibus etiam per representationem suc-
cedentibus in Trebellianicam imputantur. 77
Frisii, Groningani & Omlandii uno latere conjun-
ctos cum germanis per representationem heredes
non agnoscunt. 133 K 5 Gelri

I N D E X

G.

- G**elri & Trajeſtini absque vinculi distinctione
representationem habent. 44 § 133
Gradus alius est sanguinis, alius successionis. 66
Gradus aequalis an admittat representationem. 30

H.

- H**ollandi ultra fratrum filios nepotibus repre-
sentationem concedunt. 23
Ex jure Azingico in gradu solummodo ine-
quali, ex jure autem Scabinico in gradu etiam
aquali per stirpes ibidem successio est. 131
Per representationem patruelus cum defuncti
iis admittunt. 24
Hollandi & Transylvolani representantes ex uno
latere donidiasa tantum manu cum germanis
haeredes declarant. 132

I.

- I**nopacitas representantis aut representati quo-
modo impediatur representationem. 134 § 135
Incestu per patrem commisso an liberi represen-
tent. 35 § 36
In individuis nepotes singuli in solidum obligantur
dato adversus cohæredes regressu. 96
In individuis jure Romano nulla representatio
est. 111
Instrumentorum hereditariorum custodia nepoti
pra patrno non competit. 136
Inventaris beneficio an patruus gaudeat, si nepos
simpliciter heredem se gerat. 129

R E R U M.

K.

Kinderen, vox illa an plures gradus comprehendi
dat latè discutitur. 53 & seqq.

L.

Legitima quomodo inter nepotes computetur. 7
Legitima & Trebellianica apud nos semissem
quandoque excedunt. 76

Lex 6. C. ad S^cum Trebellian, nepotibus non pro-
dest. 75 & seqq.

Liberi tenentur conferre quod pro delicto patris
avus exolvit, etiam paternâ hereditate repu-
diatâ. 85

Linealis successio in Regnis observatur. 119 & seqq.

M.

Major & Primogenitus, hæ voces quomodo re-
presentationem admittant. 134

Majoratus seu familia bona apud nos repre-
sentationi non subjacent. 74

Mortuorum, non viventium representatio est. 32

Mortis presumpcio in casu representationis. 39

N.

Nepotes, si soli sint avo in stirpes, patrno in
capita succedunt. 26

Nepotes cum avo per representationem in
patrui hereditate concurrunt. 17

Nepos in legitimâ institutus, scripto universali
hærede patrno, quoad creditores legatarii loco
est. 95

Nepos

I N D E X

- Nepos ex matrimonio ignoranter cum adultero inito etiam representat.** 36
- Nepotes ab avo heredes scripti, matre in legitimâ institutâ, non conferunt.** 91
- Nepotes in patris hereditate non conferunt, quod pater ipsorum debuit, nisi patris heredes fuerint.** 85
- Nobilitium Edes Genearchica an Feudorum instar deferantur.** 114

P.

- Patris dotalibus representatio formari potest, etiam in Feudis.** 103 & 105
- Patronatus jus an ad nepotes quoque pertineat.** 124
- Patruelus non succedunt cum defuncti thii.** 24
- Patruelus cum fratrum nepotibus concurrunt.** 139
- Patruo renunciante ipsius filii adversus patruelos non veniunt.** 12
- Præcipuum Statutarium apud nos nepoti non competit.** 70 & 136
- Proximioribus vocatis an procedat representatio.** 50 & seqq.
- Proximitas quomodo spectetur in fideicommissis.** 68

R.

- Reditus super fundo constitutus totius hereditatis debitum est.** 101
- Refusio pretii in feudis, emphyteusi, consuetudinibus noviter emptis quomodo obtineat.** 124
- Regia**

R E R U M.

Regia successio ex Juris Romani regulis non deferatur. 119 § 120

An representationem admittat. 119 § seqq.

Renunciatio matris non obest liberis, si ipsa ante avum decesserit. 13

Representatio in dubio locum non habet & strictam interpretationem patitur. 79 § 132

Representatio inter collaterales nonnullis in infinitum placuit, ab aliis vero plane non recipitur. 21 § 22

Representatio testamento prater Statutum formata quomodo obtineat, ubi de omnibus bonis testari non licet. 62

Representatio nepotibus testamento ommissis quandoque prodest. 74

Representatio in particulari ex Statuto successione non obtinet. 135

Repudiantis liberi non representant. 11

Retractus jus an nepoti parentis loco competat. 126 § seq.

Reversionis bonorum stipulatio cujus natura sit. 108

S.

Spurii per representationem avo aviaque maternis heredes sunt. 5

Statuti realis naturam habet representatio. 25

Statutum an, vocatis proximioribus, representationem admittat. 133

Statuto non introducta representatio ex vicinis Moribus non suppletur. 131

Sta-

INDEX RERUM.

Statutum Ultrajectinum Rubr. 23. art. 19. 26. 27.
explicatur. 4 18 30 & 136

Statutum ultrajectinum Rubr. 24. art. 1. nepotes non
complectitur. 136

T.

Trajectini & Gelri representationem tribuunt
 absque vinculi aut bonorum distinctione.
 44 & 132 & 133.

Transylvulani & Hollandi ex uno latere represen-
tantes dimidiatâ manu cum germanis admit-
tunt. 132

Tibios defuncti fratrum filii excludunt & in capi-
ta inter se hereditatem dividunt. 30 & 31

Tutela an per representationem deferatur. 127

V.

Vnio prolium representationem includit. 104
Vocatio in stirpes representationem exten-
dit. 141 & seqq.

Z.

Zelandi in utrâque lineâ representationem in
 infinitum prorogant. 131

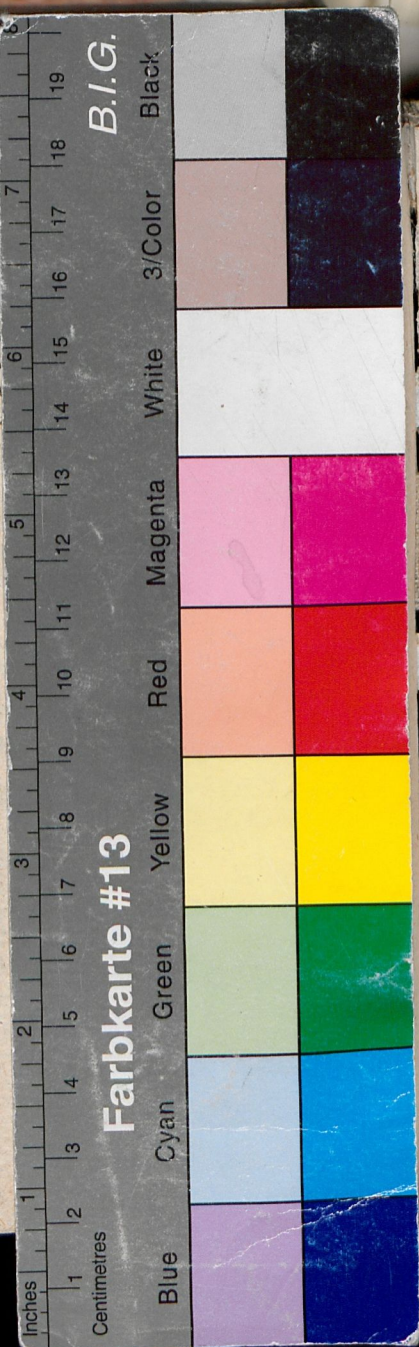
F I N I S.

Kr 31169

X 2417977

1377

JOANNIS à SOMEREN, JC^o
ULTRAIECTINI
TRACTATUS
DE
REPRÆSEN-
TATIONE.

Colonia Agrippina,
Sumptibus JACOBI PROMPER Bibliop.
ANNO 1713.